

ČETRTEK, 11. FEBRUAR 2010

PREDSEDSTVO: GOSPOD McMILLAN-SCOTT

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

3. Predlog direktive Sveta o izvajanju okvirnega sporazuma o preprečevanju ostrih poškodb v bolnišnicah in zdravstvenem sektorju (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o predlogu resolucije Elizabeth Lynne in Pervenche Berès v imenu odbora EMPL o predlogu direktive Sveta o izvajanju okvirnega sporazuma o preprečevanju ostrih poškodb v bolnišnicah in zdravstvenem sektorju, ki sta ga sklenila HOSPEEM in EPSU (B7-0063/2010).

Elizabeth Lynne, predlagateljica. – Gospod predsednik, vsako leto imamo po vsej EU več kot en milijon poškodb zdravstvenih delavcev z injekcijskimi iglami, kar je mogoče preprečiti. Mnogi od teh, ki so se poškodovali, in njihove družine se soočajo z nevzdržnim čakanjem, da izvedo, ali so se okužili s krvno prenosljivimi boleznimi, kot sta HIV ali hepatitis C.

Tveganje okužbe po nesreči ni zanemarljivo. Strokovnjaki pravijo, da je možnost okužbe za hepatitis B ena proti tri, za hepatitis C ena proti 30 in za HIV ena proti 300. Vzemite za primer Juliet Young. Juliet je bila medicinska sestra, ki je umrla leta 2008, sedem let po tem, ko se je med jemanjem krvi okuženemu pacientu v londonski bolnišnici okužila z virusom HIV. Juliet se je po nesreči zbodla v palec, ko ji je med jemanjem vzorca zdrsnila igla. Ali primer zobne medicinske sestre, ki je delala v zaporu in se je zbodla z iglo, ki je bila uporabljena na varovancu, ki je imel hepatitis A, B in C ter je bil HIV pozitiven. Predstavljajte si mučno čakanje, ki ga je prestajala; sedaj je odkrila, da se je okužila s hepatitisom C. Ta sestra in mnoge druge, podobne njej, še naprej vodijo kampanjo glede tega vprašanja.

Najprej sem se tega zavedla leta 2004, ko sem obiskala bolnišnico v svojem volilnem okrožju na pobudo združenja Health First Europe, in nato 1. decembra na svetovni dan aidsa, ko sem gostila razstavo s Stephenom Hughesom v tem parlamentu. Zdravstveni delavci z vse Evropske unije so nas obiskali, obiskali so Parlament, željni pomoči. Tisti med vami, ki ste imeli priložnost srečati se s tistimi sestrami in ostalimi zdravstvenimi delavci, ste bili ganjeni zaradi njihove prošnje in leta 2006 smo sprejeli resolucijo Parlamenta o varovanju evropskih zdravstvenih delavcev pred krvno prenosljivimi okužbami zaradi poškodb z injekcijskimi iglami. V resoluciji je bila Komisija pozvana, da v treh mesecih predloži zakonodajni predlog za spremembo Direktive 2000/54/ES o bioloških dejavnikih. Predloga nikoli ni bilo, toda Stephen Hughes in jaz se nisva predala.

Sama sem dopolnila mnoga poročila in resolucije, ki pozivajo k ukrepom, govorila o tem vprašanju na plenarnem zasedanju in predložila nešteto parlamentarnih vprašanj. Po sestankih s komisarjem Špidlo nam je bilo leta 2008 rečeno, da je Komisija predlog pripravljala in bili smo tik pred tem, da to dosežemo. Toda zadnjo minuto je bilo to na naše veliko razočaranje zaustavljeno, saj so socialni partnerji obljubili, da bodo končno poskušali doseči sporazum.

Celostni sporazum o potrebnih zahtevah so poleti 2009 socialni partnerji končno dosegli. Moja resolucija z vsem srcem podpira sporazum. Svet mora nujno sprejeti predlagano direktivo, tako da lahko Komisija zagotovi, da se izvaja učinkovito in brez zamude. Zdravstveni delavci v Evropi se zanašajo na nas. Naši zdravstveni delavci ne morejo čakati in ne bi smeli biti še naprej izpostavljeni nevarnosti. Resnično je čas, da ukrepamo odločno.

Stephen Hughes, predlagatelj. – Gospod predsednik, to je pomemben del zakonodaje o zdravju in varnosti. Liz je očrtala nekaj ozadja. Dolgo je že v nastajanju – šest let je od prvega sestanka, kot je omenila. Lepo je videti to jutro med nami komisarja Andorja, toda škoda je, da komisar Špidla ni prisoten. V tej dvorani smo ga pogosto kritizirali, toda to jutro bi mu lahko čestitali, ker je končno sprejel pobudo, da predloži ta predlog o poškodbah z injekcijskimi iglami, ostrih poškodbah.

Potrebovali smo nekaj časa, da smo ga prepričali, da ukrepa. Njegove službe so bili v bistvu ljudje, ki so mu neprestano svetovali, naj ne ukrepa, da je direktiva iz leta 2000 o varovanju delavcev pred tveganji, ki nastanejo zaradi izpostavljanja biološkim dejavnikom, skupaj z elementi ocene tveganja iz okvirne direktive iz leta 1989, dovolj za preprečevanje take vrste poškodb, toda končno smo prepričali te službe, da je z enim milijonom poškodb na leto očitno nekaj narobe. Potrebovali smo posebno zakonodajo za obravnavo tega problema, kot jo imajo v Združenih državah in delih Španije, in tam deluje zelo učinkovito.

Končno je komisar privolil v ukrepe in leta 2008, kot je dejala Liz, pripravil spremembo k direktivi iz leta 2000, toda nato sta HOSPEEM in EPSU, združenji javnih služb, izrazili željo po oblikovanju sporazuma. Oblikovali sta ta sporazum. Vesel sem, da sta ga. Sporazum je dober, vendar ponekod nekoliko dvoumen. Zato sem vložil spremembo, s katero se je strinjal odbor za zaposlovanje, da Komisija objavi smernice, ki naj spremljajo direktivo, tako da se zagotovi nemoten in enoten prenos te direktive v zakonodajo v vseh državah članicah.

Popolnoma podpiramo predlog Komisije za direktivo in razumemo, da se sporazuma socialnih partnerjev ne sme dotikati. Ne moremo ga spremeniti. Svet ga ne more spremeniti. To je njihov sporazum. Toda najpomembnejši del sporazuma, to je določba 6, ki pokriva izločevanje, preprečevanje in varstvo, na žalost vključuje nekaj dvoma glede ocene tveganja in natančno katere preventivne elemente morajo izvajati delodajalci in kdaj.

Če se ta nejasnost ne bo razjasnila, potem tvegamo, da bomo videli dramatično variabilnost pri uporabi te direktive. Iz tega razloga zahtevamo, da Komisija pripravi izvedbene smernice, ki bodo pomagale, da bodo delodajalci razumeli tveganja in potrebne preventivne ukrepe za dosledno uporabo direktive.

Poškodbe z injekcijsko iglo so najpogostejša in najnevarnejša oblika ostrih poškodb v zdravstvu. Kadar koli se uporabi votla vbodna igla na bolniku, obstaja tveganje poškodbe z injekcijsko iglo, ki lahko vodi do resne okužbe zdravstvenega delavca, ker ta igla služi kot rezervoar za bolnikovo kri ali druge telesne tekočine.

Obstaja mnogo neodvisnih dokazov, ki govorijo v prid temu, da bo uvedba boljšega usposabljanja, varnejših delovnih praks in uporaba medicinskih pripomočkov, ki vključujejo zaščitne mehanizme varnostnega inženiringa, preprečila večino poškodb z injekcijsko iglo. Potrebne so vse te stvari in ne samo ena ali dve – potrebne so vse te stvari.

Študije so prav tako pokazale, da ima napaka pri izvedbi katerega koli od teh treh elementov za posledico bistveno zmanjšan učinek. Poleg tega poskusi za izvedbo medicinskih pripomočkov varnostnega inženiringa na določenih področjih ali na določenih bolnikih ne bi bili niti praktični niti učinkoviti.

V državah, kjer obstaja učinkovita zakonodaja, kot je v Ameriki, Kanadi in delih Španije, je jasno določeno, da se morajo za preprečevanje poškodb z injekcijsko iglo izvajati vsi ti trije elementi. Ni naključje, da so si v tem pogledu vse enake. Tako da je to nejasnost v določbi 6, ki se ji želimo izogniti z objavo smernic.

Liz je omenila travmo, s katero se soočajo ljudje, ki so se zbadli z injekcijsko iglo. V teh šestih letih dela na projektu sem srečala ljudi, ki so se zbadli z injekcijsko iglo in resnično lahko potrdim, da so doživljali travmo. Srečal sem zdravnika, ki se je odpovedal svojemu poklicu zaradi poškodbe z injekcijsko iglo. Srečal sem osebo, ki je HIV pozitivna zaradi poškodbe z injekcijsko iglo. Srečal sem ljudi, za katere se je izkazalo, da niso okuženi, toda šele po mesecih negotovosti. Srečal sem tudi smetarje in paznike v zaporih, ki so se zbadli z injekcijsko iglo. Ta sporazum njih ne zajema. To je še eno področje, o katerem moramo razmisliti v prihodnosti.

Kljub temu je sporazum dober in mislim, da če bomo imeli dobre smernice ob njem, da se zagotovi enotna uporaba po vsej Evropski uniji, bomo vsi opravili dobro delo in upajmo, da bomo korenito zmanjšali število en milijon poškodb z injekcijsko iglo na leto.

László Andor, član Komisije. – Gospod predsednik, Parlamentu se želim zahvaliti za njegovo delo na tem področju. Zlasti se želim zahvaliti poročevalki, gospe Lynne, za njeno odlično delo pri pripravi predloga resolucije o predlogu Komisije in za njena dolgoletna prizadevanja za izboljšanje zdravja in varnosti pri delu za delavce v bolnišnicah in zdravstvenem sektorju.

Zavedam se, da je to dolgoletna skrb tega Parlamenta. Resolucija Parlamenta z dne 24. februarja 2005 o spodbujanju zdravja in varnosti na delovnem mestu je pozvala k pregledu Direktive 2000/54/ES o bioloških dejavnikih pri delu. Julija 2006 je Parlament spet sprejel resolucijo, s katero je pozval Komisijo, da predloži predlog direktive o spremembi zadevne direktive.

Komisija je v odgovor Evropskemu parlamentu v skladu z določbami iz Pogodbe začela z dvostopenjskim posvetovanjem evropskih socialnih partnerjev. V odgovor na to posvetovanje sta dve evropski socialni partnerski organizaciji s področja bolnišničnega in zdravstvenega sektorja, to sta European Hospital and Healthcare Employers' Association (Zveza delodajalcev v evropskih bolnišnicah in zdravstvu) in European Federation of Public Service Unions (Evropska zveza sindikatov javnih služb) uspešno izpogajali okvirni sporazum julija 2009. Kot veste, ima predlog Komisije za cilj, da izvede ta sporazum.

Vsi vemo, da so poškodbe, ki jih povzročijo injekcijske igle in ostali ostri predmeti, eno izmed najpogostejših in najresnejših tveganj za zdravstvene delavce v Evropi, zlasti v določenih oddelkih in dejavnostih, kot so nujna pomoč, intenzivna nega in kirurške operacije. Več kot zadovoljen sem, da v vaši resoluciji priznavate, da predlog Komisije vključuje bistvene točke resolucije Parlamenta z dne 6. julija 2006. Želja Komisije je bila, da so te točke v sporazumu.

Prav tako se strinjam z vami, da bo začetek veljavnosti tega sporazuma predstavljal pomemben prispevek k varovanju delavcev, ki so dejavni v bolnišnicah in zdravstvenem sektorju. S tem sporazumom, in upajmo tudi s prihodnjim sprejemom predlagane direktive s strani Sveta, bodo imeli delavci v bolnišnicah in zdravstvenem sektorju koristi od integriranega pristopa, ki vzpostavlja politike in oceno tveganja, preprečevanje tveganja, usposabljanje, obveščanje, ozaveščanje itd. Taki ukrepi, ki so prav tako minimalne zahteve, niso le zelo dobrodošli, ampak predvsem nedvomno potrebni.

Naj sklenem in se vam ponovno zahvalim za podporo predloga Komisije, ki ga bo, upam, Svet v kratkem sprejel.

Raffaele Baldassarre, v imenu skupine PPE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot je že bilo rečeno, so poškodbe z injekcijsko iglo in ostale ostre poškodbe med najpogostejšimi tveganji, s katerimi se soočajo zdravstveni delavci, in zato predstavljajo resni problem tako za zdravstveni sektor kot za družbo na splošno.

Cilj tega predloga Komisije je omogočiti Svetu, da izpelje okvirni sporazum, ki je bil podpisan med Zvezo delodajalcev v evropskih bolnišnicah in zdravstvu ter Evropsko zvezo sindikatov javnih služb.

Glavni cilj sporazuma je zagotoviti večje varstvo delavcev pred tveganji poškodb zaradi vseh ostrih ali zašiljenih predmetov, ki se uporabljajo v medicini. Ta sporazum zato predstavlja pomemben korak proti povečanju varnosti v bolnišnicah. Kot se vsi strinjamo, so lahko posledice ostrih poškodb izredno resne in lahko povzročijo širjenje bolezni, kot so virusni hepatitis in AIDS.

Ob tem moram poudariti potrebo po integriranem in istočasno realnem pristopu k tej težavi. V tem pogledu verjamem, da upravne, finančne in zakonske omejitve, ki izhajajo iz sporazuma, ne bi smele biti pretirane, in torej ne bi smele biti take, da bi škodovala razvoju malih in srednjih podjetij, ki delujejo v zdravstvenem sektorju, ali pa bi ta podjetja lahko imela resne težave pri izpolnjevanju pogojev iz sporazuma.

Kot je hvalevredna, je poleg tega tudi pričakovana – k pričakovani bi dodal zaželena – možnost za države članice, da sprejmejo učinkovitejše določbe, kot so tiste, ki jih vsebuje sporazum s ciljem varovati delavce.

Na koncu pozivam Komisijo, da nadzira uporabo tega sporazuma in redno obvešča Parlament, ki se pogosto osredotoča na to vprašanje, da se zagotovi, da se sporazum pravilno spremlja in da se potreba po nadaljnjih spremembah poglobljeno pregleda.

Alejandro Cercas, v imenu skupine S&D. – (ES) Gospod predsednik, prišel bi rad s čestitko kolegici Lynne za odlično delo, ki ga je opravila v našem odboru, za njeno sposobnost uskladiti vsa stališča in za delo, ki ga je opravila v tako dolgem času.

Čestitam komisarju Andorju. Komisar, to je vaš drugi dan, začeli ste dobro, soočeni s svojimi odgovornostmi. Poleg tega je zdaj tu še druga direktiva o mikrofinanciranju, ki jo ta parlament že nekaj časa obravnava. Tudi vi boste imeli čast rešiti dve težavi v dveh dneh, kar bo odprlo čudovite priložnosti za mnoge Evropejce. Prav tako se zahvaljujem komisarju Špidli za pomoč, ki jo je ponudil glede tega vprašanja.

Izvedeli ste že in ne bom ponavljal, da je okvirni sporazum zelo pomemben pravni instrument za zdravstvene delavce. Vsako leto jih prizadene več kot milijon nesreč, kar tudi pomeni resna zdravstvena tveganja, kot so virusne infekcije, hepatitis C, AIDS in tako dalje. Toda to ni pomembno le za zdravstvene delavce, pač pa tudi za bolnike v bolnišnicah in njihove družine. V bistvu bo na milijone Evropejcev s tem instrumentom bolje zavarovano.

Tako smo to dosegli po dolgem potovanju, na katerega se je ta parlament odpravil s trkanjem na vrata Komisije in Sveta in spomniti se moramo odličnega dela gospoda Hughesa skozi ves ta proces.

Morda lahko na kratko razložim, zakaj je Skupina socialdemokratov danes zelo zadovoljna. Mislim, da je danes dan, ko je treba omeniti nekaj stvari.

Najprej pomen zdravja in varnosti na delovnem mestu. Bistveno je ustvariti delovno okolje, ki je čim bolj varno za delavce, družine in državljane. V človeškem smislu smo že omenili vse posledice teh vrst poškodb za delavce in državljane, toda so pa tudi posledice v gospodarskem smislu. Pred nekaj dnevi nam je v tem parlamentu agencija iz Bilbao govorila o kampanjah, ki jih vodi za spodbujanje zdravja in varnosti, in je celo razkrila gospodarske študije, ki dokazujejo, da na primer v Avstraliji nesreče in bolezni predstavljajo 6 % BDP v nacionalnem gospodarstvu. Kakšna je cena, ki jo je treba plačati za pomanjkanje socialne varnosti. Kakšna je cena pomanjkanja higiene in varnosti na delovnem mestu? To je torej naložba v človeški kapital, ampak tudi naložba v civilizacijo in gospodarske pogoje.

Drugič, pomen preprečevanja, saj je preprečevanje boljše kot zdravljenje. Ukrepe je treba sprejeti, preden se nesreča zgodi, tako da se jo prepreči. Preprečevanje, ki je večplastno vprašanje, zahteva večjo ozaveščenost, obveščenost, usposabljanje in nadzor v povezavi z vsako od teh nalog.

Tretjič, na tej stopnji je bistveno omeniti pomen socialnih partnerjev, pomen sindikatov. Brez njih ta okvirni sporazum vsekakor ne bi obstajal, prav tako pa ne bi bilo nobene vrste preprečevanja. Včasih ljudje kritizirajo sindikate in pravijo, da so strošek za družbo, toda pozabljajo na velike koristi, ki jih zagotavljajo, saj so tisti, ki stojijo za uvajanjem takih pomembnih politik na delovnem mestu, kot so te v okvirnem sporazumu.

Na koncu moram omeniti pomen tega parlamenta, ki mora braniti svoje stališče pred javnim mnenjem in pred ostalimi institucijami Skupnosti, ker brez Parlamenta ta okvirni sporazum ne bi obstajal, in pomen sodelovanja Parlamenta s Komisijo in Svetom je prav tako vzoren. Cenim podporo španskega predsedstva in upam, da bo služilo kot dober precedens za novo fazo sodelovanja med našimi institucijami.

Elizabeth Lynne, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, svojega časa, namenjenega govorjenju, nisem mislila porabiti v imenu skupine, toda menila sem, da ga bom lahko razdelila, in se vključila kasneje, toda očitno glede resolucije to ni tako; zato sem bila danes zjutraj obveščena, da bom nastopila sedaj. Imam priložnost, da se zavalim poročevalcem v senci, ki se jim prej nisem zahvalila; ponovno hvala Stephenu Hughesu, saj sva bila Stephen in jaz tista, ki sva leta 2004 dejansko obiskala bolnišnice skupaj z Johnom Bowisom, ki je bil član konzervativne stranke v EP. Mi trije s političnih strank smo šli v bolnišnice, da bi se prepričali sami, in mislim, da je to bilo tisto, kar je bilo zelo pomembno.

Na tem mestu nas mora gnati to, kar ljudje dejansko potrebujejo, in s poslušanjem sester, zdravnikov in zdravstvenih delavcev je bilo pomembno upoštevati njihove poglede. Stephen je omenil izvedbene smernice in resnično bi rada izvedela, ali veste, če Komisija razmišlja o tem, da bi predložila izvedbene smernice za to; menim, da je zelo pomembno, da jih imamo. Prav tako sem se spraševala, ali veste za urnik, o katerem je razmišljal Svet, ker je zelo pomembno, da dobimo urnik dovolj zgodaj, saj so ti zdravstveni delavci nazadnje čakali že toliko let.

Ne želimo več nepotrebnih poškodb z injekcijskimi iglami, ki nastanejo v obdobju čakanja. V zadnjih nekaj letih jih je bilo preveč. Prav tako točka, ki je že bila izpostavljena, da čeprav je sedaj to le ta zdravstveni sektor, bi želel, da se razširi na ostale sektorje, zlasti na zapore. Menim, da je zelo pomembno, da so pazniki v zaporu prav tako zavarovani. Toliko je stvari, ki so pomembne za te delavce, toda ena ključnih stvari za to so igle s pokrovom. Skupaj z vsemi drugimi vsebinami v resolucijami je zelo pomembno, da ti zdravstveni delavci niso podvrženi nepotrebnim poškodbam z injekcijsko iglo.

Jean Lambert, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, tudi jaz se bi rad zahvalil Stephenu Hughesu in Liz Lynne za njuno delo in bi pozdravil ta ukrep, čeprav bi bil raje, če bi ga videli že prej. Kot je že bilo poudarjeno, imajo ZDA to zakonodajo v veljavi že od leta 2001. Tako zakonodajo lahko vidimo tudi v določenih delih Evropske unije in končno bomo jih ujeli, toda seveda bodo že mnogi ljudje prizadeti.

V smislu tveganja Svetovna zdravstvena organizacija ocenjuje, da medtem ko je 90 % izpostavljen tveganju v nerazvitem svetu, se 90 % primerov poklicnih okužb zgodi v Združenih državah in Evropski uniji. Vemo, da obstaja velik problem prenizkega poročanja o ostrih poškodbah: ocene se gibljejo med 40 % in 75 % in to je veliko. Zato menim, da bi morali pozdraviti dejstvo, da v sporazumu socialnih partnerjev določba 11 govori o dolžnosti poročanja v skladu s kulturo neobtoževanja.

Toda menim, da se moramo tudi vprašati, zakaj ljudje ne poročajo. Verjetno je del resnice, da se ne zavedajo tveganja ali pa se bojijo posledic – morda tudi za svojo prihodnjo zaposlitev – če bodo o taki poškodbi poročali. Ponekod imamo poročila o neučinkovitem spremljanju, z drugimi besedami, tudi če ljudje poročajo, se nič kaj ne zgodi.

Zagotovo ne dobijo niti zdravniške podpore, ki jo potrebujejo, kaj šele čustveno oporo – ali v nekaterih primerih alternativno zaposlitev, če se meni, da ker so se okužili z virusom HIV ali podobno, lahko ogrožajo bolnike. Imamo raziskavo, ki kaže, da so zdravstveni delavci, ki delajo zunaj bolnišnic, pogostejše nezadovoljni z odzivom delodajalcev.

Ljudje so govorili o obsegu tega ukrepa. Seveda zajema zdravstveni sektor in zelo smo zadovoljni, da sporazum pokriva pripravnike in podizvalce. Nisem čisto prepričan, ali to vključuje osebje za čiščenje, in glede tega bi želel nekaj razjasnitev. Toda ne pokriva še delavcev v drugih tveganih poklicih, zato upam, da bodo države članice pregledale še to

Obveznosti usposabljanja so zelo pomembne in upam, da bodo države članice to vzele resno: Tako izvajanje kot prejetje usposabljanja bi moralo biti obvezno, prav tako uvajanje za vse novo in začasno osebje – ker mislim, da vlada prepričanje, da če usposobiš ljudi enkrat, tega vprašanja ni treba več nikoli odpirati. Trenutno usposabljanja primanjkuje, tudi tam, kjer imajo delodajalci vzpostavljeno politiko usposabljanja.

Postavljeno je bilo vprašanje stroškov. Ocenjuje se, da usposabljanje in preventivni ukrepi, vključno z varnejšimi pripomočki, predstavljajo tretjino stroškov obravnavanja ostrih poškodb. To je pomemben prihranek v časih, ko primanjkuje denarja, kot tudi bistveno vprašanje tako za ljudi kot delodajalce, ki lahko tvegajo, da bodo toženi, če ne bodo sprejeli ukrepov za preprečitev takih poškodb.

Oldřich Vlasák, v imenu skupine ECR. – (CS) Gospe in gospodje, sporazum o preprečevanju ostrih poškodb je zgodovinsko prvi sporazum med sektorskimi socialnimi partnerji. Ob upoštevanju dejstva, da se ocenjuje, da se zgodi več kot en milijon primerov ostrih poškodb na leto v bolnišnicah v Evropi, ni potrebno prepričevanje, da je to korak v pravo smer, saj bi moralo biti mogoče preprečiti te poškodbe z ustreznim upoštevanjem sporazuma. V praksi bo to pomagalo ustvariti varno delovno okolje in varovati zdravje delavcev pred krvno prenosljivimi okužbami, ki jih povzročijo ostre poškodbe.

Čeprav so v primerih ali opredelitvah nekatere nejasnosti – menim, da bodo sprejeti vsi ukrepi, da se pridobi čim več informacij od socialnih partnerjev – so bile določbe razjasnjene in Svet je zato sprejel sporazum v celoti.

Na tej točki bi rad poudaril, da je sporazum med delodajalci in zaposlenimi na svoj način edinstven evropski zakonski instrument, ki na nacionalni ravni nima vzporednice v mnogih državah članicah. Ta oblika samoregulacije, kjer se prizadeti zaradi določenega problema sami dogovorijo v obliki pravne ureditve o svoji rešitvi, je po mojem mnenju vzorčni model evropske ureditve. Položaj ni enak kot pri izpustih CO₂, usklajevanju davkov ali standardizaciji javnih storitev, kjer morajo podjetja in njihovi zaposleni pasivno izpolnjevati karkoli jim mi in države članice navržemo, in tudi po visoki ceni.

Jiří Maštálka, v imenu skupine GUE/NGL. – (CS) Gospe in gospodje, na začetku bi se rad zahvalil obema poročevalcema za izjemno delo, ki sta ga opravila pri pripravi tega dokumenta. Kot zdravnik me tudi veseli, da se tukaj v Evropskem parlamentu zavedamo nujnosti potrebe po tem, da so zdravstveni delavci bolje zavarovani pred poškodbami, ki jih povzročijo ostri predmeti, in da se ureditev na to odziva.

Seveda se počutim neprijetno zaradi zelo počasnega napredovanja Komisije. Pet let je minilo, odkar je bila Evropska komisija prvič obveščena o tej pomembni zadevi, in skoraj štiri leta, odkar je Evropski parlament sprejel resolucijo, s katero se zahteva zakonodajna rešitev vprašanja o pravilnem varstvu zdravstvenih delavcev v Evropski uniji pred krvno prenosljivimi okužbami.

Kot član odbora za zaposlovanje in socialne zadeve v prejšnjem parlamentarnem obdobju sem na tej resoluciji delal skupaj s kolegom Stephenom Hughesom in Elisabeth Lynn ter drugimi in razočaran sem, da se tako dolgo vleče. Priporočam, da se ukrepi, predlagani v direktivi, sprejmejo čim hitreje. Pozval bi rad, da se čim prej zajamčijo čim večje možne ravni zaščite in preventive zdravstvenih delavcev.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe Lynne, gospe in gospodje, zelo sem vesela to jutro, da smo se sporazumeli o tem predlogu direktive o preprečevanju ostrih poškodb. Pred seboj imamo resnično vprašanje zdravja, ki ga moramo urediti čim hitreje. Vsi poznamo pomen in dramatične posledice te vrste poškodb. Moram povedati, gospod komisar, da sem prepričana, da boste našli hitro rešitev za ta sporazum, ki nas bo ponesel nekaj korakov naprej.

Rada bi se zahvalila gospe Lynne za vse njeno delo. Prav tako bi se rada zahvalila gospodu Hughesu, ker je naša odgovornost članov EP, da poskrbimo, da bodo naši sodržavljeni varni. So strokovnjaki na področju zdravstva – veliko smo govorili o njih. So čistilci – omenili ste paznike v zaporu – toda rada bi omenila ljudi, ki delajo v šoli, na vseh področjih medicine v šolah. Toda za tem menim, da je to vprašanje izobraževanja naših sodržavljanov, ki ne smejo povzročiti, da bi bili zdravstveni delavci ali delavci, ki nato rokujejo s temi topimi predmeti, nepotrebno izpostavljeni tveganju.

Moram reči, da bomo mi v Evropskem parlamentu, skupaj s poročevalci, ki so se lotili tega vprašanja, pripravljeni in pri volji zagotoviti, da ta besedila izvajajo vse države članice in o njihovem izvajanju bomo morali imeti posodobljene informacije. To je resnično naša zaveza, naša odgovornost in je nekaj, kar bi moralo biti zares popularno in kar bi morali vsi deliti.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Gospod predsednik, zahvalila bi se rada starejšim članom Parlamenta – saj je to moj prvi mandat – in svojim kolegom gospodu Hughesu in gospe Lynne ter poročevalcu in poročevalcem v senci, saj sem prišla, ko gre delo h koncu glede vprašanja, ki me osebno zadeva.

Moj mož je zdravnik in pred nekaj leti se je okužil z iglo. Zato dobro poznam zaskrbljenost, ki jo izkusi družina delavca bolnišnice, ko se poškoduje z ostrim predmetom. Dnevi, ko smo čakali na rezultate, so bili izredno težki.

Zato bi se vam rada še enkrat zahvalila za vaše opravljeno delo in izrazila zadovoljstvo ob dejstvu, da smo prvič bili priča temu, da sta združenji delodajalcev in delavcev združili moči in prišli do sporazuma ter s tem omogočili nam, da smo prišli do tega predloga resolucije.

Čutim, da Evropska unija zares dosega svoje cilje in sprejema odločitve s svojimi državljani, za njih. Spomnim se, kar so ponavljali ostali člani, ampak se mi zdi pomembno, da to izrečemo in si za vedno zapomnimo: da se vsako leto zgodi milijon ostrih poškodb.

Težko še bolj poudarim vlogo, ki jo igra Evropski parlament, ki iskreno dela na tem vprašanju že od leta 2005. Ob upoštevanju po drugi strani pomanjkanja osebja, ki je zlasti pereče v Grčiji, Rada bi poudarila, da moramo resnično zagotoviti, da se ta resolucija, ta direktiva uporabi zelo hitro.

To je odločitev, ki bo prav tako praktično prispevala k družbenim ciljem Evropske unije, ki vključujejo povečanje zaposlenosti. Parlament bi rada spomnila, da je Evropska komisija pred kratkim dejala Parlamentu preko njenega ponovno izvoljenega predsednika, da je eden izmed sektorjev, v katerega mislijo vlagati, beli ovratniki.

Zato rešimo življenja, dobesedno in v prenesenem pomenu, z oblikovanjem dragocenih delovnih mest v teh zelo težkih gospodarskih in družbenih časih.

Za konec bi rada zaželela novemu komisarju veliko uspeha pri delu in rada bi dejala naslednje: naš spoštovani in izkušeni kolega, gospod Cercas, je prej dejal, da boste vstopili in nadaljevali z „desno nogo“. Jaz upam, da boste vstopili in nadaljevali z „levo nogo“ in to govorim zato, ker je pristop, ki bo vseboval socialno plat Evrope na zunaj, zelo pomemben.

Osredotočiti se moramo na delavce, prebivalci Evrope to potrebujejo.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz bom delila z vami osebno izkušnjo. V bolnišnicah delam že 15 let in nekaj časa sem bila zdravstveni delavec na kritičnem področju: v operacijskih sobah.

Sama sem se zbodla z iglami in instrumenti, ki bi lahko bili okuženi. Kot je dejala gospa Rapti, se še vedno spominjam strahu, ko sem čakala na izide testov, predvsem pa tega, kako sem šla skozi obdobje, ko se infekcija razvije, to je med možno okuženostjo in hipotetičnim izbruhom bolezni.

Ravno zaradi te izkušnje menim, da moramo glasovati za to resolucijo, ki končno daje zakonsko moč sporazumu v smislu varnosti in zaščite z vzpostavitvijo minimalnih standardov za vse zdravstvene delavce.

Zdravstveni sektor predstavlja 10 % delovne sile Evropske unije in, če smo bolj natančni, je vsako leto ocenjenih 1,2 milijona primerov ponesrečenih ostrih poškodb, kar ima za posledico, da zdravstveni delavci postopoma več niso motivirani in pogosto zapustijo poklic v zdravstvu. Poleg tega Svetovna zdravstvena organizacija ocenjuje, da je odstotek serokonverzije v HIV 2,5 % in v 40 % primerov v različne oblike hepatitisa B in hepatitisa C.

Zlasti zaradi številnih resnih tveganj, ki so vse prepogosto dnevno zastopane, se zdi poklic v zdravstvu neprivačen, tako da v zadnjih letih trpi zaradi pomanjkanja osebja. Poleg tega, kot je že bilo omenjeno tukaj, so stroški za posamezne zdravstvene storitve v teh situacijah, katerim so izpostavljeni zdravstveni delavci v različnih obdobjih spremljanja, in za diagnostične teste, ki po protokolu trajajo najmanj šest mesecev od nesreče, precejšnji in potem so tu še stroški, povezani s strokovnjaki, ki so se žal okužili z boleznijo.

Če zaključim, da se ne bi podcenjevalo težave, ko se je tveganju nesreče mogoče izogniti ali ga zmanjšati, je potrebno in pravilno, da se sprejmejo vsi preventivni ukrepi, ki so na razpolago. Zlasti je dolžnost delodajalca, da uvede te ukrepe, in delavčeva naloga je, da jih upošteva.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, govorimo o težavi, ki je zrasla v eno izmed najpomembnejših na področju zdravstvene oskrbe. Navedel bom nekaj statistike. V Evropski uniji se letno zgodi milijon takih nesrečnih ostrih poškodb. V Združenih državah se ocenjuje, da jih je okrog 380 000, toda Američani sami pravijo, da je ta številka nerealna. Seveda moramo poudariti, da to večinoma zadeva zdravstvene delavce, toda obstaja še en vidik: govorimo tudi o bolnikih, ki so izpostavljeni temu tveganju. V teh primerih, in biti moramo poštene, smo soočeni s problemom velikih zneskov, ki jih morajo bolnišnice plačati za nadomestilo. Jasno je, kot so že dejali ostali govorci, da je preprečevanje tukaj povsem bistveno. Preprečevanje je vedno precej cenejše od zdravljenja.

Resolucija si po mojem mnenju zasluži vso podporo. Je odgovor na pričakovanja, ki so bila izražena v zdravstvenem sektorju in njen pomen se poudarja, ker se problem veča. Prav tako se večja težava, povezana z nadomestili, in zahtevke vlagajo tako zdravstveni delavci kot bolniki. Tudi finančni vidik ne gre zanemarjati. Moja politična skupina, v imenu katere govorim, podpira predlog resolucije. Menim, da je to način, kako se lahko odzovemo na to, kar je v bistvu določen izziv našega časa, in tudi zadovoljimo potrebe potrošnikov in delavcev v zdravstvenem sektorju v državah Evropske unije.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, danes bi se rad zahvalil vsem poročevalcem in vsem, ki so sprožili to razpravo.

Včasih rečemo, da se mora Evropa približati svojim državljanom. S to razpravo nam je to prav gotovo uspelo. Govoril sem s prijateljem svoje starosti, na novo usposobljenim zdravnikom, in ko sem mu povedal o tej razpravi, mi je z velikim veseljem dejal, da je to zelo pomembno in da bi morali poskušati in razložiti vsem v Evropi natančno, kar počnemo. Pomembno je preprečiti tveganja in obvestiti tiste, ki delajo v bolnišnicah, o tveganjih, katerim so izpostavljeni. Bistveno je, da vsem razložimo, da ko delajo nadure, ko so prostori omejeni, ko so številke bolnikov zelo visoke, da je bistveno, da ti ljudje lahko vsaj sprejmejo najpomembnejše potrebne ukrepe.

Potrebujemo zdravo osebje v bolnišnicah, tako da lahko imamo mi, kot možni bolniki, koristi od njihove oskrbe in najboljše možno zdravljenje.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Gospod predsednik, cilj naše politike bi moral biti ustvariti okolje, ki jamči najvišji možni standard življenja za državljane Evropske unije. En ključni izziv, s katerim se soočamo v časih, kot so ti, je ohraniti in ustvarjati delovna mesta. Toda ne bi smeli zanemarjati naše dolžnosti, da zagotovimo, da na teh delovnih mestih ljudje ne zbolevalo ali da tvegamo njihovo zdravje. Zato so preprečevanje, zdravstvena oskrba in varnost delovnega mesta bistveni.

Trdno verjamem, da bo izvajanje te direktive, ki že dolgo zamuja, ustvarilo prave pogoje za to, da bodo delovna mesta varnejša na vsakem področju zdravstvene oskrbe, kjer je osebje dnevno izpostavljeno tem tveganjem. Mislim, da je v interesu vseh evropskih državljanov, da bo to čim prej postala resničnost.

László Andor, član Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi rad dejal, da sem vesel, da ta predlog uživa tako široko podporo v Parlamentu. Obžalujem, da je postopek trajal dlje, kot ste mnogi pričakovali, toda rad bi dejal, da sem popolnoma prepričan, da mora socialni dialog odigrati svojo vlogo: spoštovati moramo mnenje socialnih partnerjev. Ne le, da to poudarja legitimnost odločitve, ampak tudi pomaga pri njeni izvedbi, saj tisti, ki sodelujejo pri oblikovanju novega predpisa, se bolj zanimajo za njegov uspeh. To je zelo pomembno.

Zavedamo se, da je to delovni dokument med socialnimi partnerji, ki zadeva razjasnitev okvirnega sporazuma in tudi njegovo izvajanje, zato upamo – in mislim, da lahko verjamemo – da bo to igralo bistveno vlogo pri zaključku v Svetu: to bo odgovor na nekaj dvomov glede izvajanja. Razen tega obstaja interes za daljše obdobje spremljanja. Tudi to je zelo pomembno za spremljanje tega, kako uspešna bo ta nova direktiva.

Vašo pozornost bi rad usmeril na besedilo, ki pravi, da države podpisnice pregledajo uporabo tega sporazuma pet let po datumu odločbe Sveta, če to zahteva ena od strank sporazuma. Z drugimi besedami, zelo pomembno

je, da je spremljanje izvajanja in sprememb pri pojavu takih poškodb izhodiščna točka, če bi katera izmed strani to priložnost želela izkoristiti.

Za konec naj povem, šele na drugi dan dela nove Komisije – kot je nekaj govorcev poudarilo v svojih sporočilih – da je res zelo pomembno, da Komisija posveti več pozornosti pozabljenim ljudem v Evropi, tistim starostnim skupinam ali poklicem, ki se ne morejo zlahka postaviti zase: včasih so bili spregledani ali postavljeni na stran.

Zdravstveni sektor je prav gotovo pomemben, posvetiti mu moramo veliko pozornosti. Ni le to, da so delavci v bolnišnicah in zdravstvenem sektorju izpostavljeni ostrim poškodbam in okužbam, ampak vsi vemo, da delajo tudi veliko nadur. Zato moramo zavzeti neko vrsto celostnega pristopa, ko obravnavamo skupine, kot je ta, ki so zelo pomembne, zlasti v časih krize, ko bo pričakovana fiskalna konsolidacija vplivala na pogoje, v katerih delajo ti ljudje. Zato bi moralo to biti to zelo visoko na našem programu, kot je tudi na mojem osebnem.

Predsednik. – Hvala, komisar. Prepričan sem, da smo vsi hvaležni pobudnikom te razprave. Upajmo, da se bodo stvari izboljšale.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12,00.

4. Spletne igre na srečo in nedavne sodb Sodišča Evropskih skupnosti (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o ustnem vprašanju Komisiji o spletnih igrah na srečo in nedavnih sodbah Sodišča Evropskih skupnosti Malcolma Harboursa, Andreasa Schwaba, Evelynne Gebhardt, Cristianu Silviu Buşoiu in Heide Rühle, v imenu Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (O-0141/2009 – B7-0235/2009).

Malcolm Harbour, predlagatelj. – Gospod predsednik, v čast mi je, da lahko prvič v imenu Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov pozdravim našega novega komisarja Michela Barnierja, menim da je to začetek sodelovanja v tem Parlamentu, zlasti ker se je gladko premaknil s tega sedeža na sprednjega v dveh dneh. Komisar, veseli smo, da ste tukaj.

Drugič, v imenu odbora mi je prav tako v čast, da imamo priložnost, da s tem vprašanjem zabeležimo našo zaskrbljenost o razvoju spletnih iger na srečo in sektorju iger na srečo na splošno in o nekaterih mnogih negotovostih, ki izhajajo iz celotnega zakonodajnega režima za igre na srečo na notranjem trgu.

Vem, da boste že sedaj imeli poln predal vhodne pošte, komisar, toda upamo, da bo to stvar, ki bo pri vrhu vašega predala, saj je področje, o katerem je moj odbor zelo zaskrbljen zadnjih pet let. Opravili smo številne študije na lastno pobudo in si zastavili vprašanj o tem, avtor našega zadnjega večjega poročila, gospa Schaldemose, bo govorila kasneje, zato imamo okrepljen interes za to vsebino.

Kot vsi veste, se države članice redno srečujejo na ravni Sveta v raznih skupinah za premislek o tem, kako rešiti to vprašanje o porastu spletnih iger na srečo v povezavi z dejavnostmi igralništva v svojih državah. Mislim, da moram najprej pojasniti, da to vprašanje v nobenem primeru ne predpostavlja nove liberalizacije trgov iger na srečo ali novih pobud v tej smeri. Toda kot vsi veste, dejstvo ostaja, da intenzivna in rastoča pupolarnost spletnih iger na srečo prav gotovo pritiska na mnoge nacionalne monopole in obstoječe sheme, ki so lahko državne ali jih država nadzoruje, ki prinašajo velike vsote prihodkov, toda so v domeni držav članic.

Želimo vam povedati, da v povezavi s tem delom, ki se opravlja, so bile številne napotitve na Sodišče Evropskih skupnosti; podrobnosti veste in kolegi bodo o tem govorili kasneje. Skozi te ne bom šel, toda z naše perspektive vidimo, da nedoslednost nekaterih pristopov Sodišča v bistvu ne pomaga, ampak dela situacijo še bolj zapleteno in zamegljeno, kot je bila prej. Vemo tudi, da so vaše službe izdale številne primere kršitev pri spletnih igrah na srečo, ne vseh preko spleta, toda mnoge od njih se tudi navezujejo na vprašanje svobode ponudnikov, da ustanovijo sedež v drugih državah.

Vse te stvari sedaj pomenijo, da je pravi čas, da Komisija združi te informacije, pregleda postopke za ugotavljanje kršitev, pregleda vprašanja, ki jih je postavilo Sodišče v sodbah, in pride na dan najprej z jasno strategijo ali razlago, kam se bomo premaknili naprej in začeli reševati nekatere od teh nedoslednosti.

S stališča varstva potrošnikov morajo regulatorji vedeti, kje so pri obravnavanju spletnih iger na srečo. Jasno je to lahko urejeno in mora biti urejeno – obstaja veliko dobrih primerov, kjer so ponudniki spletnih iger na srečo zavezani temu, da zagotavljajo orodja in kontrolo za reševanje težav zasvojenosti z igrami na srečo in tako dalje – in seveda so tudi vprašanja goljufije in težav, o katerih smo obširno razpravljali v našem odboru. To je vprašanje varstva potrošnikov in tudi vprašanje doslednosti notranjega trga.

Končno mislim, da moramo tudi spoštovati naše državljane in dejstvo, da mnogi od njih želijo dostopati do spletnih iger na srečo. Mislim, da nimamo namena, da bi to poskušali prepovedati – praktično bi bilo nemogoče – toda obstajajo velike nedoslednosti. V nekaterih državah je očitno nezakonito sodelovati v tekmovanju v spletnih igrah na srečo s podjetjem zunaj lastne države. To ne more biti prav.

Še ena nedoslednost, ki jo je poudaril en izmed mojih volivcev, je ta, da če britanski državljan dostopa do britanske državne loterije preko spleta iz Španije in si priigra nagrado, je nezakonito, če bi mu loterija dobiček izplačala v Španiji. Tu so nedoslednosti, ki jih moramo rešiti v dobro državljanov in v dobro potrošnikov.

Komisar, to je vsebina tega vprašanja. Slišali boste veliko dobrih prispevkov in zanimivih pogledov mojih kolegov, toda upam, da bo to ena vaših glavnih prednostnih nalog v vaši novi vlogi.

Michel Barnier, član Komisije. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, predstavljate si lahko, kako sem vesel, da sem se vrnil sem le 48 ur po izpraševanju kolegija – za kar se vam zahvaljujem – in nadaljujem svoje delo z vami, gospod Harbour – in to zlasti govorim članom Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov – na drugačen način, in najverjetneje na drugem kraju, toda v istem duhu.

V odgovor bi v tej fazi predstavil tri točke, preden bom pozorno poslušal, kaj boste povedali. Naj začnem z vašim prvim vprašanjem. Kot pravite, je Komisija začela s postopkom za ugotavljanje kršitev proti številnim državam članicam na področju čezmejnega zagotavljanja storitev športnih stav. Komisija opaža, da so bile v štirih od devet primerov kršitev – to je Danska, Francija, Italija in Madžarska – predlagane spremembe domače zakonodaje v odziv na postopke za ugotavljanje kršitev. Komisija bo nadaljevala delo z vsemi državami članicami, da reši težave, opredeljene v teh postopkih za ugotavljanje kršitev. Na splošno ti postopki ostajajo odprti, toda nova Komisija bo odločila, kako nadaljevati s temi vprašanji.

Druga točka, gospod Harbour, je nedavna sodba Sodišča Evropskih skupnosti v zadevi Portugalske, kjer dolgo vzpostavljen državni monopol izvaja strog nadzor nad igrami na srečo. V skladu z analizo, ki jo je opravila pravna služba Komisije, ta odločitev ne bo bistveno spremenila niti razvoja niti ocene postopkov za ugotavljanje kršitev na tem področju. Vsak primer je bil ocenjen v skladu z dokazi, ki jih je predstavila vsaka država članica.

Po nedavnih sodbah Sodišča Komisija opaža, da Sodišče v skladu s sodno prakso vedno zahteva, da morajo biti vse možne omejitve najprej upravičene z veljavnimi premisleki javnega interesa, in drugič, da morajo biti potrebne in sorazmerne. To vključuje potrebo po tem, da so omejitve ustrezne, usklajene in sistematične.

Iz zadeve Santa Casa torej ne izhaja, da je Sodišče dalo državam članicam večjo svobodo pri uvajanju teh omejitev. Sodišče se je zelo natančno sklicevalo na delujoče metode portugalskega monopola, na njegovo dolgo zgodovino in zelo posebne okoliščine te države.

V tretji točki mojega prvega govora bi rad poudaril, gospe in gospodje, da Komisija ni izločila alternativ za postopke ugotavljanja kršitev. Gospod predsednik, gospe in gospodje, začel bi rad konstruktivno razpravo o vprašanju z Evropskim parlamentom, toda tudi z državami članicami in zadevnimi strankami.

Opažam, da z državami članicami o tem vprašanju ni bilo opravljenih posvetovanj, odkar so leta 2006 odločile, da bodo umaknile igre na srečo iz obsega Direktive o storitvah. Zato bom prisluhnil državam članicam in odločil sem se, da bom budno spremljal postopke delovne skupine Sveta. Vem, da je na pobudo gospe Schaldemose Parlament sprejel poročilo 10. marca, čeprav je mnogo članov podprlo nasprotno resolucijo.

Kar mene zadeva, je delo Parlamenta dobra izhodiščna točka za odprtje dejanske razprave o možni evropski rešitvi za to zapleteno vprašanje. Zavezati se moramo, da bomo podrobneje pregledali razloge, zakaj države članice omejujejo storitve iger na srečo. V tem smislu moramo seveda obravnavati socialne vidike, zlasti probleme zasvojenosti, ki so povezani z igranjem iger na srečo, in odločil sem se, da bomo tako storili.

Gospe in gospodje, kolegij je bil ta dva dni komaj kaj v pisarni, in nismo še sprejeli našega delovnega programa. Začenši z današnjim dnem, želim izpeljati to posvetovanje, tako da bom pozorno prisluhnil vsemu, kar

imate povedati. Je – tukaj se navezujem na posvetovanje – naloga, v zvezi s katero obstaja seveda več možnosti. Zlasti je ena takih možnosti, o katerih razmišljam, zelena knjiga o tem vprašanju.

Rad bi se vam zahvalil za vaš interes za to pomembno zadevo in za prispevek k delu Komisije.

Andreas Schwab, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, komisar, najprej bi v imenu **Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov)** rad dejal, kako sem zadovoljen, da ste vi, gospod komisar, pravkar pojasnili, da ne želite le upoštevati ciljne analizo sodne prakse v zadevi Liga Portuguesa, ampak tudi izpostaviti vprašanje, kako bi lahko delovna skupina Sveta ustrezno odgovorila na povečanje spletnih iger na srečo. V smislu tega ustnega vprašanja se seveda osredotočamo le na spletne igre na srečo. Sam razumem sodbo v zadevi Santa Casa tako, da čeprav je Sodišče Evropskih skupnosti opozorilo države članice, da je trg igranja iger na srečo povsem različen od drugih trgov, se države članice morajo še vedno dogovoriti o pravilih, ki bi bila enaka po vsej Evropski uniji. Do sedaj še ni bilo konstruktivnega poskusa, da bi to naredili v Svetu, čeprav je bil v bistvu Svet trden, da bo to naredil sam. Zato morata Komisija in Parlament delovati skupaj v dobro napredka na tem področju in zastaviti bistvena vprašanja.

Drugič bi rad dodal, da me argumenti držav članic glede zagotavljanja varstva potrošnikov na trgu iger na srečo niso prepričali. Države članice trdijo, da ko gre za spletne igre na srečo (in to velja za zadeve Liga Portuguesa in Santa Casa), lahko uresničijo cilje varstva potrošnikov in se same učinkovito soočijo s spremljajočim kriminalom, brez kakršnega koli vpletanja Evrope. Če obrnete ta argument na glavo, bi bil logični zaključek ta, da smo v situaciji, ko je Evropa veliko manj sposobna najti ustrezne rešitve kot posamezne države članice za nesrečna kazniva dejanja, ki se zgodijo na internetu, in druge stvari, ki se zgodijo na spletu. Menim, da je ta sklep precej nenavaden, in mislim, da ni pravilen. Moje stališče je, da bomo rešitev za spletne igre na srečo lahko našli le, če sprejmemo enotne čezmejne predpise, ki varujejo interese držav članic in temeljijo na njihovih deloma zgodovinskih strukturah, toda kateri, kot je poudaril predsednik odbora, tudi postavljajo interese potrošnikov v središče prizadevanj.

Evelyn Gebhardt, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, komisar, hvala za dane informacije, toda če sem iskrena, nisem čisto zadovoljna. Prejšnja Komisija si je zastavila precej jasen cilj liberalizacije trga iger na srečo. Evropski parlament je vedno znova večkrat jasno povedal, da to ni pravi pristop, kjer je bil Evropski parlament tisti, in ne države članice, ki je na primer odstranil igre na srečo iz obsega Direktive o storitvah. Zavzeli smo stališče, da to ni storitev, kot so ostale, za katero moramo zagotoviti, da uvedemo varnostne ukrepe, ki bodo varovali naše državljane pred organiziranim kriminalom, in da v ta namen zahtevamo jasna pravila.

Kljub temu Evropska komisija še naprej vodi države članice pred Sodišče Evropske skupnosti in čas je, da Komisija s tako prakso preneha, saj kar naprej izgublja primere na Sodišču. S tem dejstvom se je preprosto treba soočiti. Za to bi bil vesel, gospod Barnier, če uresničite to, kar ste pravkar dejali, da je na tem področju potreben drugačen pristop, ker ne moremo nadaljevati tako, kot je.

V odziv na vašo točko, gospod Harbour, bi rad nasprotoval temu, kar ste povedali – in sicer da so sodbe Sodišča Evropskih skupnosti zelo dosledne in prav nič kontradiktorne. Sodišče je v svojih sodbah vedno znova navedlo, da imajo države članice pravico uvesti jasna pravila, tako da lahko resnično preverimo, če so državljani zavarovani pred kriminalom, in da države članice niso pod nobeno obvezo, da odprejo ta trg. Tudi niso pod nobeno obvezo, da omogočijo ponudnikom na trgu iz drugih držav članic, da delujejo na njihovem ozemlju, dokler zagotavljajo, da je njihov nadzor strog in učinkovit.

To je tisto, kar želimo videti od Evropske komisije, da to končno dojame in ravna v skladu s tem. Toda to tudi pomeni, da moramo posvetiti posebno pozornost spletnim igram na srečo, ker internet ne vidi nobenih ovir ali meja, in seveda, ker imajo naši državljani dostop do strani iger na srečo. Razmišljati moramo o tem, kako lahko oblikujemo nadzor in pravila na tem področju, tako da bodo naši državljani zavarovani.

Jürgen Creutzmann, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, komisar, če pozivate k nadaljnjemu razvoju in usklajevanju notranjega trga, potem moramo imeti skupni niz pravil. Obstajajo trije vidiki spletnih iger na srečo, ki bi jih v tej razpravi morali upoštevati. Kako lahko najbolje zavarujemo interese naših državljanov in potrošnikov? Kako lahko najbolje preprečimo goljufijo in kriminalno dejavnost? Kako lahko najbolje zavarujemo naše državljane pred škodo? Resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2009 o neoporečnosti spletnih iger na srečo je nakazala metode in načine kako nadaljevati v zvezi s tem vprašanjem. Tudi sedaj, kot prej, Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo potrjuje načela glede neoporečnosti spletnih iger na srečo, ki so vsebovana v resoluciji Parlamenta z dne 10. marca 2009.

V skladu s sodbo Sodišča Evropskih skupnosti je vsaka država članica prosta, da v skladu z določenimi pogoji ureja spletne igre na srečo, in resolucija z dne 10. marca to zlasti poudarja. Nacionalni predpisi so bolje prilagojeni boju proti goljufijam dogovarjanja o rezultatih, čeprav to vrsto goljufije ni mogoče povsem izločiti, kot se je pokazalo v nekaterih primerih v Nemčiji. Treba je reči, da so trgi igranja na srečo veliko bolje urejeni na nacionalni ravni, v skladu s tradicijo in kulturo zadevne države. Igralcem se nudi boljša zaščita pred zasvojenostjo, goljufijami, pranjem denarja in dogovarjanjem o rezultatih, če lahko igrajo spletne igre na srečo preko glavnih ponudnikov storitev, ki vedno delujejo čezmejno. Vsega ne moremo regulirati v skladu s konceptom notranjega trga, in zlasti ne preprečiti mladim dostop do igre na srečo ali preprečiti zasvojenosti z igranjem.

Spletne igre na srečo nudijo povečane možnosti za koruptivne prakse, kot so goljufija, dogovarjanje o rezultatih, nezakoniti karteli za stave, saj je mogoče spletne igre na srečo vzpostaviti in razstaviti zelo hitro. Nezakoniti čezmejni ponudniki stav zlasti predstavljajo težavo, saj jih je skoraj nemogoče regulirati ali nadzorovati. Dobički iz iger na srečo bi se morali prvotno uporabiti za koristi družbe, da se med drugim spodbuja ljubiteljski šport. Najbolje je to prepustiti pristojnosti nacionalnih uprav. Stalno financiranje kulture, poklicnega in ljubiteljskega športa daje na primer državam članicam nekaj upravičil za dovoljevanje iger na srečo. Toda predpogoj za to je, da se poudari tveganje zasvojenosti in se proaktivno bori proti njemu.

Ker še celotni vpliv posebnih oblik storitev iger na srečo na potrošnike še ni povsem znan, moramo sprejeti nujne ukrepe, da zapolnimo to vrzel pomanjkanja tega znanja. V tem smislu je bistveno, da države članice resnično izpolnijo svoje naloge. Nadzorovanje trga je prav tako ključno, ko gre za spletne igre na srečo. Če se mi v Evropskem parlamentu lahko strinjamo, da imajo države članice pravico, da v skladu z načelom subsidiarnosti urejajo trge iger na srečo v skladu s svojimi lastnimi tradicijami in kulturami, potem moramo tudi zagotoviti z učinkovito kontrolo in nadzorovanjem trga, da se to v resnici dogaja.

Heide Rühle, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, ob tem, kar sta povedala prejšnja govornica, nimam sama nič kaj dosti dodati. Rada bi le znova poudarila, da naša skupina popolnoma podpira predlog resolucije Parlamenta, in da tudi želimo izraziti dvom glede prejšnjega zatrjevanja, da so sodbe Sodišča Evropskih skupnosti dvoumne. Prav nasprotno, menim, da so sodbe Sodišča Evropskih skupnosti zelo jasne. Prav tako pozdravljamo to, da ste dejali, da želite začeti posvetovanja z državami članicami. Morda bi morala dodati, da bi bilo posvetovanje boljše od postopka za ugotavljanje kršitev. Posvetovanje je pravi način za rešitev te težave, ob upoštevanju nacionalnih posebnosti, in za iskanje rešitev za potrošnika.

Timothy Kirkhope, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, govorim kot nekdanji minister Združenega kraljestva za nadzor iger na srečo, tako da ko govorimo o Evropi s prosto trgovino in Evropi, ki nasprotuje protekcionizmu, Evropi, ki odpira trge in ruši trgovinske ovire, sem seveda za to. Nekateri naši kolegi, ki tukaj pozivajo za bolj odprto Evropo, so tudi ti isti ljudje, ki podpirajo ohranitev monopolnih struktur za panogo iger na srečo.

Lahko bi dejal – ali bi lahko dejali, da bi moral reči – da so monopoli boljši za nadzor in obravnavo težav iger na srečo, o katerih razpravljamo danes zjutraj. To je zelo zanimivo, ker veliko podatkov prav gotovo ne podpira tega argumenta. Argumenti za protekcionizem in monopole v sektorju iger na srečo so sebični; več kontrole in zato več denarja za nacionalne vlade. To ni odprta Evropa ali pregledna Evropa, ki jo želimo. To je Evropa, ki pravi „stori, kot ti rečem, ne kot počnem jaz“. Ni razloga, zakaj zasebni ponudniki iger na srečo, ki delujejo po visokih standardih regulirane zaščite v eni državi članici, ne bi smeli delovati v drugih. Ni razloga, zakaj ne bi strogo urejen, toda odprti trg, zagotavljal enake, če ne še višje ravni varstva državljanov, kot kateri koli strogo nadzorovan državni monopol.

Ko čakamo na to, se sodbe Sodišča Evropskih skupnosti še naprej uveljavljajo. Verjetno so v Luksemburgu že sili tega vprašanja – ali če govorim kot odvetnik, morda pa se ga še sploh niso naveličali – toda od oglušujoče tišine, ki je do sedaj prihajala od Komisije, se mi zdi, da je sedaj treba ukrepati. Stopnja pravne negotovosti se mora končati.

Lahko samo povem, da menim, da je za Parlament pomembno, da naznani svojo ponovno pripravljenost za reševanje vprašanja in pošlje jasno sporočilo Svetu in Komisiji, da se pred tem ne bi smeli skrivati. Z novo Komisijo upamo na nov zagon. Komisar Barnier, v vas imam veliko zaupanje. Upam, da boste sprejeli nasvet, da začnete z delom na strategiji, ki bo zagotavljala, da lahko postanejo spletne igre na srečo zakoniti del notranjega trga s seveda ustreznimi veljavnimi uredbami.

Cornelis de Jong, v imenu skupine GUE/NGL. – (NL) 'Gokken is dokken' (igrati na srečo je izkašljevati denar) je znan pregovor na Nizozemskem. Pomeni, da igralci na srečo ponavadi izgubijo. Poleg tega je igranje na srečo odvisnost. Zlasti za mlade predstavlja pravo nevarnost.

Če ima kdo romantično pojmovanje glede igranja na srečo, potem ga moram razočarati. V bistvu je to posel za milijarde evrov, ki se vse prepogosto povezuje s kaznivimi dejanji. Zato je na Nizozemskem v veljavi zakonodaja za boj proti igram na srečo na lahko dostopnih krajih, ki jih obiskuje veliko število mladih. Toda spletne igre na srečo – pogosto čezmejne narave – so zato toliko bolj dostopne.

V tem zadevnem primeru moramo torej ne le dovoliti državam članicam, da sprejmejo omejevalne ukrepe, ampak jih celo spodbujati k temu, kot pa da bi se zanašali na prosti trg. Po mojem mnenju se ustno vprašanje, ki je sprožilo to razpravo, še vedno bolj trdno zanaša na tržne sile. Zlasti ne verjamem, da je mogoče govoriti o „odgovornem“ igranju na srečo na internetu. Po mojem mnenju bi bilo treba spletne igre na srečo čim bolj omejiti.

Sodišče Evropskih skupnosti je priznalo, da morajo imeti države članice obseg za sprejemanje ukrepov, in zato pozivam Komisijo, naj ne zmanjša ravni varovanja z evropskimi zakonodajnimi predlogi, ampak raje spodbudi države članice, da izdajo predpise, ki bodo zagotavljali visoke ravni zaščite. Prav tako pozivam Komisijo, da preneha napotovati države članice na Sodišče, kot je dejala gospa Gebhardt, ampak raje spodbudi dialog o najboljši možni zaščiti.

Jaroslav Paška, v imenu skupine EFD. – (SK) Kar zadeva vprašanje spletnih iger na srečo, bi rad omenil dve področji, na katerih vidim več nerešenih težav. Prizadevamo si zagotoviti, da bi bila komunikacija med ljudmi kar se da odprta. To tudi pomeni odprt dostop do interneta za otroke in mlade.

V točki 16 resolucije z dne 10. marca 2009 Evropski parlament navaja, da so starši odgovorni zato, da preprečijo mladoletnikom igranje iger na srečo. Gospe in gospodje, vprašam vas, kakšen nesmisel je to? Kdo oblikuje zakonodajni okvir, ki ustvarja pravila za take posle? So to starši ali kdo drug? Mi smo odgovorni za to vrsto poslovanja, mi oblikujemo zakonodajni okvir in zakone, torej so vlade in parlamenti odgovorni, da preprečijo otrokom igranje iger na srečo.

V času, ko prihajajo v naše domove pornografija in igre na srečo v tridimenzionalni obliki, starši nimajo upanja, da bi obvarovali otroke pred temi vplivi, ali jim preprečili, da bi jih zaneslo v take dejavnosti. Zato menim, da je temeljna dolžnost Komisije in Evropskega parlamenta, da oblikujeta pravni okvir in ne podpirata tistih, ki vodijo tak posel z njihovim neukrepanjem. Namesto tega bi morala podpirati tiste, ki so jih izvolili in komur so odgovorni.

Še ena težava, ki bi jo rad omenil, je nadzor pretoka denarja. V raznih državah se denar od igranja na srečo in takih vrst dejavnosti nameni za podporo športu, kulturi in izobraževanju. Če bomo izgubljali denarne tokove iz posameznih držav na Bahame in v davčne oaze, potem bi rad vprašal, če bi se kaj tega denarja lahko vrnilo v podporo športa v raznih državah. Če upravljamo in igramo igre na srečo preko interneta, potem se dobički ustvarjajo drugje in ne v državah, iz katerih so igralci. To vprašanje prav tako ostaja nerešeno in neustrezno nadzorovano in po mojem mnenju obstaja resnična potreba po tem, da se Evropska komisija zbudi in začne delati na okvirnih pravilih za to vrsto dejavnosti. Ustvariti moramo potrebne pogoje, da po eni strani ne ogrozimo zdravja in izobraževanja otrok in da istočasno ne zamudimo finančnih virov, ki gredo v igranje na srečo.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Razvoj spletnih iger na srečo omogoča, da se zaobidejo zakoni držav članic in da se pere denar skoraj brez nadzora. Na notranjem trgu se pod vprašaj postavlja monopolni položaj organizacij za igre na srečo in drug vprašaj za nejasno financiranje poklicnega športa, zlasti na račun povezav z igranjem na srečo. Povečuje tveganje zasvojenosti, zlasti mladih.

Sodišče Evropskih skupnosti je ob upoštevanju javnega interesa priznalo pravico vlad, da prepovejo ali omejijo spletne igre na srečo. Čeprav spletne igre na srečo nimajo meja, se njihova ureditev razlikuje v vsaki državi članici v smislu ravni obdavčitve, dostopnosti, preverjanj in ravni pravne odgovornosti ponudnikov. Poleg tega ni dovolj, da se spremlja kakovost uradnih organizacij iger na srečo in loterij – gibanje denarja se mora prav tako spremljati.

Učinkovite kontrole več niso možne brez dogovora o skupnih pravilih za vseh 27 držav članic. Zato smo lani prosili Komisijo, da predlaga okvirno evropsko uredbo za spletne igre na srečo. Trdno verjamem, da je treba tudi prepovedati oglaševanje spletnih iger na srečo, ki cilja na mlade. Izpostavljanje otrok vplivu oglaševanja spletnih iger na srečo je enako kot izpostavljanje jih neomejeni ponudbi alkohola, cigaret, mamil in ostalih snovi, ki zasvajajo.

Češka republika je v smislu ureditve na žalost najdlje za Unijo. Ne le da ne omejuje oglaševanja te vrste, ampak tudi ne prepove kombinacije igralnic in zastavljalic v bližini šol. Pričakujem, da bo to poročilo dalo

Komisiji nov zagon za pogajanje o ukrepih, ki so bistveni za uskladitev predpisov za spletne igre na srečo z upoštevanjem javnega interesa držav EU.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Gospod predsednik, dobrodošli v Parlamentu, gospod Barnier, in vso srečo pri vašem delu.

Zelo sem vesela, da tukaj razpravljam z vami o spletnih igrah na srečo, ker ste med zaslišanjem v Parlamentu zlasti poudarili, da mora biti notranji trg na razpolago državljanom in ne obratno. Imamo dobro priložnost, da to prakso dokažemo.

Naj najprej povem, da podpiram pobude, ki ste jih omenili. Bile so nekoliko ohlapne, toda zdi se mi razumno pripraviti zeleno knjigo, opraviti veliko študij, zbrati podatke in ugotoviti dejstva o tem področju na način, ki nam bo zagotovil pregled nad stvarmi, kot so na evropski ravni.

Prav tako bi vas rada spomnila na politična dejstva. Medtem ko je res, da je obstajalo tudi manjšinsko mnenje, ko je bilo moje poročilo marca sprejeto, pa je večina v Parlamentu podprla moje poročilo, pa tudi veliko podpore obstaja v Svetu za pojasnitev – toda istočasno moramo zagotoviti, da so države članice tiste, ki določijo, kako želijo urediti celotno področje igranja na srečo. Kar potrebujemo na področju spletnih iger na srečo, je seveda ugotoviti, kako lahko zaščitimo naše državljane, ugotovimo družbene stroške igranja na srečo itd.

Vsekakor bi bila vesela, če bi bila slišala nekoliko jasnejši odgovor. Pravkar ste zasedli to mesto in ste še vedno novi, toda rada bi bolj jasen odgovor glede tega, ali boste opustili primere v zvezi s kršitvijo pogodbe in vstopili v veliko bolj konstruktiven dialog s Parlamentom in Svetom, tako da bomo lahko določili, kako ravnati s tem. Zato vam predlagam, da prenehate dovoljevati Sodišču Evropskih skupnosti, da odloča o zadevah; naj mi sprejmemo politične odločitve glede tega. Ali je to usmeritev, ki jo boste sprejeli ali ne? O tem bi rada jasen odgovor.

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Gospod predsednik, pozdravljam to razpravo o spletnih igrah na srečo, ki je prišla ob pravem času, o težavah, povezanih z igranjem na srečo s strani mladoletnikov in ranljivih potrošnikov. Je v interesu tako javnosti kot potrošnikov, da se pri reševanju tega vprašanja pokaže vodstvo ter jasna in dokončna usmeritev.

Vprašanje igranja na srečo sem sprožil pri Komisiji na začetku novembra lani in odgovor, ki sem ga prejel, je navajal, da Komisija podpira program varnejšega interneta, informacijske centre in telefonske številke za pomoč v državah članicah. Te zagotavljajo informacije za starše o nevarnostih, ki prežijo na otroke na spletu – vključno s spletnimi igrami na srečo.

Takšne kot so, so spletne igre na srečo skrita težava in težava, ki postaja vedno večja.

Pri spletnih igrah na srečo v primerjavi s konvencionalnim igranjem na srečo obstaja očiten problem pomanjkanja fizičnega nadzora. Ni odgovornega ali neposrednega upravljanja, s katerim bi zagotovili, da je igralec na srečo primerne starosti in da deluje zakonito. Varnostne preglede in postopke na straneh spletnih iger na srečo je mogoče obiti; mladoletniki lahko uporabljajo sposojene ali ukradene kreditne kartice in identiteto je mogoče ponarediti. Tradicionalni zaščitni ukrepi konvencionalnega igranja na srečo za mladoletne igralce niso na mestu, ker se za ranljive potrošnike igranje iger na srečo na internetu ponavadi odvija v izoliranem okolju, strokovnjaki na tem področju pa kažejo na povečan problem impulzivnega igranja in možnost nepreverjenega in predrznega igranja.

Pri spletnem igranju na srečo je težje določiti problematičnega igralca, saj je potreben čas, odgovornost in viri, da se ugotovi, kdo je igralec, kdo plača in kdo ima težavo. Za rešitev tega vprašanja so potrebne jasne usmeritve na vseh ravneh, da je mogoče sprejeti dokončne korake za rešitev te težave mladoletnih igralcev na srečo in zagotoviti, da so interesi najbolj ranljivih potrošnikov zaščiteni.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Gospod predsednik, na Nizozemskem obstaja približno 120 000 zasvojenecv z igranjem na srečo, kar predstavlja skoraj 1 % prebivalstva. Zasvojenost z igranjem vodi do resnih socialnih problemov, kot so razdrte družine, denarne težave in kriminal. Zato bi morale države članice vpeti vse svoje sile za boj proti igranju na srečo in s tem povezanim problemom.

Gospod predsednik, osupljivo je, da imajo nekatere države članice popolnoma zakoniti trg iger na srečo. Poleg tega bi želela panoga igranja na srečo dajati vtis, da je trg iger na srečo običajni sektor notranjega trga in tako ni potrebno, da zanj veljajo omejitve. Tega ni mogoče verjeti. Države članice ne bi smele omogočati trgov, ki spodbujajo socialno revščino.

Na žalost se mnogi ne morejo upreti čaru igranja na srečo. Zaradi tega se je nizozemska vlada odločila prevzeti lastništvo nad trgov iger na srečo in dovolila le državni monopol nad igranjem na srečo. Čeprav bi raje, da ne bi videl vzpona igralnic povsod po Evropski uniji, še vedno menim, da je to najmanj slaba rešitev.

Gospod predsednik, Evropski parlament mora pozvati tiste države članice, kjer je igranje na srečo dovoljeno, da preprečijo trg, kjer koli je mogoče.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, to vprašanje zahteva novo zakonodajo Skupnosti. Toda ob upoštevanju tega, da je celo Sodišče Evropskih skupnosti določilo meje in pogoje, v skladu s katerimi lahko države članice z njihovo nacionalno zakonodajo določijo, kako se spletno igranje na srečo naj ureja; evropska zakonodaja ni potrebna.

Poleg tega je Sodišče v zadevi Schindler razsodilo, da ima igranje določene moralne, verske in kulturne prizvoke, skriva veliko tveganje za kazniva dejanja ali goljufije in ima lahko škodljive posledice na posameznika in družbo. To je najpomembnejša točka.

Ravno zaradi javnega interesa bi moral ta sektor ostati pod nadzorom držav članic, ki vedo več o njegovih posebnostih in kako ravnati z njimi. Poleg tega to potrjuje študija, ki jo je pripravil za Komisijo švicarski inštitut primerjalnega prava, in poročilo iz leta 2009, ki ga je napisal gospod Schaldemose in ga je potrdil Parlament.

To poročilo zaključuje, da pristop, ki se izvaja le v okviru notranjega trga, ni primeren za ta zelo občutljiv sektor, in poziva Komisijo, da glede tega nameni posebno pozornost stališčem Sodišča Evropskih skupnosti.

Lara Comi (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, začela bi rada s sodbo Sodišča Evropskih skupnosti, saj možnost držav članic, da prepovejo zasebnim ponudnikom ponujanje storitev spletnih iger na srečo poudarja potrebo bo standardizaciji trga, ki je za potrošnike zelo donosen in prav tako tvegan.

Zato je brez evropskega usklajevanja dejavnosti iger na srečo vsaka država prosta, da izbere svojo raven varovanja. Zato je pogosto nemogoče ugotoviti, kje se uporaba take omejitve začne in konča. Medtem ko je Komisija sprožila več postopkov za ugotavljanje nepravilnosti proti nekaterim državam – kjer bi poudarila, da tudi vključujejo Italijo – ker so kršile načelo prostega pretoka storitev, je Sodišče Evropskih skupnosti, nasprotno, potrdilo portugalsko odločbo o omejitvi.

V tem smislu imajo evropske institucije temeljno nalogo, da popeljejo sektor iger na srečo preko regulatornega postopka, ki je v celoti usklajen med državami članicami na ravni EU. Zato je potrebno preseči posameznikove gospodarske interese in zagotoviti bistveno raven varstva potrošnikov in zlasti otrok, ki so v takih zadevah osrednje žrtve kriminala in goljufij.

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, smo v sredi konflikta med dvema politikama, ki sta ljubi Evropski uniji: varstvo potrošnikov in javni red na eni strani in prosti pretok ter zagotavljanje storitev na drugi.

V skladu s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti glede te zadeve morajo države članice ohraniti svojo avtonomnost in legitimnost pri regulaciji dejavnosti ponudnikov spletnega igranja iger na srečo. To je občutljivo področje, ki vpliva na družbene vrednote glede deviantnega obnašanja v zvezi z igranjem na srečo in tudi na nacionalne tradicije usmerjanja zneskov, ki se prejmejo od tega trga, na financiranje socialnih del.

V zadnjih nekaj letih je sodna praksa iz Luksemburga oblikovala skladno in dosledno usmeritev pravnega razmišljanja, ki bi morala zlasti voditi evropske institucije in Komisijo do tega, da zavzamejo bolj jasno stališče. To vključuje oblikovanje regulatornega okvira, ki upošteva splošne zaskrbljenosti vseh držav članic v smislu preprečevanja čezmejnega organiziranega kriminala, ki uporablja te vrste iger kot način za svoje širjenje, kot tudi v smislu zagotavljanja pravilnega varstva potrošnikov, ki so dovzetni za to vrsto spletnih iger na srečo.

Komisar Barnier, z veseljem pričakujemo novo Komisijo, ki sedaj nastopa mandat, da bo to zadevo obravnavala kot prednostno nalogo na programu.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Gospe in gospodje, kot vsi vemo, je igranje na srečo po navadi strogo urejeno v večini držav EU. Razmere so se seveda spremenile, odkar je postal internet največje igralniško gnezdo na svetu. Dejstvo je, da je tehnični razvoj igranja na srečo napredoval zelo hitro po vsem svetu in da so bistvene pravne ureditve sposobne zagotavljati učinkovit odziv.

Zadeve, povezane s spletnimi igrami na srečo, se pogosto napotujejo na Sodišče Evropskih skupnosti, kar jasno kaže, da je razlaga in uporaba zakonov Skupnosti dvoumna. Spletno igranje na srečo se poleg tega obravnava kot sivo območje zakona.

Po mojem mnenju moramo spoštovati dejstvo, da je vsaka država izdala dovoljenja za igre na srečo na območju lastne pristojnosti. Istočasno se na splošni ravni strinjamo, da nacionalna zakonodaja ne sme prekoračiti načel EU o poslovanju in zagotavljanju storitev v okviru EU. To paradoksalno pomeni, da za češko zakonodajo na primer ni potrebno, da omogoči češkim podjetjem, da dobijo dovoljenje za ponujanje spletnih iger na srečo, toda Češka republika ne more prepovedati tujim organizacijam za igre na srečo, da ne bi delovale na njenem območju. Tega ne moremo sprejeti, če pozabimo na družbena, zdravstvena in varnostna tveganja, ki so povezana s spletnim igranjem na srečo, ali povezana davčna vprašanja.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Gospod predsednik, kot se dobro spomnite, komisar Barnier, je bil Evropski parlament dosleden pri svoji politiki, ko je nasprotoval vključitvi iger na srečo v Direktivo o storitvah, saj igre na srečo niso storitve kot take: povezane so s tveganjem zasvojenosti in družbenimi stroški.

Neoporečnost športa je prav tako nekaj, za kar Evropski parlament meni, da je vredno obvarovati, zlasti sedaj, ko imamo z Lizbonsko pogodbo pristojnost dotakniti se tega vprašanja. Bolj je igranje na srečo neurejeno, bolj postaja šport sredstvo za kopičenje dobička in bolj postane dovzetno za kazniva dejanja v obliki pranja denarja.

Komisija mora predlagati rešitev, ki upošteva dosledno politiko Parlamenta, da naj ostanejo igre na srečo v pristojnosti držav članic zaradi njihove posebne narave. Vsaj ducat primerov se je znašlo pred Sodiščem Evropske unije, zadnji je primer v zadevi Liga Portuguesa. Kljub vsemu ni prav, da bodo te zadeve napredovale le v obliki sodnih odločb ali kot rezultat postopkov za ugotavljanje kršitev. Glede teh zadev moramo imeti politično odločitve, toda takšno, ki nima za posledico usklajevanja, ker so države članice na vsak način odgovorne za družbene stroške in druge negativne posledice igranja na srečo.

Potrebna je logična in celostna politika o igrah na srečo, saj so spletne igre na srečo le orodje, in samo po sebi ne pomeni, da bo katera koli politika o igrah na srečo čezmejna politika. Povečanje spletnih iger na srečo ni naravna sila, ki se neizprosno približuje. Obstaja veliko proizvodov, ki jih spletne trgovine ne morejo prodati čez mejo, zato bi morale spletne organizacije iger na srečo prav tako spoštovati zakonodajo v različnih državah članicah.

Komisar, spodbudil bi vas rad, da pripravite zeleno knjigo o igrah na srečo. To bi nam prav gotovo priskrbelo sredstva za boj proti storitvam spletnih iger na srečo, ki prihajajo izven Evrope, in težavam, ki jih povzroči igranje na srečo.

Catherine Stihler (S&D). – Gospod predsednik, zahvalila bi se rada prejšnjim govornikom za prispevke in svoji kolegici Christel Schaldemose za njeno delo na tem področju.

Kot so dejali prejšnji govorniki, igranje na srečo ni običajna storitev. Negativne posledice igranja na srečo je težko še bolj poudariti, kot so že dejali mnogi moji kolegi to jutro. Obstajata dve mednarodno priznani lestvici, ki merita problem igranja na srečo. Ena se imenuje diagnostični statistični indeks resnosti in drugi kanadski indeks resnosti problema igranja na srečo. Ta se je uporabljal v Združenem kraljestvu in ocenjuje se, da samo v Združenem kraljestvu – in nizozemski kolega je dejal, da je prizadet 1 % njihovega prebivalstva – obstaja nekje med 236 000 in 284 000 odraslih, ki imajo težave z igrami na srečo.

Kakšna bi bila ta številka po Evropski uniji? Ko pomislite na to, če bo ta zelena knjiga predstavljena, bi rada, da ima Komisija pravilno statistiko – v bistvu študijo o učinkih iger na srečo in spletnih igrah na srečo na državljane EU. Mislim, da bi to bile zelo uporabne informacije za našo razpravo in bi bile zlahka dostopne.

V zvezi s točko o sodbah Sodišča Evropskih skupnosti – če pogledate besede „za preprečevanje iger na srečo preko interneta za goljufive ali kaznive namene“ in razširjenost kartelov na skupnem trgu, kot je poudarjeno v poročilu o konkurenci – moramo zagotoviti, da organizacije spletnih iger na srečo ne uporabljajo registracije v drugi državi od tiste, v kateri delujejo, za krinko skrivnega nezakonitega dela.

Veselim se tega, kar bo povedal komisar Barnier. Komisar, v vaši novi vlogi vam želim vso srečo.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, želim čestitati komisarju Barnierju. Komisar, to ni lahka tema za začetek vaše kariere v Komisiji, toda upam si reči, da vaš predhodnik, gospod McCreevy, ne bi imel nič proti, če rečem, da je užival v priložnostnih igrah na srečo. Užival je v dirkah in očitno je bil mož, ki je rad stavil.

Očitno tukaj obstajata dve smeri razmišljanja glede te teme. Toda stališče Parlamenta je precej jasno iz resolucije z dne 10. marca 2009 in mislim, da je vredno citirati tri vrstice iz te resolucije, ki navajajo, da imajo države članice pravico do ureditve in nadzora svojih trgov iger na srečo. Prav tako zelo jasno navaja, da morajo ponudniki spletnih iger na srečo spoštovati zakonodajo države članice, v kateri opravljajo svojo storitev, in da pristop samo z vidika notranjega trga na tem občutljivem področju ni ustrezen.

Težava za nas kot zakonodajalce in za države članice je v tem, da je trg veliko pred nami: razvoj na tem področju je prehitel obstoječo zakonodajo in bo še naprej tako. Če nam je všeč ali ne, ljudje radi igrajo igre na srečo. Sam bi raje kupil čevlje, toda drugi svoj denar drugače porabijo.

Povsem se strinjam s tistimi, ki so jasno govorili o težavah iger na srečo, pa naj bo preko spleta ali drugače. Obsojajo večja družbena vprašanja, ko ljudje, ki so zasvojeni, gredo prek tega, kar bi morali storiti. Toda spomnite se, da tudi države članice spodbujajo loterije, in morda je to zakonita oblika spodbujanja možne zasvojenosti.

Torej o tem vprašanju ni vse jasno, toda še enkrat je težava za Evropski parlament, za EU na splošno, ta, da ni nobene doslednosti v državah članicah in vendar naši državljani dostopajo do storitev izven svoje države in to tudi želijo.

Zelena knjiga bi bila zelo dobrodošla: za vas je velik izziv, da zberete informacije o tem vprašanju. Menim, da je težava v tem, da obstaja velika vrzel v informacijah in znanju in od Komisije je odvisno, ali bo kaj predložila za obravnavo tega vprašanja.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Gospod predsednik, komisar, reče se, da je politika igra, včasih celo igra na srečo, toda igranje na srečo dejansko ni posel ali storitev kot taka. Povezuje se z velikim številom družbenih tegob, ki privabljajo kazniva dejanja.

Zasvojenost z igrami na srečo vsepre pogosto in zlahka spravi posameznika v finančne probleme, ki vodijo do resnih težav duševnega zdravja. Če ponovim sporočilo svoje kolegice gospe Stihler, bi rad omenil, da je bilo na Finskem leta 2008 ocenjeno, da ima 40 000 ljudi težave z igranjem na srečo. Če bi bilo sorazmerno enako število na ravni EU, bi to pomenilo 35 milijonov ljudi v Evropi s težavami z igrami na srečo, in to je visoka številka. Zato menim, da morajo države članice v prihodnosti imeti pravico, da same odločajo, kako bodo organizirale igre na srečo z namenom, da zmanjšajo možno psihološko in finančno škodo. Potrebujemo stroga pravila, ureditev trga in spremljanje javnih agencij.

Na koncu bi rad poudaril, kako je za nas pomembno, da razmislimo o zaščiti tistih potrošnikov, ki so še zlasti ranljivi, in o nevarnosti zasvojenosti z igranjem na srečo in kompulzivnem vedenju in si resno prizadevamo, da se bojujemo proti organiziranemu kriminalu, ki poskuša imeti od tega dobiček.

PRESEDSTVO: GOSPA DURANT

podpredsednica

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, čestitke, komisar, in dobrodošli.

Vsi vidimo, kako se je trg s spletnimi igrami na srečo v zadnjih nekaj letih razcvetel in ujel ekonomsko in medijsko pozornost. To je fenomen, ki vključuje nove družbene skupine in ga označuje množično potrošništvo. Tehnologija omogoča lažji dostop in vse večje vključevanje števila potrošnikov – pogosto mladih, ki se bolje spoznajo na računalnike in internet.

Sanje o drugačnem življenju z igrami na srečo imajo pogosto katastrofalne posledice in mnogo družin je pahnjenih v negativne razmere, iz katerih pogosto ni izhoda. Poleg tega ne gre podcenjevati resne škode, ki jo povzročita pomanjkanje družbenih stikov in vzajemno povezovanje spletnih igralcev na srečo. Osamljenost in nevidnost igralcev označujeta splošno nesprejemljivo zasvojenost. Igranje na srečo je razvada, za katero se zdi, da se danes še vedno na veliko skriva.

V moji prejšnji vlogi generalnega izvršnega direktorja organa za javno zdravje sem odprl specialistično ambulanto za patološko igranje iger na srečo. Predlagani intervencijski model se je izkazal za uspešnega, ker zdravljenje združuje terapevtski vidik s preventivnim, raziskovalnim in rehabilitacijskim.

Posredovati moramo s sprejetjem skupnega stališča in zagotoviti, da so vse zasvojenosti predmet trdne oblike nadzora. To se še ni zgodilo: Mislim na zlorabo drog, alkohola, cigaret, zasvojenost s hrano in internetom.

Obžalujem, da vprašanje, ki sem ga zastavil sam in drugih 42 članov Parlamenta, še zaradi nasprotovanja leveice ni bilo posredovano Parlamentu na plenarnem zasedanju. Zato se sprašujem, koliko interesa ima Komisija zares za tiste, ki imajo dokazane težave z zasvojenostjo ali drugo zasvojenostjo, in kako pomembna je vloga boja proti trgovanju z drogami v programu Komisije.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Gospa predsednica, v Evropi se počutimo varne in Evropa že tako dolgo obstaja zato, ker je vedno spoštovala občutljive točke posameznih nacionalnosti. Večna dilema nastane glede vprašanja, ali imajo Evropa ali države članice prvo in zadnjo besedo, in odličen primer tega so spletne igre na srečo. Internet je vznemirljiv kraj, toda skriva nevarnosti, ki jih je težko nadzorovati. Istočasno z načelom konkurenčnosti, ki je steber notranjega trga, ni mogoče spregledati prvotnih vprašanj spoštovanja nacionalnih javnih interesov. Mislim, da je to, kar je potrebno za ravnovesje, jasno določeno v obeh sodbah Sodišča, ki po eni strani razume in zagovarja koncept javnega interesa, kot ga varujejo nacionalne tradicije, in po drugi strani izraža ugovor na nesorazmerne ukrepe, ki na koncu delujejo na račun državljanov.

Glede na posvetovanja, ki sedaj potekajo v Svetu, čakamo, da izvemo, kako bo Komisija delovala za zaščito nacionalne avtonomije ukrepanja in ustvarila učinkovito podlago za sodelovanje, tako da se bo mogoče boriti proti vprašanju navade in vprašanju goljufije. Za konec naj vam še čestitam, komisar, in povem, da verjamem v vse, kar ste dejali v tej dvorani. Dejali ste, da se razlikujete po obliki in ne po vsebini, in to bi rada tudi videla v praksi. Veliko sreče.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, za začetek, gospod komisar, dobrodošli. Lepo vas je videti tukaj, zlasti ko sedite na tem sedežu. To, s čimer se sedaj dejansko ukvarjamo na tem področju, je med drugim uresničevanje ureditvenega okvira za socialno tržno gospodarstvo.

Smo v stanju napetosti. Po eni strani se moramo podati dalje po tržni poti, saj moramo izvesti načela notranjega trga. Po drugi strani ne moremo zatajiti čuta odgovornosti. Iz tega razloga moramo določiti nekatere omejitve za trg iger na srečo. Sprejeti moramo odgovornost. Ne moremo dovoliti vaskomur, da bi na trgu iger na srečo delal, kar se mu zljubi, nič več kot smemo dovoliti na finančnem trgu, in potem pričakovati od družbe, da bo poravnala račun. Tukaj obravnavamo vprašanja vv zvezi z izobraževanjem, pranjem denarja, kaznivimi dejanji in svobodo igranja na srečo. Na te stvari moramo pogledati skupaj.

Prav tako nimamo jasnih opredelitev. Vsi govorimo o igrah na srečo, toda obstaja več različnih vrst iger na srečo in prav tako različnih opredelitev. Zato pozdravljam najavo zelene knjige, ker nam bo omogočila istočasni pristop k vprašanju opredelitev, težavam in različnosti posameznih nacionalnih navad.

Zgolj pristop notranjega trga nam pri tem ne bo pomagal. Toda ne bi smeli uporabiti enega pristopa in izključiti ostalih. Potrebujemo regulativni okvir na ravni EU, toda ne bomo o tem razpravljali vsako leto. Države članice in različni ponudniki so vsi vpleteni. S skupnim delom ne bi smeli spodkopavati zakonodaje držav članic, ampak zagotoviti pravno gotovost na evropskem trgu.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, zavedamo se razlik, ki obstajajo med različnimi regulativnimi okviri posameznih držav, in prav tako vemo, da različne razlage evropske in nacionalne sodne prakse vodijo k večjemu številu kršitev in sporov v državah članicah.

Pomanjkanje politike Evropske unije ni več znosno ob upoštevanju izzivov, ki jih prinaša čezmejna narava storitev iger na srečo. Poleg tega je hitro širjenje interneta in elektronske trgovine v zadnjih letih vplivalo na povečanje ponudbe spletnih iger na srečo in posledični pojav čezmejnih vprašanj, ki ostajajo nerešena.

Iz tega razloga sem prepričan, da bi morale evropske institucije reševati skupne izzive, kot so varstvo potrošnikov – in še bolj varstvo otrok –, preprečevanje kriminala in goljufij, toda tudi izzive glede boja proti nezakoniti in nepooblašeni ponudbi storitev, česar nacionalne vlade same ne morejo reševati.

Komisija se mora torej odzvati na zahteve Parlamenta in si prizadevati za nastanek evropskega regulativnega okvira. To mora storiti tako, da pokaže potrebno odločnost. Komisar, vaša dobra volja ni vprašljiva in zato vam govorim, da je posvetovanje dobra zamisel in prav tako zelena knjiga, pod pogojem, da se uporabi za opredelitev pravičnega zakonodajnega okvira in ne bo le sama sebi namen. Stara Komisija je prepogosto pripravila preveč zelenih in belih knjig, ne da bi kasneje bil sprejete kakšne odločitve. Verjamem, da razumete, gospod komisar, da potrebujemo odločitve in ne le besede.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – Gospa predsednica, če pogledamo na stališča, ki so jih do sedaj zavzeli Sodišče Evropskih skupnosti, Svet, Komisija in Parlament glede iger na srečo in stav, bi sklenila sledeče. Praktično vse države članice in Parlament zavračajo načeli države izvora in vzajemnega priznavanja na tem dotičnem in občutljivem področju. Sodišče to sprejema, kot je izrecno ponovno navedlo v svoji sodbi lanskega

septembra. Za Komisijo ta sodba pomeni, da izgublja enega ključnih argumentov, ki jih je uporabila v vseh svojih primerih kršitev.

Države članice si lahko same zastavljajo svoje politične cilje o stavah in igrah na srečo in podrobno določijo raven varstva, za katerega menijo, da je ustrezno za njihove državljane. Svet in Parlament sta leta delala z roko v roki. Leta 2006 in 2007 sta se oba strinjala o izključitvi iger na srečo in stav iz Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah.

Lansko poročilo gospe Schaldemose je gradilo na delu, ki ga je Svet opravil pod francoskim predsedstvom in ista usmeritev se je nadaljevala tudi pod švedskim in španskim predsedstvom. V poročilu gospe Schaldemose sem bila odgovorna za EPP in strinjam se z njenim stališčem.

Gospod komisar, rada bi vas vprašala naslednje: ali se strinjate, da bi Komisija morala končno začeti pomagati državam članicam v boju proti vsem nezakonitim – z drugimi besedami nepooblaščenim – ponudbam iger na srečo, ne pa da zapravlja čas za vprašanja, ki že imajo odgovor? Če ne, kako se bo to rešilo?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Gospa predsednica, nedvomno je, da se trg s spletnimi igrami na srečo v Evropi razvija zelo dinamično. Več kot 40 % svetovnega trga iger na srečo se osredotoča na Evropo in ustvarja vse večje dobičke. V zadnjih štirih letih so se ti prihodki skoraj podvojili: s 6,5 milijarde EUR na 11 milijard EUR. Ta statistika omogoča, da napovemo, da se bo ta pojav še naprej širil, tako na nadnacionalni kot čezmejni ravni. Razvoj storitev, internetnega trga in sprememb v odnosu potrošnikov zahteva odziv s strani Evropske unije. Pomanjkanje ureditve Skupnosti glede spletnih iger na srečo je le en primer, kjer institucije ne dohitejajo socialnih sprememb in tudi ne reagirajo na potrebe spreminjajočega se skupnega evropskega trga. Dinamični razvoj spletnih iger na srečo, ki temelji na čezmejnih stikih in transakcijah, potrebuje skupne in jasne predpise z namenom, da se zmanjša tveganje, povezano z goljufijami, pranjem denarja, dogovarjanjem o rezultatih in zasvojenostjo. Jasna in pregledna načela morajo biti temelj za delovanje enotnega trga, predvsem pa bi morali zavarovati evropske potrošnike pred temi grožnjami.

Potrošnike bi morali obvestiti o možnih negativnih posledicah spletnih iger na srečo. Mladi, kot smo dejali v marčevski resoluciji, niso dovolj zreli, da bi razlikovali med koncepti, kot so sreča, naključje in verjetnost zmage. Opredeliti moramo tveganje zasvojenosti z igrami na srečo, ki se lahko razvije pri mladih. Zaradi izjemno hitrega razvoja interneta in različnih vrst spletnih dejavnosti Komisija vse bolj več ni na tekočem, in ne samo na tem področju. Ali je eden izmed razlogov za to, da Komisijo v celoti sestavljajo ljudje, ki so odrasli v času, ko je bil ta elektronski svet le predmet futurističnih romanov?

Komisija mora začeti delati na temeljitem poročilu, kjer bo analizirala vse, kar je povezano s problemom iskrenosti pri igrah na srečo in z vsemi s tem povezanimi pravnimi in družbenimi posledicami. Potrebujemo jasno oblikovan evropski kodeks ravnanja, ki zastavlja najvišje standarde in bo razlikoval med tem, kaj je iskreno športno tekmovanje in kaj so umazane igre na srečo.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Ureditev trga iger na srečo v Evropski uniji je občutljiva tema, pa naj govorimo o konvencionalnem ali o spletnem igranju na srečo. Sektor spletnih iger na srečo se je v zadnjih letih razširil in je sedaj področje, kjer se ustvarjajo veliki dobički. So taki, ki so za prepoved iger na srečo, in drugi, ki menijo, da bi takšna prepoved vodila do porasta teh dejavnosti brez kakršne koli veljavne ureditve.

Tako Evropska unija kot države članice si delijo skupne cilje v prizadevanjih za boljšo ureditev dejavnosti iger na srečo. Želijo zaščititi mladoletnike, najti rešitve za težave z zasvojenostjo, uvesti primerne nadzorne ukrepe glede preglednosti in pravil o oglaševanju, da ne omenjamo preprečevanja zasvojenosti in pretiranega igranja spletnih iger na srečo.

Zaradi pomanjkanja usklajene zakonodaje na tem področju lahko države članice določajo svoje lastne politične cilje in zahtevano raven preprečevanja. Čeprav se zdijo cilji enaki, reševanje vprašanja ureditve tega področja še zdaleč ni lahko. Toda ne moremo zanikati stvarnosti razmer – igre na srečo so pomembna gospodarska dejavnost, ki ni popolnoma v skladu s predpisi notranjega trga. Ker ni omejitev, ki bi jih zagotavljale tehnične ovire, je mogoče dostopati do teh dejavnosti preko meja in ustvarjati dobičke, ki znašajo na milijarde evrov.

Sodbe Sodišča Evropskih skupnosti ne zblížujejo stališč tistih, ki imajo različne poglede na to, katera je prava pot za izvrševanje zakonodaje. Komisija se še naprej sooča s paradoksalno realnostjo med jurisdikcijami držav članic za urejanje tega področja in pritožbami, ki jih vlagajo ponudniki iger na srečo proti omejitvam, ki so uvedene na nacionalni ravni.

Nisem zagovornica spletnih iger na srečo. Rekla bi, da sem bolj proti tej dejavnosti. Menim, da moramo začeti z resničnostjo, da igre obstajajo. Zato moramo pripraviti usklajeno zakonodajo, ki ne bo le urejevala dejavnosti gospodarskih izvajalcev, ampak, kar je pomembneje, zagotavljala ukrepe za podporo potrošnikov. Zagotoviti moramo, da se spletne igre na srečo obravnavajo odgovorno. Zaščititi moramo mladoletnike in tiste, ki so ranljivi. Prav tako moramo preprečiti zasvojenost in se izogniti organiziranemu kriminalu.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Najprej topel pozdrav komisarju Barnierju, zaželel bi mu vse najboljše v njegovih prizadevanjih. Gospe in gospodje, prosim, dovolite mi, da povzamem, kar imam povedati, v treh glavnih točkah.

V tem času, ko strokovnjaki govorijo, da našemu svetu vladajo množični mediji in internet, je nemogoče razpravljati o igrah na srečo in zlasti spletnih igrah na srečo, ne da bi upoštevali bistvene družbene, kulturne, zdravstvene in mentalne vplive. Prav tako je jasno, kot je navedeno v sklepu, ki ga je pred letom dni sprejel Parlament, da imajo spletne igre na srečo očitne škodljive učinke na družbo. Dovolj je omeniti učinke, povezane z razvojem zasvojenosti, organiziranega kriminala in pranja denarja. Prav tako ne smemo pozabiti nevarnih učinkov športnih stav, saj je sedaj Evropa prizadeta zaradi škandala dogovarjanja o rezultatih, kar je na žalost povezano s tem vprašanjem.

Drugič, po mojem mnenju razmer ne razumemo pravilno, če menimo, da je ureditev spletnih iger na srečo vprašanje prostega trga. To je v prvi vrsti vprašanje varstva potrošnikov. Po mojem mnenju bi se ureditev morala osredotočiti na vprašanje varstva potrošnikov.

Na koncu naj podam dva predloga. Na evropski ravni se zahteva skupna ureditev, ureditev, ki temelji na varstvu potrošnikov in se osredotoča na preprečevanje razvoja zasvojenosti, povezovanja spletnih iger na srečo z organiziranim kriminalom in škandali dogovarjanja o rezultatih, ki ogrožajo pošteno igro. Navsezadnje obstaja potreba, da Evropska unija sproži ureditev, ki bo segla čez meje Evropske unije, saj so spletne igre na srečo globalno vprašanje in verjamem, da tudi vprašanje, ki ga moramo obravnavati.

Jim Higgins (PPE). – Gospa predsednica, tako kot mnoga druga področja imajo tudi igre na srečo koristi od napredne tehnologije. Obstajajo dobre in slabe strani. Dobra stran je, da omogoča lažje vplačilo in lažje stave. Igre na srečo so velik prinašalec dohodkov za države članice in zašli smo v obsežno področje. Včasih so bile samo dirke in šport, danes pa imamo veliko število ostalih področij, na primer političnih napovedi. Kot pravimo na Irskem, stavl bi lahko na dve muhi, ki sta plezali navzgor po zidu. Tako imamo velik napredek v smislu področij, ki jih pokrivajo igre na srečo.

Slaba stran je, da imamo goljufije, dogovarjanje o rezultatih, socialni in domač kaos, zasvojenost z igrami na srečo itd. Ocenjeno je, da je samo v Združenem kraljestvu – kot pravijo anonimni kockarji – okrog 600 000 ljudi, ki so zasvojeni z igrami na srečo in so člani anonimnih kockarjev. Enako težavo imamo na Irskem in to je tudi skupni problem po vsej EU.

Mislim, da moramo sodbe Sodišča Evropskih skupnosti razumeti tako, da je v njih navedeno, da lahko vsaka država članica sama določi svoja pravila in predpise. Potrebujemo skupno politiko, ker igre na srečo prečkajo meje. Gredo po vsej Evropski uniji. Mislim, da se moramo vrniti k odličnim priporočilom, ki smo jih pripravili 10. maja 2009, in katera si je vredno še enkrat prebrati. Na primer, člani pozivajo države članice, da tesno sodelujejo pri rešitvi socialnih problemov in problemov javnega reda, ki izvirajo iz čezmejnih spletnih iger na srečo. Drugič, potrošnike moramo zavarovati pred goljufijami in glede tega je treba sprejeti skupno stališče. Tretjič, potrebna je skupna ureditev glede oglaševanja in zagotavljanja spletnih iger na srečo. Nazadnje, v povezavi s sistemi kreditiranja bi morali imeti najvišji znesek kredita in glede starosti bi prav gotovo morale obstajati omejitve.

Gospod Panzeri je prej dejal – in prav ima – da veliko govorimo o resolucijah in priporočilih in vse so zelo pohvalne, toda ob koncu dne jih moramo spremeniti v dejanja. Sicer ostajajo le težnje. Zato govorimo o dejanjih in govorimo o urniku. Iz tega razloga se veselim odgovora Komisije.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Verjetno ne bi nihče oporekal dejstvu, da igre na srečo, tako kot druge oblike zasvojenosti, povzročajo resne socialne probleme, ki ne prizadenejo le igralca na srečo, pač pa tudi celotno družbo. To je zapleten problem.

Hitro širjenje internetnega dostopa v našem globalizacijskem svetu je povzročilo bistven porast novih oblik zasvojenosti, zasvojenost s spletnimi igrami na srečo. 14 let po letu 1996 se je trg iger na srečo dramatično povečal. Tako kot raste trg, tako tudi rastejo splošni prihodki od iger na srečo po svetu. Dokler ne bomo

vzpostavili skupnega sistema Evropske unije za ureditev spletnih iger na srečo, do takrat bodo edini ljudje, ki bodo srečni ob teh številkah, zastopniki organizacij iger na srečo.

Sodišče Evropskih skupnosti je navedlo, da lahko storitve iger na srečo izkoristijo prost pretok in da bi morale države članice to urediti same, ob upoštevanju svoji vrednot in tradicij. Litva, na primer, je še vedno ena tistih držav Evropske unije, kjer so spletne igre na srečo prepovedane. Toda prosti pretok storitev zagotavlja priložnost za igre na srečo, za prost dostop do spletnih iger na srečo, in tudi če prepovemo igre na srečo po vsej Evropski uniji, še vedno ne bomo zavarovani pred igrami na srečo, ki so registrirane v drugih delih sveta. Zato je potrebno vzpostaviti skupni sistem Evropske unije za regulacijo spletnih iger na srečo, ob upoštevanju varstva tveganih skupin, s posebno pozornostjo zaščite mladoletnikov, in nadzorom nad transakcijami.

Kar zadeva mladoletnike, ti niso zasvojeni samo z igrami na srečo, ampak tudi z igrami, ki so agresivne in imajo agresivne vsebine in tudi to je velik problem.

Ta položaj je skoraj enak vprašanju izpusta CO², o katerem smo tako pogosto razpravljali. Internet nima meja, torej če imamo različna pravila in predpise o spletnih igrah na srečo, bo enako kot s problemom podnebnih sprememb; veliko govora in žal malo rezultatov.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Gospa predsednica, Komisiji bi rad zastavil vprašanje v smislu vprašanj, ki jih je zastavil moj kolega, gospod Nitrás, ki danes ne more biti prisoten zaradi težav, na katere je naletel na poti v Strasbourg. Najprej bi rad vprašal Komisijo, če bi lahko komentirala nedavne zakonodajne spremembe v državah članicah v smislu združenih sodb Sodišča Evropskih skupnosti. Drugič, ali še Komisija vedno namerava sprejeti zakonske ukrepe za uvedbo skupnega okvira, ki bi lahko uredil transakcije v zvezi s spletnimi igrami na srečo, ob upoštevanju varstva potrošnikov in boja proti zasvojenosti z igrami na srečo in tudi vse večje prisotnosti organiziranega kriminala v sistemu, ki se ne preverja in nadzoruje pravilno?

Ali se v zvezi s tem Komisija strinja, da kljub skupnim uredbam EU, ki so danes v veljavi, države članice kljub prepovedim, na primer, še vedno ne morejo urejevati iger na srečo svojih državljanov? Zdi se, da na tem področju zakonske uredbe niso prilagojene tekoči situaciji in razvijajočemu se trgu internetnih storitev. V zvezi s tem se moje vprašanje glasi: Katere ukrepe namerava sprejeti Evropska komisija na tem področju, da morda določi skupni zakonski okvir, ki bi bil enak za vse države članice?

Toine Manders (ALDE). – (NL) Rad bi čestital komisarju Barnierju za imenovanje za člana Komisije in ga toplo pozdravil tukaj, saj je na programu veliko dela.

Direktiva o storitvah ali Bolkensteinova direktiva, o kateri se je tukaj razpravljalo, je izrecno izključila igre na srečo. Mislim, da je to obžalovanja vredno, ker pomeni, da si nismo upali priznati, da predstavlja problem za potrošnike, in mislim, da so to spodbudile vlade, ki so si zelo želele, da bi to bil še dalje monopol držav članic. Rezultat je zakonodajna mešanica, ki trenutno vodi do velike pravne negotovosti. To je obžalovanja vredno in pri tem gre za pomanjkanje poguma, tudi na naši strani, da bi preučili težave. Imeti problem in ga ne preučiti pomeni biti kot noj, ki tišči glavo v pesek. Toda to so resnične težave, saj so organizacije, ki zagotavljajo storitve iger na srečo, vedno na preži za novimi nišami.

Naša sedanja zakonodaja temelji na fizičnih mejah, toda obdobje virtualnih meja smo že zdavnaj dosegli. Zato moramo po mojem mnenju zagotoviti evropski dostop do spletnih iger na srečo, uvesti bolj jasno zakonodajo, v to vključiti ponudnike in zagotoviti, da bodo potrošniki zavarovani in organizirani kriminal onemogočen. To tudi pomeni, da si moramo upati odpraviti položaj, kjer vlade ohranjajo monopol na podlagi sodb Sodišča Evropski skupnosti, po kateri so „monopoli dovoljeni, dokler se vodi politika omejevanja“; to nam uhaja izpod nadzora.

Sodišče Evropskih skupnosti to redno navaja in verjamem, da moramo biti pogumni, da sprejmemo neusmiljene zakonske ukrepe, ki odpravljajo take anomalije in zlorabo iger na srečo; ne le v dobro naših državljanov, ampak tudi, da se onemogoči organiziran kriminal. Upam, da se bo to izkazalo za uspešno, komisar Barnier: pred vami je obsežna naloga in želim vam vso srečo.

Morda – in to je moja zadnja pripomba – gospa predsednica – je že nekaj, če razveselite Parlament s tem, da dejansko pobliže pogledate izvajanje Direktive o storitvah; navsezadnje sem glede tega slišal veliko pozitivnih poročil.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospa predsednica, v zadevi C-42/07 je Sodišče Evropskih skupnosti preučilo, ali je Portugalska kršila zakonodajo EU s tem, ko je preprečevala spletne igre na srečo. Portugalska je prepovedala podjetjem zagotavljanje iger na srečo po internetu. Podjetja, ki jih je ta prepoved prizadela, kot

so BWin in Liga Portuguesa de Futebol Profissional, so šla na sodišča in se borila za svoj primer vso pot do Sodišča Evropskih skupnosti. Glavni dokaz je bil, da je s tem Portugalska kršila svobodo zagotavljanja storitev in da je bi moralo biti vsakemu podjetniku dovoljeno, da zagotavlja storitve preko meje. Poleg tega lahko vsak državljan EU prosto prejema storitve, kar je pasivna oblika svobode.

V smislu vsebine svoboda zagotavljanja storitev prav tako vključuje prepoved diskriminacije, kar pomeni, da država ne sme postavljati tujih ponudnikov storitev v manj ugoden položaj, kot ga imajo domači ponudniki. Po drugi strani svoboda zagotavljanja storitev prav tako vsebuje prepoved omejitev, kar pomeni, da je vsak ukrep, ki sam po sebi ni diskriminatoren, ampak je namenjen oviranju vstopa tujih podjetij na trg, seveda prepovedan. Zanimivo je, da je Sodišče Evropskih skupnosti to zavrnilo z razlago, da je svobodo zagotavljanja storitev mogoče omejiti, če ogroža javni interes, saj se je potrebno boriti proti goljufijam, jamčiti za varstvo potrošnikov in preprečiti zasvojenost z igrami na srečo.

Zasvojenost z igrami na srečo je sedaj velik problem. Samo v Nemčiji je 200 000 ljudi, ki so uradno opredeljeni kot zasvojeni z igrami na srečo, prav tako pa je vedno več mladih, ki so žrtve te zasvojenosti. Neka študija je razkrila, da ljudje začnejo z igrami na srečo že pri 13. Po eni strani, in ta problem že poznamo, so zasebni ponudniki, ki izpolnjujejo stroge zahteve in imajo vzpostavljene ustrezne postopke za varstvo potrošnikov, kategorično izključeni s trga, po drugi strani pa je monopolom iger na srečo, ki so v lasti države, dovoljeno izogniti se konkurenci Skupnosti, kar jim daje večjo prednost na trgu.

Upam, da se bo ta zelo težek in polariziran položaj upošteval pri oblikovanju novega regulativnega okvira in da bo Komisija vključila ta ključna vprašanja, ki sem jih izpostavil.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, najprej bi rad zaželel komisarju Barnierju vse dobro pri njegovem delu, saj potrebujemo dobro opravljeno delo.

Igre na srečo imajo po svoji naravi psihološke posledice na posamezne igralce in vplivajo na kulturne in vedenjske vidike posameznih družb. Glede na tveganja, ki jih vključujejo igre na srečo, je nedavna sodba Sodišča Evropskih skupnosti, ki dovoljuje vsaki državi članici, da določi svoja lastna pravila za spletne stave in igre na srečo, razumna.

Sodba v zadevi *Liga Portuguesa* potrjuje, da je Evropska unija urejena notranje s 27 različnimi predpisi, na podlagi katerih se je vsaka država odločila sprejemati predpise. Položaj je popolnoma v nasprotju z uporabo zakonodaje notranjega trga in sektorjem iger na srečo ter z usklajevanjem na evropski ravni.

Dobava, ki ni strogo regulirana, bi imela negativen vpliv na potrebe in vedenje posameznih državljanov EU, in tukaj se zlasti sklicujem na najbolj ranljive skupine in mlade.

Komisar Barnier, prosimo vas, da sprejmete ukrepe za pripravo regulativnega okvira, ki bo razjasnil odgovornosti ponudnikov in zanje vzpostavil skupna načela in kodeks ravnanja, s ciljem zaščite vseh tistih evropskih državljanov, ki jih preveva strast do spletnih iger na srečo.

Milan Zver (PPE). – (SL) Spoštovani gospod komisar, želim vam veliko uspeha na novem delovnem področju.

Gemblanje je sodobna oblika odvisnosti. Vsi jo poznamo, neka vrsta eskapizma sodobnega človeka. Vendar spletne igre so dejstvo, s katerim se pač moramo politiki soočiti in iskati najboljšo možno rešitev. Po eni strani moramo zaščititi načela, na katerih temelji Evropska unija, kot je prost pretok storitev, in na drugi strani hkrati tudi zaščitimo potrošnike.

Toda kakšen sistem ubrati? Če prepustimo preveliko pristojnost nacionalnim državam članicam, po mojem ne bomo v ničemer odpravili vseh slabosti, ki jih prinašajo spletne igre. Niti pranja denarja niti drugih povezanih kaznivih dejanj.

Predvsem pa ne bomo odpravili monopolov, kjer posvečeni ponudniki storitev dobijo, seveda v okviru nacionalnih držav, to vlogo, da jo lahko odigrajo. Sem proti protekcionizmu na področju iger na srečo in bi želel, da vaša zelena knjiga dejansko reši ta problem v dobro vseh, tako potrošnikov, nacionalnih držav, kakor tudi načel, na katerih temelji Evropska unija.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, komisar, tukaj obravnavamo zadevo velikega pomena za zaščito interesov državljanov in zaščito pred tveganji goljufije, ki so skupni igram na srečo, vključno s spletnimi igrami.

Države članice morajo ohranяти avtonomnost in popolno legitimnost sprejemanja zakonodaje na področju nadzora iger na srečo v skladu s tradicijami lastnih držav in zagotavljati raven varstva, ki je ustreznejše za potrošnike in interese državljanov, vključno z naložbami v socialna področja, kot se to dogaja na Portugalskem.

Iz teh razlogov tukaj ne more biti prostora za uporabo pravil o konkurenci in o svobodi zagotavljanja storitev. To niso običajne storitve, to so igre, ki imajo resne posledice na življenje državljanov. Zato upamo, gospod komisar, da boste pri pripravi ukrepov imeli v mislih ta položaj, ob priznavanju popolne legitimnosti državam članicam, da še naprej sprejemajo predpise.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospa predsednica, hvala za priložnost, da spregovorim nekaj besed o tem večjem mednarodnem vprašanju.

Igre na srečo – in zlasti spletne igre na srečo – so skrita odvisnost in za razliko od ostalih odvisnosti, kot so zloraba mamil in alkohola, se ta bolezen fizično ne kaže. Drugič, spletne igre na srečo so tudi nova generacija zasvojenosti, ki se zlasti pojavlja med mladimi, ki so veliko bolj računalniško iznajdljivi od svojih staršev in jih zato ni mogoče odkriti in posledično zavarovati.

Zato pozdravljam skorajšnjo objavo zelene knjige, ki mora obravnavati naslednje tri stvari: najprej ugotoviti dejstva, kako razširjene so igre na srečo – za primer, v mojem mestu, kjer živi 10 000 ljudi, sta bili pred nekaj leti le dve stavnici, sedaj pa jih je 18. Drugič, po tem ko bodo dejstva ugotovljena, potrebujemo program izobraževanja za mlade, starše, učitelje, in tretjič, zakonodajo, ki bo veljala za vse države.

– GA Pri tem pomembnem delu vam želim veliko sreče, gospod komisar.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospa predsednica, v razpravi, ali naj bodo spletne igre na srečo izključna domena monopolov ali naj bodo predmet dovoljenj ali naj se prepovejo, menim, da ne bi smeli pozabiti, da je bil porast zasvojenosti z igrami na srečo precejšen. Kot vemo, se krupjeji v igralnicah psihološko usposablja, da prepoznajo igralce z zasvojenim vedenjem. Če bi bilo potrebno, jim lahko prepovejo igranje. Zaradi velikega razcveta ponudbe spletnih iger na srečo se je problem zasvojenosti vse bolj preselil na internet. Ogroža odnose med ljudmi, delo in zdravje in igralci se lahko v kratkem času zadolžijo na tisoče evrov.

Zaščita mladih ljudi je še en problem, povezan s tem vprašanjem. Toda prepoved iger na srečo mladim nas ne bo pripeljala nikamor. Neka študija je pokazala, da eden od desetih študentov v Hamburgu v starosti med 14 in 18 leti nezakonito igra za denar na internetu, pa naj bo to v obliki spletnega pokra ali športnih stav. Prav tako ne smemo pozabiti, da ob tragičnih usodah prizadetih in njihovih družin zasvojenost z igranjem vpliva na stroške javne blagajne.

Predsednica. – Komisar, dovolite mi, da vas najprej pozdravim, ker nisem otvorila razprave, in vam predajam besedo, da odgovorite na številna vprašanja.

Michel Barnier, član Komisije. – (FR) Gospa predsednica, hvala za vaše pozdravne besede in hvala vsem za dobre želje in vzpodbude. Kot ste razumeli – in tako sem dejal pred tem parlamentom – začnem to novo nalogo, ki mi jo je zaupal predsednik Barroso, z veliko odločnostjo in vztrajnostjo. Ostal bom celo malo idealističen. Verjamem, da kreativne ideje obstajajo, še zlasti ko gre za evropski projekt.

Vprašanje, ki ga je pravkar zastavil gospod Harbour, in vprašanja gospoda Schwaba, gospe Gebhardt, gospe Rühle in zlasti gospoda de Jonga, se vsa nanašajo na naslednje: ali bo tokrat Evropska komisija pokazala odločnost in pobudo in ali bo to storila z uporabo drugačnih metod, kot je postopek za ugotavljanje kršitev?

Gospe in gospodje, ne delajte napak. Seveda sem na položaju že 48 ur. Zato prosim dajte mojim kolegom in meni čas, da preučimo in vam z vso resnostjo predstavimo stvari. Gre za nov pristop, o katerem želim govoriti z vami, in to delam iz razloga, ki se mi zdi zelo pomemben. Kot je dejalo že več izmed vas – vključno z gospodom Karasom, gospo Gebhardt in gospo Figueiredo pred nekaj trenutki – to ne zadeva storitve, kot so ostale. Iz tega razloga pravilno pričakujete ta nov pristop Komisije, ki bi se začel s posvetovanjem, katerega sem vam pravkar predlagal.

Trenutno države članice lahko izbirajo, kako bodo pristopile k temu vprašanju, dokler delujejo v skladu s Pogodbo. Vse države članice verjamejo, da je treba igre na srečo skrbno regulirati ob upoštevanju tveganja, ki ga te predstavljajo za družbo, tveganja, ki ga poročilo gospe Schaldemose – ki sem ga skrbno in z zanimanjem prebral – opisuje zelo natančno.

Delo Sveta je prineslo s seboj tudi bistveno različna mnenja, tradicije in prakse, ki obstajajo. Kar sem opazil, je, da odkar so države članice leta 2006 izbrale, da bodo izločile igre na srečo iz Direktive o storitvah, se

Komisija z njimi ni posvetovala o evropski pobudi. To se bo spremenilo. Moje ekipe in jaz bomo sledili prizadevanjem delovne skupine Sveta. Prav tako vem, da mnoge države članice želijo videti obseg osnutka direktive o pravicah potrošnikov omejen. Potrjujem, da Komisija ne izključuje drugih rešitev poleg postopka za ugotavljanje kršitev.

Da bi našli pravo pot, bom objavil politični dokument. Sam sem uporabil besede zelena knjiga, toda za to moram preveriti vsebino in razpored delovnega programa Komisije in o tem razpravljati s svojimi kolegi. Vsekakor bomo objavili politični dokument, s katerim bomo strukturirali prihodnje razprave o tem vprašanju. To vprašanje, gospe in gospodje, je prav gotovo eno izmed novih in pomembnih vrst evropskega usklajevanja.

Seveda je tukaj še ekonomska razsežnost, toda ponavljam, da po mojem mnenju ni edina. Obstajajo druga resna vprašanja, ki sprožajo prav tako velik izziv kot javni interes. Gospod Creutzmann, gospod Kirkhope, gospod Paška – ne morem imenovati vseh, ki so govorili, toda pazljivo sem si zabeležil, kar so različni koordinatorji skupin dejali v vašem imenu.

Eno izmed teh vprašanj, eno izmed teh izzivov je čezmejni kriminal. Se je mogoče boriti s to vrsto kaznivih dejanj, ne da bi sprejeli evropski pristop? Mislim, da je to nemogoče. Še več, če ne bomo sprejeli evropskega pristopa za spletne igre na srečo, ne bomo napredovali v ustanavljanju notranjega trga za *e-trgovino*.

Kar zadeva spletne igre na srečo, je najmanj, kar moramo storiti, okrepiti sodelovanje med nacionalnimi organi, ki urejajo igre na srečo v Evropi. To je prav gotovo eno izmed vprašanj, ki jih je preučila delovna skupina Sveta, zato bo tako glede tega vprašanja kot ostalih Komisija sodelovala z državami članicami.

Verjamem, da bom poslušal mnenja držav članic in bom še naprej prisluhnil temu, kar ima povedati Evropski parlament, kot sem storil to jutro, čeprav sem jasno razumel, da so na različnih straneh tega parlamenta različna mnenja, ki niso vedno dosledna, ker se zavedam, kaj je glavna usmeritev Parlamenta. V smislu teh posvetovanj o boljšem evropskem usklajevanju bom prisluhnil Parlamentu in vsem zainteresiranim stranem in združenjem. V vsakem primeru bom to predlagal svojim kolegom komisarjem v prihodnjih dneh.

Govoril sem o izzivih in procesih, gospa predsednica, in z njimi bom zaključil. Seveda je med vprašanji, s katerimi se sooča družba, vprašanje zasvojenosti, ki je izredno pomembno in ki je bilo poudarjeno v vašem poročilu, in vprašanje mladoletnikov. Imeti moramo stroge omejitve, tako da mladoletniki ne bodo mogli igrati iger na srečo; vse države članice delajo na tem vprašanju, toda neorganizirano. Zato na tej točki menim, da se je treba evropsko uskladiti.

Da bi bilo delo dobro opravljeno, je treba stvari pravilno razumeti, zato tudi sprejemam vašo prošnjo Komisiji glede političnega dokumenta, ki bo vseboval številke in zanesljivo statistiko, poleg števil, ki so bile pravkar navedene. Zato si bom prizadeval – to sta gospa Stihler in gospa McGuinness pravkar prosili – da bo dokument Komisije poleg jasnih političnih usmeritev, kar ne pomeni le besed, ampak tudi predlagane odločitve, predvsem vseboval čim natančnejšo diagnozo za vsa ta vprašanja.

Za konec bi se dotaknil, gospa predsednica, teme, ki je prav tako povezana z vprašanjem iger na srečo, to je financiranje športa. To govorim kot nekdo, ki je 10 let svojega življenja posvetil organizaciji športnih dejavnosti. Čez nekaj dni bo otvoritev olimpijskih iger v Vancouvru in imam to čast, da sem v skupnem predsedstvu organizacijskega odbora olimpijskih iger. Zato vem, da organizacija velikih športnih dogodkov stane veliko denarja in da so ponekod finančne mreže povezane z igrami na srečo.

Iz tega razloga želi mnogo držav članic, ki financirajo šport preko iger na srečo, zavarovati nacionalno prakso ali zakonodajo. Komisija trenutno izvaja študijo o financiranju športa, s katero bi bolje razumeli vse te dvome. Naslednji teden se bo odvijala konferenca v Bruslju in politični dokument, ki vam ga bom predstavil, bomo posredovali tudi tem mrežam, ki financirajo dogodke in šport preko iger na srečo.

Gospe in gospodje, pozorno sem vas poslušal in zelo sem vam hvaležen za raznovrstnost in kakovost vaših govorov. Še naprej vas bom poslušal. Skupaj s Parlamentom se bom posvetoval z zainteresiranimi stranmi. Zato se bom na podlagi tega političnega dokumenta, ki bo po dogovoru kolegija verjetno zelena knjiga, dogovoril z vami, najkasneje jeseni, tako da bomo lahko dosegli cilj biti doslednejši in bomo vzpostavili čudovito obliko usklajevanja na evropski ravni.

Predsednica. – Komisar, zahvaljujem se vam za ta izčrpen in spodbuden odgovor.

Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Sławomir Witold Nitras (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Na začetku bi rad pritegnil vašo pozornost na pomen spletnih iger na srečo v današnjem svetu. V razpravi, ki trenutno poteka, obravnavamo več zadev, ki bi po mojem mnenju morale biti rešene čim prej, najboljše na ravni Skupnosti. V svoji sodbi je Sodišče Evropskih skupnosti navedlo, da je ureditev zakona o igrah na srečo stvar držav članic in da te zaostrejejo predpise na tem področju. Ne le na Poljskem, ampak tudi v drugih državah, je slišati ljudi, ki govorijo, da bi morali bistveno omejiti priložnosti za igre na srečo na internetu. Po mojem mnenju je to korak v pravo smer in njegov namen je voditi do uvedbe jasne in enotne zakonodaje, vključno z načeli za ohranitev varnega interneta. Poleg tega se spletne igre na srečo pogosto igrajo zunaj ozemlja ene države. To vodi do resnih posledic, ne le pravnih, pač pa tudi finančnih. Vprašanje, katera jurisdikcija naj se uporablja in do katere mere naj se uporablja, ostaja neodgovorjeno. Ker je ena izmed bistvenih vlog Evropske unije zagotavljati varnost svojih državljanov, menim, da bi morala uvesti prepise na ravni EU in tudi zagotoviti njihovo učinkovito izvajanje.

(Seja je bila prekinjena ob 11,25 in se je nadaljevala ob 12,00)

PREDSIEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

5. Izjava predsedujočega

Elizabeth Lynne (ALDE). – Gospod predsednik, rada bi le naznanila, da je pisna izjava 0054/2009 o prevozu konjev za zakol v Evropski uniji zbrala zahtevano število podpisov. Rada bi se vsem zahvalila za to. To je za nas čudovita novica.

Predsednik. – Spoštovani kolegi, danes je dvajseta obletnica izpustitve Nelsona Mandele iz zapora v Južni Afriki, potem ko je preživel 27 let v ječi zaradi prestajanja dosmrtna kazni, ki mu jo je dosodil režim leta 1984.

(Aplavz)

Kot morda veste, je bil gospod Mandela prvi dobitnik nagrade Saharova, ko je Parlament uvedel to nagrado leta 1988.

Za obeležitev 20. obletnice izpustitve Nelsona Mandele iz zapora je Jerzy Buzek, predsednik Evropskega parlamenta, dejal: „Nelson Mandela je navdih in ostaja v srcih in mislih veliko ljudi po vsej Evropi, Afriki in celem svetu. Ime Nelsona Mandele bo za vedno povezano z bojem za svobodo, pravičnost in demokracijo. Moralna moč Nelsona Mandele glede zahtev po celovitosti demokratičnega življenja, človekovih pravicah in spravi v zvezi s preteklimi sovražniki je določila najvišje standarde, ki jim sledimo in si zanje prizadevamo.

(Aplavz)

„Neprenehno in dobrodelno delo Nelsona Mandele za boj proti virusu HIV in AIDS-u pomeni, da ostaja žarek upanja za milijone ljudi po svetu!

„Po dvajsetih letih potrjujemo sporočilo Nelsona Mandela: ‚V naših rokah je‘.“

Michael Cashman (S&D), *predsednik delegacije za odnose z Južno Afriko*. – Gospod predsednik, zelo bom kratek, ker ne želim zadrževati Parlamenta pri delu.

Kot ste pravilno povedali, je bil pred 20 leti Nelson Mandela izpuščen iz zapora po tem, ko je odslužil 27 let v zaporu zaradi političnih razlogov. Svet je opazoval njegov korak na poti v svobodo. To je bil dan, ki je spremenil Južno Afriko in je tudi spremenil svet. Ustanovil je moderno novo Južno Afriko. Da tega ni storil z jezo, odporom ali grenkobo, kaže, da je državnik, ki je daleč nad ostalimi. Verjamem, da je živ primer tega, da smo lahko jetniki lastne zgodovine ali pa nas zgodovina osvobaja. S svojo osvoboditvijo je osvobodil državo, pometel z apartheidom in popeljal Južno Afriko proti večrasi demokraciji. Izkazujemo mu čast.

(Aplavz)

6. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik.)

6.1. .1 – Sprememba Uredbe Sveta (ES) št. 1085/2006 z dne 17. julija 2006 o vzpostavitvi instrumenta za predpristopno pomoč (IPA) (A7-0003/2010, Gabriele Albertini) (glasovanje)

6.2. Mednarodna izterjava preživitve za otroke in drugih oblik družinskih preživitve (A7-0005/2010, Jiří Maštálka) (glasovanje)

6.3. Program Skupnosti za zaposlovanje in družbeno solidarnost - Progress (A7-0049/2009, Kinga Göncz) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem:*

Kinga Göncz, poročevalka. – (HU) Rada bi dejala le nekaj besed. Po eni strani bi se vam rada zahvalila za pomoč, ki sem jo prejela od poročevalcev v senci med temi zelo trdimi pogajanjem, za pomoč odbora in, kar je zelo pomembno, za pomoč španskega predsedstva. Ko so pogajanja zastala, jih je špansko predsedstvo spet začelo v začetku tega leta.

Kompromis je tak, da je Svet odobril besedilo za mikrofinančni instrument, ki ga je sprejel Parlament ob prvem branju, kar je bilo bistveno za hiter začetek. Drugi pomembni del kompromisa je ta, da se 60 milijonov EUR razporedi iz programa PROGRESS in 40 milijonov EUR iz rezerv, medtem ko se finančni instrumenti do 20 milijonov EUR ponovno uvedejo v PROGRESS po priporočilu Komisije. Rada bi prosila Svet, da prebere sporočilo, ki je bilo pripravljeno v ta namen, in to bi bilo pomembno objaviti, ko bo besedilo sporazuma objavljeno v Uradnem listu.

V rokah bomo imeli pomembno orodje za obvladovanje krize. Vse bi prosila, da pomagajo zagotoviti, da te informacije dosežejo države članice, tako da lahko več ljudi v težavah uporabi ta instrument za začetek poslovanja. V imenu odbora in v svojem imenu lahko obljubim, da bom spremljala začetek in naknadno delovanje programa. Resnično upamo, da bo uspešno.

Viviane Reding, podpredsednica Komisije. – Gospod predsednik, menim, da je pomembno, da v imenu Komisije podam naslednjo izjavo, za katero je prosil Parlament.

Za obdobje od 1. januarja 2010 do 31. decembra 2013 je finančni prispevek iz proračuna Evropske unije za instrument določen na 100 milijonov EUR in se bo delno financiral z znižanjem 60 milijonov EUR iz programa Progress. Pri predstavitvi osnutka proračuna bo Komisija pustila zadostno nerazporejeno rezervo pod zgornjo mejo izdatkov iz Razdelka 1a, kjer se proračunski organ – Svet in Parlament – lahko odloči, da poveča znesek programa Progress za največ 20 milijonov EUR za obdobje 2011–2013, v skladu s točko 37 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju.

6.4. Sporazum med EU in ZDA o obdelavi in prenosu podatkov o finančnih transakcijah iz Evropske unije Združenim državam Amerike za namene programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti (A7-0013/2010, Jeanine Hennis-Plasschaert) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem:*

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, v imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) predlagam, da Parlament vrne poročilo gospe Hennis-Plasschaert Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve v skladu s členom 63 in 175 Poslovnika. Včeraj smo slišali Svet in Komisijo. Oba sta prosila Parlament, naj jima dodeli dodaten čas, da bosta lahko odgovorila na zahteve, ki smo jih osebno oblikovali o začasnem sporazumu.

Parlament ima pravico pozvati Svet, Komisijo in Združene države, da odgovarjajo. To je naša odgovornost – še toliko bolj z Lizbonsko pogodbo – in moramo jo prevzeti. Parlament ima prav, da je postavil osebno varnost in zasebnost v enakovredni položaj, ker ena brez druge ne moreta obstajati. S tem da skupina PPE prosi za krajšo preložitve glasovanja, ne dvomi v zahteve ali pooblastilo Parlamenta. Prosi, da se za zelo kratek čas žoga vrne Komisiji, Svetu in ZDA.

Moja skupina predlaga, da Parlament omeji čas, ki je dodeljen Svetu tako, da zahteva, da potrebne informacije predložijo naslednji mesec in ne maja, kot je zahteval Svet. To bi nam omogočilo, da pridemo do dokončnega mnenja marca. To ni nerealno, zlasti ko smo včeraj zvečer izvedeli, da bo komisarka Malmström predlagala nov pogajalski mandat za končni sporazum naslednji teden ali do naslednjega mini zasedanja v Bruslju, kar je čez deset dni. Nov mandat februarja in glasovanje Parlamenta marca je to, kar predlagamo.

Timothy Kirkhope, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, rad bi podprl predlog EPP za preložitve glasovanja. Menim, da je to razumen in racionalen potek dejanja; Parlament morda ima res nova pooblastila, toda izvrševati jih moramo premišljeno in odgovorno. Svet je poskušal pomiriti Parlament, toda morda ne dovolj, toda tudi oni so se opravičili za napake med postopkom. Zato menim, da bi si sedaj morali vzeti čas za sodelovanje in skupno delo za napredek proti novemu dolgoročnemu sporazumu. Mislim, da je v najboljšem interesu za sloves Parlament, prihodnost naših mednarodnih sporazumov in varnost Evrope, da si sedaj damo čas.

Jeanine Hennis-Plasschaert, poročevalka. – Gospod predsednik, priporočam, da glasujete proti preložitvi, saj Svet pogojev za preložitve ni izpolnil. Ta parlament ne sme kar naprej verjeti lažnim obljubam; žogo je imel Svet, toda ni ukrepal ustrezno in učinkovito. Svet je s tem problemom seznanjen že več kot dve leti in v tem času ni storil nič, da bi ga rešil. Če naše privolitve o začasnem sporazumu ne damo, varnost evropskih državljanov ni ogrožena. Ciljna čezatlantska izmenjava podatkov bo še vedno mogoča; pravna država je zelo pomembna, čeprav se trenutno naši zakoni kršijo in s tem sporazumom z začasno uporabo se bodo še dalje kršili. Parlament ne bi smel biti sokriv za to.

In še na koncu zadnja točka; če bi ameriška administracija predlagala ameriškemu kongresu nekaj podobnega, kot je ta prenos surovih bančnih podatkov, vsi vemo, kaj bi dejal ameriški kongres, kajne?

(Aplavz z leve strani)

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospod predsednik, Komisija bi podprla preložitve glasovanja. To bo dalo novi Komisiji priložnost za ustvarjanje novega zagona za ta težavni dokument in prav tako bi dalo Evropskemu parlamentu več časa, da preuči, kako bomo postopali naprej.

Komisija je zavezana zelo ambicioznemu urniku. Potrdila bi rada, kar je dejal gospod Daul – da bo Komisija dodelila nov mandat za nov dolgoročni sporazum 24. februarja, če se strinjate, da se glasovanje preloži. Osebno sem pripravljena priti k vam na isti dan, da predstavim mandat. Svet ga bo dobil dan po Bruslju, da o njem razmisli. Prepričana sem, da bo špansko predsedstvo naredilo vse, kar je v njegovi moči, da se strinja z mandatom čimprej. Komisija bo nato takoj začela pogajanja z ZDA, da bi jih zaključila čim hitreje.

V okviru teh pooblastil bomo Evropski parlament v celoti obveščali o vseh stopnjah postopka. Moj cilj je doseči nov sporazum z zelo ambicioznimi zaščitnimi ukrepi glede zasebnosti in varstva podatkov. Menim, da lahko za sledenje financiranja zgradimo zaupanje na obeh straneh Atlantika, toda to mora biti storjeno s popolnim zagotovitvijo varstva državljanskih svoboščin in temeljnih pravic.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Gospod predsednik, imam dodatno vprašanje za Komisijo, to je za gospo Malmström: Ali prav razumem, gospe Malmström, da v vaši vlogi komisarke podpirate preložitve glasovanja skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov)? Smem vprašati, zakaj niste podprli teh zahtev v času vašega šestmesečnega dela evropske ministric švedskega predsedstva? Če bi jih, danes o preložitvi ne bi bilo potrebno razpravljati.

Predsednik. – Bi želeli na kratko odgovoriti?

(Komisarica je to zavrnila.)

(Parlament je zavrnil predlog, da se poročilo vrne nazaj odboru)

6.5. Predlog direktive Sveta o izvajanju okvirnega sporazuma o preprečevanju ostrih poškodb v bolnišnicah in zdravstvenem sektorju, ki sta ga sklenila HOSPEEM in EPSU (B7-0063/2010) (glasovanje)

7. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

Poročilo: Kinga Göncz (A7-0049/2009)

Traian Ungureanu, v imenu skupine PPE. – (RO) Zlasti bi se rad zahvalil poročevalki. V imenu Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanski demokrati) pozdravljam končni izid glasovanja o programu Progress. Skupina EPP, ki sem jo zastopal med pripravo poročila, je vedno izražala podporo vsem pobudam in ukrepom, ki so bili namenjeni reševanju gospodarskih in družbenih razlik med državami članicami.

Poročilo, o katerem smo glasovali danes, izpolnjuje enega izmed glavnih ciljev Skupine PPE: zagotoviti podporo mikro podjetjem, ki jo podpira skrb za socialno vključenost. Današnje glasovanje tudi jamči, da programi, ki spadajo pod okvirno strukturo programa Progress, ne bodo omejeni, s tem pa bo dosežen še en cilj, ki ga je zastavila Skupina PPE. Verjamem, da je ključni element današnjega glasovanja zapisan v členu 1 poročila. Dejansko odraža uravnotežen pristop, ki ga je Skupina PPE vedno podpirala ob upoštevanju virov financiranja projektov.

V bistvu je proračunska vrstica za evropski mikrofinančni instrument sestavljena iz 60 milijonov EUR iz sredstev programa Progress in 40 milijonov EUR iz ostalih virov. Razmerje sovпада s pristopom Skupine PPE, ki po eni strani daje prednost hitremu začetku programa in po drugi strani previdnosti, ki jo zahtevajo proračunske ovire, s katerimi se trenutno soočamo. Ponovno se vam želim zahvaliti za današnje glasovanje in za neprestano podporo med pripravo poročila.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Rad bi dejal, da sem zadovoljen, ker smo sprejeli ta program, in srečen sem, ker sem lahko glasoval zanj, zlasti v času, ko se naše države borijo z gospodarsko krizo in je nezaposlenost v mnogih državah dosegla 10 odstotkov ali več. Sveženj bo v veliko pomoč nam vsem. Izrazil bi rad hvaležnost poročevalki in dodal bi rad, da sem srečen, ker je sporazum dosežen in da teh 100 milijonov EUR ne bo dodeljenih v celoti na račun svežnja Progress. Ta sporazum je zelo dober, najlepša hvala, in upajmo, da bo vsem koristil.

Marian Harkin (ALDE). – Gospod predsednik, tudi jaz sem zelo zadovoljna, ker sem podprla to pobudo. Je oprijemljiv izraz primera enega izmed ukrepov, ki jih je sprejela EU v odziv na sedanjo gospodarsko krizo. Ta posebna pobuda je namenjena tistim, ki običajno ne bi imeli dostopa do kreditnega trga; tistim, katerim bi banke in finančne ustanove dejale *ne, hvala, ne želimo vašega podjetja*. Na primer, ljudje, ki so izgubili delo, ki tvegajo socialno izključenost, ljudje, ki imajo težave s ponovnim vstopom na trg dela, imajo sedaj priložnost, da začnejo z lastnim poslovanjem, ker lahko pridejo do posojil z zjamčenim kapitalom do 25 000 EUR. Mislim, da bo ta pobuda pomenila spremembo na bolje za mnoge ljudi, in zahvaljujem se španskemu predsedstvu za prizadevanja za sklenitev sporazuma, prav tako pa poročevalki za njeno trdo delo.

Mislim, da smo danes naredili nekaj dobrega zlasti za tiste, kot sem dejala, ki so izključeni iz kreditnega trga, na osebni ravni pa sem zelo zadovoljna, da so kreditne zadruge med tistimi ustanovami, ki lahko to financiranje predajo svojim članom.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Gospod predsednik, gospodarska kriza je ustvarila družbeno krizo – ni mogoče drugače opisati položaja, kjer se je nezaposlenost povečala za tri, štiri ali petkrat v primerjavi z obdobjem pred krizo. Lansko leto smo v tej dvorani naredili načrt EU za oživitev gospodarstva, ki je predvideval izpolnitev in financiranje odločb v smislu programa Progress.

Seveda je položaj zapleten. Brezposelnosti ni mogoče zmanjšati naenkrat. Podprla sem dodatne ukrepe Komisije glede financiranja mikrokreditov. Toda sedaj je nesprijemljivo, da se želi ubrati lažao pot in vzeti denar za financiranje kreditov iz sredstev programa Progress. Takega pristopa nisem mogla podpreti, zato sem glasovala za kompromis, ki so predloženi v poročilu gospe Gönczi.

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, delež svetovnega BDP, ki ga zaseda stara Evropa, je v resnem upadanju. Če odmislimo države, ki so se pridružile v zadnjem krogu širitev, je bil svetovni BDP, ki ga je

zasedalo 15 starih držav pred 40 leti, 35 %; danes je 25 %; čez 15 let pa bo 15 %. Evropa postaja sklerotična, artritična zaradi gospodarskega in družbenega modela, s katerim smo se ponašali.

Bil je čas, takoj po vojni, ko je izgledalo, da to deluje: plačane počitnice, porodniški dopust – komu to ni všeč? – omejen delovni čas in tako dalje. Toda pride trenutek, ko se resničnost vsili sama, in ta trenutek je prišel sedaj. Potrebni so štirje nemški delavci, da naredijo enako število ur v enem letu kot trije ameriški delavci; zaradi tega je ameriški delež svetovnega BDP v zadnjih 40 letih ostal nekje enak. Smo kot starejši par v nekoč čudoviti hiši, ki začenja okrog nas propadati in odvrtači pogled od razvoja, ki je za našim pragom. Naša celina kot celota postaja sterilna, sklerotična in stara.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Gospod predsednik, z velikim veseljem sem podprl resolucijo in prav tako sem podprl vse spremembe. Kakšni so bili razlogi za mojo odločitev? Kot prvo, kljub krizi smo se uspeli osredotočiti na zadeve zaposlovanja in družbene solidarnosti. Drugič, kljub našim različnostim smo se uspeli skoncentrirati, saj so to bile skupne spremembe, ki so jih podprli socialdemokrati, demokrati, krščanski demokrati in liberalci. Tretjič in zadnjič, želel bi, da je to jasno sporočilo vsem državam članicam, da bi morale v zvezi s to resolucijo slediti vzgledu Evropskega parlamenta.

riporočilo: Jeanine Hennis-Plasschaert (A7-0013/2010)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Evropski parlament je dobil več pooblastil, toda ta pooblastila danes niso bila konstruktivno uporabljena. V času priprav na razpravo o SWIFT-u je veliko stvari šlo narobe. Komisija in Svet sta dala Parlamentu premalo informacij in to prepozno. To se več ne sme zgoditi.

Toda to ni dovolj dober razlog, da se nenadoma prekine program, ki je dobro deloval veliko let, program, ki je večkrat vidno varoval tako evropske kot ameriške državljane. Zato sem glasoval proti poročilu in sem za devetmesečno podaljšanje sporazuma SWIFT. Ko bo sklenjen nov sporazum, mora vsebovati jasne določbe za boljše varstvo osebnih podatkov. Preprečiti moramo nepotrebno izmenjavo podatkov in ne smemo dovoliti njihovega neomejenega skladiščenja.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospod predsednik, potrebi po odločnem boju proti terorizmu v Evropski uniji, skupaj s potrebo po tesnejšem in bolj konstruktivnem sodelovanju z Združenimi državami, ne nasprotuje nihče. Kljub temu sem glasoval proti sporazumu SWIFT, ker temeljna vprašanja varstva podatkov še vedno niso razjasnjena. Poleg tega pa je bil prezir do Parlamenta, ko se je pogajalo o sporazumu, preprosto nesprejemljiv. Močno upam, da bo sedaj Parlament v celoti vključen in da se taka situacija ne bo ponovila.

Mednarodni sporazum za ureditev izmenjave podatkov je seveda potreben, toda ne smemo dovoliti norčevanja iz državljskih svoboščin in temeljnih pravic. Kadar koli se evropski podatki prenesejo tretjim stranem, moramo zagotoviti, da zavarujemo interese državljanov EU glede varstva podatkov. Za to se bom še naprej boril.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, včeraj se je tukaj v Parlamentu odvijala kratka razprava o vprašanju SWIFT-a in oba, Svet in Komisija sta navedla pomembne predpostavke v smislu težav, ki so bile v postopku, zlasti glede obveščanja Parlamenta o vseh parametrih vprašanja.

Ravno zato sem danes glasoval za predlagano preložitev, tako da v bližnji prihodnosti lahko dobimo prave informacije, razrešimo napačne razlage in prispemo do končne odločitve.

Vprašanje varstva podatkov evropskih državljanov je bistveno in vsi ga popolnoma zagovarjamo. Nihče ne dvomi, da je potrebno pripraviti vse določbe. Toda istočasno moramo sprejeti ukrepe, ki so potrebni za boj proti nezakonitemu financiranju terorističnih organizacij in na ta način preventivno ravnati s fenomenom, ki je v smislu terorističnih napadov nadloga tako Združenih držav Amerike kot Evrope.

Ravno iz tega razloga je naša odgovornost v bližnji prihodnosti bistvena, tako da lahko sporazumno rešimo nesporazume in nadaljujemo z iskanjem rešitve za to vprašanje.

Gerard Batten (EFD). – Gospod predsednik, rad bi razložil glasovanje o poročilu Hennis-Plasschaertove – tako imenovano poročilo SWIFT – ki obravnava financiranje terorističnih dejavnosti.

Mislim, da je glasovanje zavajajoče, celo po standardih tega kraja. Menim, da smo glasovali, da ne bi glasovali, in nato smo poročilo vrnili oboru. Želel sem glasovati, da ne bi dal svoje privolitve k sklenitvi sporazuma. Vendar prav gotovo nisem želel glasovati za odstavek 2 poročila, ki je bil predložiti priporočila za dolgoročni sporazum v skladu s pravnim okvirom Lizbonske pogodbe.

Ne želim nobenega sporazuma ali sporazumov v okviru Lizbonske pogodbe. Lizbonska pogodba je v nasprotju z Listino svoboščin iz leta 1689 in drugimi ustavnimi akti Anglije, ki niso bili izrecno razveljavljeni in ostajajo veljavni. Zaradi tega Anglija – in Združeno kraljestvo – živi pod nezakonito sestavljeno vlado.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospe Hennis-Plasschaertove, toda rad bi podal razlago glasovanja, ki je naslednje: Grška komunistična stranka zavrača „teroristični sporazum“ med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike, ki je bil sklenjen v imenu boja proti financiranju terorizma.

Obsojamo prizadevanja levosredinskih in desnosredinskih sil, sil evropske enosmerne ulice, da bi si očistili vest pred ljudmi s „terorističnimi sporazumi“ z Združenimi državami. Čeprav resolucija Evropskega parlamenta ne odobrava začasnega sporazuma, ki sta ga Evropska unija in ZDA že podpisali, poziva Svet, da sklene trajni sporazum z Združenimi državami, ki bi naj spoštoval varstvo osebnih podatkov.

Menimo, da je to velika prevara. Po našem mnenju varstvo osebnih podatkov ni mogoče, medtem ko so v rokah Cie in drugih tajnih služb. Evropska unija in ZDA ter druge imperialistične sile uporabljajo terorizem kot pretvezo za kršenje svoboščin in pravic navadnih ljudi, za napadanje gibanj navadnih ljudi in za upravičenje svojih imperialističnih vojn.

Ne obstajajo teroristični zakoni, ki bi spoštovali svoboščine navadnih ljudi, in to je razlog, zaradi katerega jih morajo ljudje zavrniti, skupaj z vsemi povezanimi terorističnimi sporazumi.

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, to je precej objektivno vprašanje in zavidam moralni gotovosti ljudi z obeh strani. Bila so legitimna vprašanja državljanske svoboščine; zaskrbljenosti, ki bi jih delili ljudje v Združenih državah in tudi v Evropski uniji. Kljub temu na koncu koncev menim, da se je ameriška administracija potrudila in obrazložila dvome, ki so bili izraženi na tej strani Atlantika in je prišla s sorazmernim predlogom, ki upošteva ravnesje med varnostjo in svobodo.

Govoril sem proti mnogim ukrepom, ki so bili uvedeni na tem mestu v zadnjih 10 letih pod krinko varnostnih ukrepov, pri katerih je šlo v bistvu za poveljevanje moči države. Toda v tem primeru menim, da ne gre za to kategorijo; pred seboj imamo ukrep, kjer lahko pokažete na določen uspeh, ki ga ima država v smislu preliščiti zlobo teroristov. Bojim se, da nekateri kritiki v tem parlamentu niso bili resnično zainteresirani za državljanske svoboščine. Imeli so dva druga programa: najprej braniti moč zveznega parlamenta pred nacionalnimi državami in drugič, njihovo refleksno prepričanje, da je Amerika vedno in povsod v zmoti. Škoda. Po izvolitvi Baracka Obame so mnogi levičarji v tem parlamentu prijazno govorili o novem partnerstvu preko Atlantika. Danes lahko vidimo, koliko lahko verjamemo njihovim besedam.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Evropska komisija je sklenila sporazum z Združenimi državami o prenosu osebnih podatkov o državljanih EU ameriškim tiskovnim službam. Sporazum je zelo škodljiv in neenakopraven za EU. Mislimo, da ta sporazum v različici, ki je bila predstavljena Evropskemu parlamentu, ne more biti sprejet, ker smo odgovorni za varovanje pravic državljanov EU in ne moremo dovoliti, da se njihovi podatki obdelujejo v ZDA s strani tiskovnih služb za obdobje 99 let.

Struktura tega sporazuma je bila absurda in neenakopravna in po mojem mnenju je omogočala zlorabo osebnih podatkov državljanov EU. Zato je dobra stvar, da se je Evropski parlament odločil, da bo zavrnil sporazum in je obvezal Evropsko komisijo, da začne delati na novem sporazumu, ki bo uravnotežen in bo enako obravnaval pravice ameriških državljanov in državljanov EU.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Glasovala sem za preložitev glasovanja o sporazumu in tudi proti predlogu za zavrnitev njegove ratifikacije. Dejstvo, da je ponos zmagal nad odgovornostjo v tem parlamentu, ni dober znak, čeprav je Svet slabo komuniciral z Evropskim parlamentom. Analiza teh podatkov je omogočila, da se teroristični napadi, ki so usmerjeni proti evropskim državljanom, odkrijejo pravočasno. Tisti, ki ste nasprotovali začasnemu sporazumu zaradi zamisli, da daje boljšo zaščito finančnih podatkov evropskih državljanov, morda niste prebrali tega sporazuma, ker zagotavlja boljši okvir, kot je obstajal v praksi v starem sporazumu iz leta 2003, čeprav ni nobenega znanega primera o tem, da bi bili podatki zlorabljeni. Nasprotno, v začasnem sporazumu je bilo celo še več varoval, kot je na primer, da je zahtevo po podatkih lahko vložil le ameriški sekretar za pravosodje na enak način kot za Europol in le na podlagi jasnega opisa preiskave, za katero bi bili podatki uporabljeni. Zato ne morem razumeti, kaj se je tukaj zgodilo. Po mojem mnenju je Evropski parlament sprejel arogantno stališče in stališče brez primere.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, najprej bi rada dejala, da v celoti sprejemam demokratično odločitev Parlamenta, toda v zvezi s to zadevo sem z veseljem glasovala v skladu z našo skupino in stališčem, ki ga je

opisal naš predsednik, gospod Daul. Toda menim, da sta dva dejavnika prispevala k porazu za 15 glasov – eden je neodgovorjeno vprašanje, ki ga je zastavila gospod Schulz, in drugi, menim, da je bilo nekaj zmede glede tega, o čem glasujemo.

Za v prihodnje menim, da čee gre za predloge iz dvorane, je treba jasno povedati vsem, da se sedaj o tem glasuje. Mogoče glede te situacije morda nimam prav, toda to je moje mnenje.

Predlog resolucije B7-0063/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Rad bi spregovoril o glasovanju, ki smo ga pravkar imeli o ostrih predmetih in poškodbah v bolnišnicah in pri zdravstvenih operacijah. Treba je povedati, da se je ta problem dolgo podcenjeval. Veliko poškodb se zgodi, pa naj bo med operacijami, v ordinacijah splošnega zdravnika ali zdravnika specialista, ko se poškodujeta medicinska sestra ali zdravnik z injekcijsko iglo ali skalpelom, ki je okužen z vzorcem bolnika, okuženega s prenosljivo boleznijo.

Vse več je primerov, ko so zlasti sestre okužene s hepatitisom, toda ni redko pri takem delu, da se okužijo z virusom HIV ali zbolijo za AIDS-om. Podprl bi rad prizadevanja Evropskega parlamenta in naša prizadevanja za zaščito zdravnikov in sester s preventivnimi ukrepi, in kjer zahtevajo odškodnino, da se jim ta pravica prizna.

Marian Harkin (ALDE). – Gospod predsednik, zadovoljen sem z rezultatom današnjega glasovanja, ker je leta 2006 Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve sprejel poročilo o varstvu evropskih zdravstvenih delavcev pred krvno prenosljivimi okužbami zaradi injekcijskih igel in ostrih poškodb. Seveda smo lani julija imeli okvirni sporazum med socialnimi partnerji in danes imamo to resolucijo. To resolucijo bodo zdravstveni delavci po vsej EU toplo pozdravili, ker poškodbe z injekcijsko iglo in ostre poškodbe predstavljajo eno najpogostejših in najresnejših tveganj za zdravstvene delavce. Ocenjuje se, da je okrog en milijon takih poškodb vsako leto.

Bistveno je, da se ukrepi, opredeljeni v predlagani direktivi, nujno uresničijo, najprej sprejmejo in nato izvedejo. Zdravstveni delavci so že predolgo čakali; ni razumno, da bi se zahtevalo, da še počakajo. Njihovo delo je dovolj težko in stresno, tako kot je, in karkoli lahko storimo za izboljšanje situacije bo, to vem, zelo dobrodošlo.

Pisne obrazložitve glasovanja

Poročilo: Gabrielle Albertini (A7-0003/2010)

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Islandija, ki je predložila vlogo Svetu za pristop k Evropski uniji dne 16. julija 2009, seveda ne bi smela biti v slabšem položaju od ostalih držav pristopnic ali možnih držav pristopnic. Ob upoštevanju tega sem glasoval za prilagoditev in spremembo obstoječe uredbe o predpristopni pomoči. Kot vemo, je Islandija že članica EGP in je zelo razvit narod, zaradi česar bi morala biti plačila iz te pomoči omejena. Na splošno bi bilo treba ta predpristopni instrument spet pregledati. Ni čisto jasno, na primer, zakaj neevropske države, kot je Turčija, prejmejo na sto milijonov evrov denarja evropskih davkoplačevalcev, denarja, ki je v Evropi nujno potreben.

Poročilo: Jiří Maštálka (A7-0005/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za poročilo, saj je Haaška konvencija o mednarodni izterjavi preživnine za otroke in drugih oblikah družinskih preživnin prvi in najvažnejši ukrep za zaščito otroka, saj velika večina takih zahtevkov vsebuje preživnino za otroke. Namen konvencije je omogočiti ljudem, da lažje izterjajo plačila, in da se zahtevki za preživnino v tujini učinkovito priznajo in uveljavljajo. Zadovoljna sem, da se je Svet posvetoval z Evropskim parlamentom in bo sprejel odločitev o tej konvenciji, saj je zaradi priložnosti prostega gibanja po državah članicah EU in drugih državah in zaradi večjega števila ločitev prav tako več mednarodnih primerov, ki vključujejo izterjavo preživnin.

Poudarila bi rada, da ko bo enkrat ta predlog Komisije o izterjavi preživnine potrjen, bo lažje in enostavneje za osebo, živečo na ozemlju ene od držav pogodbenic, da izterja preživnino (alimente) od osebe, ki spada pod pristojnost druge države pogodbenice. Torej ko bo enkrat ta odločitev sprejeta, bodo odnosi med državami Konvencije in državami članicami Evropske unije v tej zadevi pravno okrepljeni in skladno urejeni.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Konvencija 2007 o mednarodni izterjavi preživnine za otroke in drugih oblikah družinskih preživnin je izrednega pomena, pa naj bo s političnega ali praktičnega vidika, saj zagotavlja učinkovitejšo izterjavo preživnine za otroke in s tem pomaga pri reševanju položajev, ki so pogosto

zelo zapleteni. Ker velika večina teh zahtevkov vključuje otroke in preživnino za otroke, je Konvencija prvi in najpomembnejši ukrep za zaščito otrok, saj določa podrobna pravila o priznavanju in uveljavljanju v zadevah preživninskih obveznosti. S tem predlogom se želi odobriti Konvencijo v imenu Unije, ki bi imela izključno pristojnost nad celotno Konvencijo. Ob upoštevanju pomena te konvencije lahko samo podpremo ta predlog, in vendar verjamem, da čeprav mora Unija sporočati vse izjave in pridržke Konvenciji, bi države članice morale biti sposobne interno odločati o pomenu, ki ga bodo pripisale tem pridržkom in izjavam, tako da jih lahko prilagodijo nacionalnim razmeram.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Podpiram poročilo, ki odobrava sklenitev Konvencije o mednarodni izterjavi preživnine za otroke in drugih oblikah družinskih preživnin. Namen te konvencije je zagotoviti izterjavo družinskih preživninskih zahtevkov prek nacionalnih meja z natančnimi standardi o priznavanju in uveljavljanju preživninskih obveznosti s standardiziranimi upravnimi postopki. Medtem ko že obstaja uredba, ki obravnava preživninske zahtevke, ki vključujejo dve državi članici EU, pa zahtevki, ki vključujejo države nečlanice EU, nimajo teh jamstev. Ta konvencija bo razširila zaščito pravice naših otrok do družinske preživnine, če zahtevek vključuje države podpisnice nečlanice EU.

Robert Dušek (S&D), v pisni obliki. – (CS) Osnutek odločbe Sveta o podpisu Konvencije o mednarodni izterjavi preživnine za otroke in drugih oblikah družinskih preživnin s strani Evropske skupnosti je prvi najpomembnejši ukrep za zaščito otrok v okviru EU kot celote in za vzpostavitev metode za uveljavitev mednarodnih zahtevkov in pravil za njihovo priznavanje in uveljavljanje v primerih preživninskih obveznosti med državami članicami in tretjo državo. Ker je Skupnost pristojna za predlaganje konvencij s polno veljavnostjo za države članice na tem področju, je postopek hiter in prav gotovo učinkovitejši, kot bi bil, če bi podobne konvencije podpisala vsaka država članica posebej s tretjimi državami, in v celoti podpiram osnutek poročila z mojim glasom.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o predlogu sklepa Sveta o sklenitvi Konvencije o mednarodni izterjavi preživnine za otroke in drugih oblikah družinskih preživnin s strani Evropske skupnosti. Odobritev te konvencije bo omogočila oblikovanje usklajenega niza pravil v Skupnosti za tretje države, ki bodo postale pogodbenice Konvencije. S temi ukrepi bodo otroci boljše zaščiteni, saj velika večina preživninskih zahtevkov zajema otroke.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropska komisija namerava sprejeti Haaško konvencijo o mednarodni izterjavi preživnine za otroke in drugih oblikah družinskih preživnin, ki bo države članice zavezala s to konvencijo na podlagi Skupnosti, ki jo je sklenila. Komisija ima zunanje pristojnosti za potrditev Konvencije.

Ker praktične zadeve, ki jih predstavlja mednarodna izterjava preživnin za otroke, nimajo določenih odgovorov, bo potrditev te konvencije zagotovila večjo učinkovitost pri mednarodni izterjavi družinskih preživnin ter s tem zaščito otrok, ki imajo ugodnosti od takih zahtevkov. Iz tega razloga in tudi zaradi pravne gotovosti, ki bo posledica potrditve, menim, da je potrditev te konvencije pomembna.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) V moderni, pravični in kulturno razviti družbi je prav gotovo nesporno, da je treba zagotoviti pravilno in zdravo prehrano vseh ljudi, toda zlasti tistih, ki odraščajo in se učijo, in zlasti otrok. Za te in mlade mora družba zagotoviti potrebno podporo in ukrepe s ciljem zagotoviti najboljši razvoj njihovih sposobnosti. Hrana – osnovno in neodtujljivo načelo človeškosti – je ključni dejavnik za njihov fizični razvoj in razvoj njihovih duševnih in kognitivnih sposobnosti. Ker morajo biti državljani primarni prejemniki ukrepov EU, bi poudaril sposobnost evropskih institucij za dajanje pobud in izvajanje v skladu s to konvencijo, ki se ne meni za mejo, da se zagotovi učinkovita izterjava družinskih preživnin. Prav tako je treba poudariti, da je bila oblikovana možnost razvojnih prizadevanj za skupno pravno področje, ki temelji na načelu vzajemnega priznavanja pravnih odločb.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ne dvomimo v pomen sklenitve Konvencije, kar predlaga poročilo gospoda Maštálke, in iz tega razloga smo glasovali za. Prej navedena konvencija zajema zadeve priznavanja tujih odločb, prenosov sredstev in upravnega sodelovanja, vključno z mnogimi praktičnimi zadevami, ki lahko vplivajo na to, kako se mednarodni zahtevki uveljavljajo.

Toda ne strinjamo se, da bi Evropska unija morala prevzeti izključno pristojnost na tem področju. Še manj pa sprejemamo kakršno koli določanje precedensa, ki bi upravičeval širitev omejitev o sposobnosti držav članic, da zlasti sklenejo dvostranske sporazume, ne le na tem področju, ampak tudi na ostalih.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), v pisni obliki. – (PL) Vse več porok se sklene med ljudmi iz različnih držav in kultur. Problemi, povezani s spori, ki izhajajo iz razvez mednarodnih zakonov, so že leta pogost predmet peticij Evropskemu parlamentu. Ker se Parlament zaveda resnosti problemov, ki prizadevajo

otroke, ujete v družinskih sporih, ki so nastali v mednarodnih zakonih, je leta 1987 vzpostavil mesto mediatorja za mednarodne starševske ugrabitve otrok. Podpis Konvencije o mednarodni izterjavi preživnine za otroke in drugih oblikah družinskih preživnin je naslednji korak Skupnosti za zagotovitev primerne zaščite svojih državljanov, zlasti otrok. Ta konvencija je namenjena krejitvi zakonodaje Skupnosti o priznavanju in uveljavljanju sodnih odločb glede preživalskih obveznosti in krejitvi upravnega sodelovanja med osrednjimi organi z vzpostavitvijo usklajenega niza pravil v Skupnosti glede tretjih držav, ki so postale podpisnice konvencije. Veljavnost bo tako zagotovila preživalskim upravičencem celovito pomoč osrednjih organov v državi stalnega prebivališča, ko bodo zahtevali izterjavo preživnine iz tujine. Konvencija tudi odpira mnoga praktična izhodišča, ki lahko vplivajo na način uveljavljanja zahtevkov: na primer na jezikovne zahteve, standardne obrazce, izmenjavo informacij o nacionalni zakonodaji in uporabo novih informacijskih tehnologij za zmanjšanje stroškov in zamud.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Usklajevanje in izboljšanje učinkovitosti mednarodne izterjave preživnine za otroke in drugih oblik družinskih preživnin je zelo pomembno, ker varuje pravice in ščiti otroke, ki tvorijo veliko večino upravičencev do preživnine, do katere imajo pravico ob ločitvi staršev.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Pobiranje preživnine za otroke je naraščajoč problem, tudi znotraj območja posameznih držav. Pogosto je država prisiljena posredovati in nadoknaditi izpad neplačanih preživnin. Estonija gre celo tako daleč, da objavlja imena neplačnikov preživnine za otroke na svetovnem spletu, da bi prisilila malomarne očete, da plačajo. Razumljivo je čezmejno uveljavljanje preživalskih zahtevkov, ki so določeni s sodno odločbo, veliko težje. Sedaj je izterjavo lažje opraviti s sporazumom, toda EU ima vtis, da so njena pooblastila veliko daljnosežnejša, kot so v resnici. Zaradi tega sem glasoval proti poročilu.

Poročilo: Kinga Göncz (A7-0049/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za poročilo o predlagani odločbi za program Skupnosti Progress. To poročilo je spremenilo predlog Komisije, ki je predhodno podpiral popolno financiranje novih mikrofinančnih pobud za ustvarjanje zaposlitev – uvedba protikriznega programa za 100 milijonov EUR, katerega namen je pomagati nezaposlenim s spodbujanjem njihovega podjetništva – iz obstoječega proračuna programa Progress. Ta program je bil oblikovan za podporo doseganja ciljev Evropske unije na področju zaposlovanja, socialnih zadev in enakih možnosti, kot je opredeljeno v socialni agendi, in za prispevek k uresničevanju Lizbonske strategije za rast in delovna mesta, in ima izjemno pozitivno povprečno stopnjo izvrševanja (80 %). V času, ko finančna in gospodarska kriza postaja socialna kriza in kriza zaposlovanja, bi s sprejetjem predloga Komisije poslali napačno sporočilo, saj program Progress cilja na najbolj ranljive skupine. Predlog Parlamenta, zahvaljujoč obvezi Sveta, predvideva, da bo 60 milijonov EUR prišlo od programa Progress in 40 milijonov EUR od delov proračuna, ki niso bili uporabljeni. Drugo leto se morata oba programa v celoti uporabiti s primernim financiranjem.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Posledice gospodarskega in finančnega nazadovanja najbolj čutijo navadni državljani EU, zato je največja naloga današnje politike EU zaustaviti vse večjo nezaposlenost, ustvariti več delovnih mest in ugodnih pogojev za oživitev gospodarstva. Kriza je bistveno spremenila evropske trge dela, zato je nujno zagotoviti potrebne ukrepe, da se tako delavci kot podjetja lažje prilagodijo spremenjenemu okolju. Podpiram to poročilo, ker verjamem, da je potrebno dodeliti dodatno financiranje programu Progress za podporo ljudem na trgu dela in pomoč malim podjetjem pri njihovem razvoju.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, ker je odlična pobuda, ki bo pomagala socialno ogroženim ljudem v Evropi, tudi ženskam in mladim, ki so izgubili delovna mesta ali nimajo priložnosti vstopiti na trg dela, da dobijo finančno pomoč in gojijo podjetništvo. Program Skupnosti za zaposlovanje in socialno solidarnost „Progress“ je namenjen najbolj ranljivim skupinam ljudi in pomagal jim bo ustvariti alternativna delovna mesta in zagotoviti zaposlitev, saj brezposelnost predvsem prizadene najbolj ranljive ljudi v družbi.

Vesela sem, da se je Evropski parlament uspel s pogovorom sporazumeti s Svetom in Komisijo o ciljnem financiranju in izvajanju tega programa. Rada bi poudarila pomen te pobude, ker sedaj, ko raven brezposelnosti narašča, raste tudi raven družbene izoliranosti najbolj ranljivih ljudi. Zato bi rada poudarila, da bomo z uspešno in učinkovito izvedbo programa Progress dosegli socialne prednostne naloge, ki jih je določila EU – ustvariti nova delovna mesta in povečati raven zaposlenosti, zagotoviti več možnosti za vstop na trg dela in zadovoljiti potrebe trga dela.

Marielle De Sarnez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Zaradi upočasnitve gospodarske dejavnosti in poslabšanja stanja na področju zaposlovanja, zlasti med mladimi, Evropski parlament in Komisija vzpostavljata nov mikrofinančni instrument, imenovan Progress. Ukrepi demokratičnega gibanja članov EP so se osredotočili na dovolitev dostopa instrumentu za mikro podjetja v socialni ekonomiji, tako da ta lahko razvijejo spremljajoče socialne storitve za ranljive osebe, ki želijo ustvariti ali razviti njihovo lastno podjetje. Kar zadeva financiranje instrumenta, je demokratično gibanje članov EP zagovarjalo zamisel nove proračunske postavke, ki ne bi znižala sredstev za program Progress, ki financira številne pobude za spodbujanje zaposlovanja.

Na koncu je bil dosežen uravnotežen kompromis med Komisijo, parlamentarnimi skupinami in Svetom, ki predvideva mešano financiranje (60 milijonov EUR iz proračuna za program Progress in 40 milijonov EUR iz nove evropske proračunske postavke). Z uveljavitvijo tega novega instrumenta je narejen korak naprej, ki kaže na željo Unije, da sprejme določene ukrepe ob legitimnih socialnih skrbih sodržavljanov, in dokaže, da obstaja interes za večjo vključitev Evropskega parlamenta v evropski postopek odločanja. Demokratično gibanje članov EP to pozdravlja.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospe Göncz, ki zavrača predlog Komisije, da se 100 milijonov EUR prerazporedi iz programa Progress za evropski mikrofinančni instrument. V kontekstu, kjer gospodarska in finančna kriza že vodi EU v socialno krizo in krizo zaposlovanja, bi odvzem denarja programu Progress, ki cilja na najbolj ranljive skupine, poslal zelo negativno sporočilo evropskim ljudem. S tega stališča je treba organizirati nova posvetovanja, da se najdejo primernejše rešitve, ki bodo jamčile, da evropski mikrofinančni instrument dosegla te cilje.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ker Evropa doživlja resno finančno in gospodarsko krizo, ki je prinesla resno socialno krizo z rastočo brezposelnostjo v vseh državah članicah, je za EU pomembno, da ustvari učinkovite mehanizme za boj proti krizi in tudi da pomaga tistim, ki so najbolj prizadeti, kot so na primer nezaposleni.

Evropski mikrofinančni instrument je bil vzpostavljen iz tega razloga, zlasti za soočanje z izzivi v smislu delovnih mest. Ta instrument bi se financiral s 100 milijoni EUR iz lastne postavke v proračunu iz 2010.

Zato se ob upoštevanju trenutnih izgledov zdi, kot da predlog Komisije za prerazporeditev denarja iz programa Progress, ki je namenjen ranljivim skupinam in uporabi socialne agende za boj proti diskriminaciji, družbeni izključenosti, brezposelnosti in neenakosti spolov, pošilja napačno sporočilo.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Program Progress je bil vzpostavljen za podporo ciljem Evropske unije na področju zaposlovanja, socialnih zadev in enakih možnosti, kot je določeno s socialno agendo, ter za prispevek k doseganju ciljev iz lizbonske strategije za rast in delovna mesta. Strinjam se z mikrofinančnim instrumentom za zaposlovanje in socialno vključenost, ki ga je Parlament že odobril. Toda ne morem se strinjati z znižanjem finančnega okvira programa Progress. Za začetek, novi programi se ne bi smeli financirati na račun programov, ki so že bili vzpostavljeni. Treba je upoštevati, da je bila s proračunskega stališča kvalitativna in kvantitativna ocena programa Progress za tretje leto izvajanja zelo pozitivna. Povprečna stopnja izvrševanja v zadnjih dveh letih in pol presega 80 % v obveznostih in plačilih. Trenutni položaj je vodil do tega, da se je odbor za proračun v kontekstu proračunskega postopka 2010 jasno opredelil za financiranje novega finančnega instrumenta z oblikovanjem dveh novih proračunskih vrstic v ta namen. Iz teh razlogov sem glasoval za predlog resolucije, ki pomeni zavrnitev predloga Komisije za prenos 100 milijonov EUR iz programa Progress za mikrofinanciranje.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo proti temu poročilu, ker, kot v primeru prejšnjega poročila gospe Göncz o ustanovitvi Evropskega mikrofinančnega instrumenta za zaposlovanje in socialno vključenost, ki je bil izglasovan decembra lani, večina v Parlamentu preklicala dane besede in potrdila predlog, ki jemlje denar programu Skupnosti Progress.

Spomnimo se, da sta dve poročili, ki sta bili sprejeti v Odboru za zaposlovanje in socialne zadeve, v skladu s prejšnjo resolucijo Evropskega parlamenta, zavrnila financiranje tega novega instrumenta na stroške drugega, ki je že obstajal in je deloval.

Kot druga možnost je bila predlagana uvedba nove proračunske vrstice z lastnimi sredstvi, kar pomeni z „novim“ denarjem. Spremembe, ki jih je predlagala moja politična skupina, so bile skladne s temi usmeritvami, čeprav so bile danes žal zavrnjene.

Ker se socialne razmere v različnih državah članicah slabšajo, je nedopustno, da se sredstva preusmerjajo iz področij zaposlovanja in socialne vključenosti v druge prednostne naloge, ki so bile v tem času opredeljene, čeprav gre za področje mikrofinanciranja.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročilo kolegice Kinge Göncz o uvedbi bistvenega mikrofinančnega instrumenta za spodbujanje delovnih mest v podjetjih z manj kot 10 zaposlenimi in za socialno vključenost. Kar zadeva financiranje, ki je največja ovira pri pogajanjih s Svetom, smo lahko zadovoljni z okvirom v znesku 100 milijonov EUR za štiri leta. V času gospodarske krize je toliko bolj pomembno podpreti ukrepe s strani tistih, ki so vključeni v socialno ekonomijo, ki imajo težave z dostopom do običajnih kreditnih trgov. Obnovimo zaupanje državljanov v Evropo, ki jim lahko pomaga pri podjetniških projektih kljub njihovi krhkosti.

Iosif Matula (PPE), v pisni obliki. – (RO) Evropa preko programa Progress rešuje večje težave, s katerimi se soočajo državljani, in pomaga dosegati cilje zaposlenosti, socialne vključenosti in enakih možnosti. Uvedba novega mikrofinančnega instrumenta je ugodna pobuda v kontekstu gospodarske in finančne krize, skozi katero se prebijamo, in za obravnavo potrebe, da se evropsko gospodarstvo usmeri na pot oživljanja.

Iz teh razlogov se novi programi ne bi smeli financirati z zmanjševanjem sedanjih prednostnih nalog. Rešitev, ki smo jo potrdili danes, delno rešuje velik del vprašanja financiranja. Čeprav ta ne zagotavlja najboljše možne rešitve, sem glasoval zanjo, ker je za nas zelo pomembno, da imamo evropski mikrofinančni instrument. 100 milijonov EUR in dodatnih možnih 20 milijonov EUR za obdobje 2011–2013 bo posebna proračunska vrstica. Ta evropski mikrofinančni instrument mora zagotoviti koristno pomoč brezposelnim in ranljivim ljudem, ki želijo ustanoviti in voditi mikro podjetje.

Mislim, da bi moral evropski mikrofinančni instrument imeti na voljo dovolj velik proračun, da bi bil zares uspešen pri doseganju svojih ciljev za zaposlovanje in socialno vključenost.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Program Progress je velikega pomena za uresničevanje socialne agende, saj zagotavlja podporo boju proti diskriminaciji, družbeni izključenosti, zaposlovanju in neenakosti spolov. Ta program je pomemben instrument in ima stopnjo izvrševanja okrog 80 % v obveznostih in plačilih. Toda nima smisla dodeljevati sredstev, namenjenih za ta program, za boj proti novim vprašanjem brezposelnosti, ki jih je povzročila gospodarska kriza, ki jo pravkar doživljajo EU in svet. Uvedba mikrofinančnega instrumenta za zaposlovanje in družbeno vključenost je pozitiven korak, toda storjen mora biti z lastnim financiranjem in brez odžiranja sredstev, namenjenih programu Progress.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), v pisni obliki. – (FR) Po več izmenjavah med Evropskim parlamentom in Evropskim svetom je neformalni dialog v zadnjih nekaj dneh omogočil dosego sporazuma o financiranju evropskega mikrofinančnega instrumenta. Zlasti bi rad čestital vsem stranem, ki so sodelovale v teh pogajanjih, ker hitreje bo odločitev sprejeta, hitreje bodo lahko državljani uporabili ta evropski mikrofinančni instrument. Danes sem podprla mešano financiranje tega evropskega mikrofinančnega instrumenta, ki skupaj znaša 100 milijonov EUR. 60 milijonov EUR se preusmeri iz programa Progress in 40 milijonov EUR iz rezerv pod pragom. Ta sporazum bo na primer omogočal evropskim državljanom, da dobijo posojilo preko mikrokredita za nakup očal za otroke, ki imajo v šoli težave z branjem, če jim bo njihova običajna banka zavrnila posojilo.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), v pisni obliki. – (DE) V nekaterih primerih lahko mikrofinanciranje pomaga ljudem ustanoviti podjetja in tako najti pot iz krize. Kljub temu smo moja skupina in jaz danes glasovali proti 60 milijonom EUR, ki bi se preusmerili v mikrofinanciranje iz programa Progress. V svoji ureditvi Evropski socialni sklad (ESS) ponuja možnost, da plača mikrofinanciranje. Za obdobje 2007–2013 znašajo njegova odobrena proračunska sredstva 76 milijard in bistven delež tega zneska je bil dodeljen mikrofinanciranju. Financiranje ESS prav tako omogoča, da se mikrofinanciranje ponudi v kombinaciji z drugimi ukrepi. Namesto da bi se te možnosti v celoti izkoristile, se sedaj vzpostavlja nov mikrofinančni instrument, tak z visoko ravni birokratskih izdatkov in izredno nizkim proračunom. Da bi bile stvari še slabše, je načrt tak, da bi se ta nov instrument financiral iz najmanjšega programa EU, evropskega programa za revščino Progress (s skupnimi odobrenimi proračunskimi sredstvi v znesku 743 milijonov EUR). Vtis, da bi se nova sredstva predvidela za ta program, kot predlagajo njegovi zagovorniki, je napačen: v realnosti se sredstva preusmerijo iz podpornih programov za socialno ogrožene skupine.

Mi, zeleni, ne bomo sprejeli takega trika, ker se denar sesa od najrevnejših za vzpostavitev novega posojilnega instrumenta. Ne potrebujemo novega instrumenta, ki bo polnil naslove časosisov in se bo financiral iz programa za revščino, ampak pogum, da zagotovimo posebni proračun EU v ta namen.

Anna Záborská (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Komisija je predlagala uvedbo novega evropskega mikrofinančnega instrumenta za spodbujanje delovnih mest. Instrument je namenjen pomoči nezaposlenim, da se spet postavijo na noge in da postane podjetništvo v širšem kontekstu načrta za oživitev gospodarstva dostopno nekaterim najbolj nepriviligiranim skupinam v Evropi, vključno z mladimi. Vse institucije bi morale posvetiti več pozornosti najrevnejšim delavcem. Ali pomeni biti zaposlen nujno, da nisi reven? Ali delovna mesta in socialne ugodnosti zagotavljajo dovolj zaščite pred osamljenostjo in šibkostjo, ki vodita do brezbržnosti? Delo vključi posameznika v skupnost. Toda, kot so pokazale izkušnje, to ni dovolj, da postane državljan. Družine, ki živijo v revščini, nam povedo, da delo pomeni veliko več kot vir prihodka. Lahko je vzpostaviti programe za nezaposlene, toda pomembneje je pomagati revnim in tistim, ki so najdlje stran od trga dela. Zato pozdravljam pomembno vlogo, ki jo je imel četrti svetovni evropski odbor pri omogočanju izmenjav stališč med kolegi in s predstavniki organizirane civilne družbe.

Poročilo: Jeanine Hennis-Plasschaert (A7-0013/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *v pisni obliki*. – (LT) Institucije EU morajo skupno delovati za zagotovitev doslednosti in integritete politike EU in za varovanje pravic naših državljanov. Razprava o sporazumu med EU in ZDA o prenosu podatkov o finančnih transakcijah se že vleče zelo dolgo in institucije dobro vedo, da se Evropski parlament ne bo strinjal s takimi pogoji sporazuma, ki kršijo zasebnost osebnih podatkov in ne zagotavljajo učinkovitega varstva podatkov. Korak Sveta k soglasju glede sporazuma z ZDA le dan pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe je pokazal, da je zaenkrat zaupanje med institucijami Skupnosti le na papirju. Evropski parlament kot institucija, ki neposredno zastopa državljane, mora sodelovati v pogovorih in sprejemati odločitve, ki neposredno prizadevajo pravice in svoboščine državljanov. Svet sam priznava, da bistvena vprašanja sporazuma o prenosu podatkov niso bila ustrezno rešena, zato verjamem, da se morajo z vsemi zadevnimi državami začeti odprti in natančni pogovori. Sporazum z ZDA je potreben, toda ne sme kršiti evropskih zakonskih zahtev o varstvu osebnih podatkov.

Regina Bastos, Maria Da Graça Carvalho, Carlos Coelho, Mário David in Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Glasujemo proti začasnemu sporazumu, ker njegove določbe niso v skladu z evropsko zakonodajo. Ni sprejemljivo, da lahko policija na Portugalskem dostopa do bančnih podatkov osebe na podlagi sodnega naloga, da pa se lahko milijoni podatkov pošljejo ameriški policiji, ki jih interpretira in analizira brez sodnega nadzora.

Priznavamo potrebo po čezatlantskem sodelovanju v boju proti mednarodnemu kriminalu in zlasti proti terorizmu.

Poudarjamo, da mora to sodelovanje temeljiti na vzajemnem zaupanju in spoštovanju načel vzajemnosti, sorazmernosti in spoštovanja pravic državljanov.

Obsojamo vedenje Sveta v odnosu do Evropskega parlamenta, ker ni navedel informacij in predstavil zadev kot *fait accompli*. Bistveno je, da se to ne ponovi v prihodnosti in da se Lizbonska pogodba strogo spoštuje.

Potrditev slabega sporazuma ne pomeni le, da bomo imeli v veljavi devet mesecev slab sporazum. Pomeni, da bomo imeli neustrezno podlago za pogajanje o dolgoročnem sporazumu in za omogočanje prenosa na milijone podatkov, ki se bodo shranjevali mnogo let. Pozivamo Svet in Komisijo, da izpogajata boljši sporazum, ki spoštuje resolucije Evropskega parlamenta.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Zavrnitev sporazuma SWIFT mora poslati pomembno sporočilo celotni mednarodni skupnosti in ostalim telesom Evropske unije, da se je potrebno z zakonodajnim organom EU posvetovati o vseh pomembnih odločitvah, ki sedaj spadajo v pristojnost, določeno z Lizbonsko pogodbo.

Po današnjem glasovanju v Strasbourgu je očitno, da člani EP niso kategorično proti sporazumu med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike glede spremljanja sumljivih prenosov sredstev preko sistema SWIFT. Tisk na drugi strani Atlantika bo hitro govoril o glasovanju članov EP, kot da so proti sporazumu. Člani EP so glasovali za varstvo osebnih podatkov državljanov in podjetij EU. Boj proti terorizmu in hitro odkrivanje sumljivih bančnih transferov ostaja bolj kot kdajkoli na vrhu seznama prednostnih nalog EU.

Evropska komisija se mora kmalu spet pogajati o pogojih sporazuma SWIFT, tako da bo ta v skladu z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah in se bo lahko začel čim prej izvrševati. Romunska vlada je skupaj z drugimi nacionalnimi vladami podprla sprejetje sporazuma, ki je bil podpisan z ZDA. Evropski parlament je izpolnil svojo dolžnost institucije, ki je neposredno voljena s strani državljanov Evropske unije, katere se je odločila zaščititi.

Michael Cashman (S&D), v pisni obliki. – Glasoval sem za preložitev, ker menim, da lahko ob sprejetju pogajanj z ZDA v imenu 27 držav članic EU veliko pridobimo, če vztrajamo pri boljšem sporazumu. Iz istih razlogov sem glasoval za sporazum, nepopoln in nezadovoljiv kot je, ker menim, da ponuja priložnost za pogajanja do konca leta 2010 za nov sporazum. Vsaka napaka pri pogajanju bi pomenila, da bi lahko izgubili vsako možnost za celotni sporazum.

Françoise Castex (S&D), v pisni obliki. – (FR) Pozdravljam izid glasovanja, saj so bila zagotovila v predlogu Sveta za varovanje zasebnosti državljanov nezadovoljiva. Varovanje državljskih svoboščin je temeljna zahteva in boj proti terorizmu mora biti opravljen na način, ki jih spoštuje. Pri glasovanju predloga resolucije Parlamenta sem želela potrditi, da bi moral začasni sporazum ustrezati merilom Lizbonske pogodbe, zlasti Listini o temeljnih pravicah. Prav tako zahtevam, da se bi podatki smeli zbirati le za boj proti terorizmu in da bi morali evropski državljani imeti enak „mehanizem sodnih sredstev, kot bi veljal za podatke, zbrane v EU, vključno z odškodnino v primeru nezakonite obdelave osebnih podatkov“. Pozdravljam to glasovanje, kjer je Evropski parlament pokazal, da v celoti prevzema odgovornosti, ki so mu bile zaupane v skladu z Lizbonsko pogodbo, in da se zna upreti pritisku držav članic in Združenih držav Amerike. To je znak, ki dokazuje novo politično ravnovesje, ki je vzpostavljeno v Evropski uniji.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Ψήφισα, όπως και η υπόλοιπη ευρωμάδα μου, υπέρ της Έκθεσης ώστε να μην συναινέσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην καταπάτηση βασικών νομικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων σχετικά με τον σεβασμό των προσωπικών δεδομένων των Ευρωπαίων πολιτών. Η συμφωνία SWIFT σε καμία περίπτωση δεν βοηθάει στην πρόληψη ενάντια στην τρομοκρατία. Πρόκειται για μια συμφωνία που, σε θολό και μη ελέγξιμο πλαίσιο, θα παρέδιδε προσωπικά δεδομένα των Ευρωπαίων πολιτών στις Αρχές και τις μυστικές Υπηρεσίες των ΗΠΑ και σε όποιους άλλους αυτές επιθυμούν να τα δώσουν. Το δικαίωμα στην ασφάλεια δεν είναι σε καμία περίπτωση αντιπαρεθετικό με το δικαίωμα στην ιδιωτικότητα και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Η καταπολέμηση της Τρομοκρατίας δεν περνάει μέσα από τον Μεγάλο Αδελφό, την παραβίαση ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και ελευθεριών αλλά από την προώθηση της αλληλεγγύης, της ισότητας και του σεβασμού του διεθνούς δικαίου σε παγκόσμιο επίπεδο. Ως μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είχα την ευθύνη να διαφυλάξω τα συνταγματικά καθιερωμένα δικαιώματα των πολιτών της Ένωσης, που κάποιοι αφήνουν βορρά στις απαιτήσεις της Αμερικανικής Κυβέρνησης και της CIA στον υποτιθέμενο πόλεμό τους ενάντια στην τρομοκρατία.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Z vsem srcem pozdravljam današnji poraz predlaganega sporazuma Sveta in Komisije z ZDA o prenosu podatkov. Trenutno besedilo sporazuma EU–ZDA ne varuje pravic državljanov in podjetij EU in v bistvu predvideva masovni prenos vseh osebnih in gospodarskih informacij, ki so v sistemu SWIFT, v ZDA, kar je v nasprotju z zakonodajo EU. Evropski parlament je od leta 2006 redno izražal zaskrbljenost Svetu in Komisiji, ki sta izpogajala ta sramoten sporazum. Toda našo zaskrbljenost sta zavračala, ker sta menila, da bosta lahko sklenila sporazum, preden bodo začela veljati nova pooblastila Evropskega parlamenta v skladu z Lizbonsko pogodbo. Svet je res pohitel s podpisom sporazuma dan pred začetkom veljave Lizbonske pogodbe. Lizbonska pogodba daje EP zavezujočo moč veta na take mednarodne sporazume. Do sedaj ni bil predviden noben nacionalni ali parlamentarni nadzor EU nad takimi občutljivimi postopki. Pozdravljam tudi odločitev irskega parlamentarnega skupnega odbora za evropske zadeve, da je predlog natančneje pregledal. To kaže na veliko učinkovitejše spremljanje evropskih zakonodajnih predlogov, ki bodo v korist državljanov.

Robert Dušek (S&D), v pisni obliki. – (CS) Program za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti (TFTP) bi moral biti učinkovita pomoč za boj proti svetovnemu terorizmu in ima določen cilj spremljanja financiranja terorizma. Prenos podatkov glede evropskih državljanov v ZDA je prav gotovo sporen in neprimeren. Skrbi nas možna zloraba zasebnih podatkov, na primer s strani članov organiziranega kriminala. Po pregledu članov EP bi morala biti predaja in shranjevanje podatkov dovolj zavarovana. Ob upoštevanju dejstva, da je sporazum sklenjen začasno z veljavnostjo do 31. oktobra 2010 in ga bo mogoče umakniti iz drugih sporazumov, če bodo ugotovljene nepravilnosti, sem se odločil, da bom glasoval za osnutek sporazuma med EU in ZDA o obdelavi in prenosu podatkov o finančnih transakcijah iz EU v ZDA.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo Hennis-Plasschaert, ker kljub pomenu sporazuma z Združenimi državami Amerike o preprečevanju financiranja terorizma menim, da to spada pod nov pravni okvir, določen z Lizbonsko pogodbo in Listino Evropske unije o temeljnih pravicah. To je resna zadeva, ki jamči za intenzivno razpravo v Evropskem parlamentu, ki bi moral imeti dostop do vse potrebne dokumentacije s ciljem hitre sklenitve dolgoročnega sporazuma, ki je dragocenejši v smislu varnosti, toda ki ne sme ogroziti spoštovanja državljskih pravic.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Sporazum SWIFT omogoča ministrstvu za finance ZDA, da dostopa do podatkov o finančnih plačilih, s ciljem preprečevanja terorizma in boja proti njemu in njegovem

financiranju. Zaradi tehničnih vidikov sistema SWIFT to ne more biti omejeno na iskanje posebnih podatkov v zvezi s posamezniki, ki so osumljeni vpletenosti v kazniva dejanja. Zato mora sistem v celoti prenesti informacije o vseh transakcijah v določeni državi na določen datum. Ta situacija ne ogroža varovanja podatkov evropskih državljanov in podjetij, ker spoštuje načeli sorazmernosti in potrebnosti.

Zardi tega boj proti terorizmu vključuje mednarodno pravno sodelovanje in v mnogih primerih prenos osebnih podatkov, kot so bančni podatki.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Priznavam potrebo, v smislu začasnega sporazuma, po čezatlantskem sodelovanju v boju proti mednarodnemu kriminalu in zlasti terorizmu. Poudaril bi, da mora to sodelovanje temeljiti na vzajemnem zaupanju in spoštovanju načel vzajemnosti, sorazmernosti in spoštovanju pravic državljanov. Toda varnost ne bi smela prevladati, ampak bi morala biti združljiva z drugimi pravicami, svobodo in jamstvi. Ni sprejemljivo, da lahko policija na Portugalskem dostopa do bančnih podatkov osebe na podlagi sodnega naloga, da pa se lahko milijoni podatkov pošljejo ameriški policiji, ki jih interpretira in analizira brez sodnega nadzora. Obsojam vedenje Sveta v odnosu do Evropskega parlamenta, ker ni navedel informacij in predstavil zadev kot *fait accompli*. Bistveno je, da se to ne ponovi v prihodnosti in da se strogo spoštuje Lizbonsko pogodbo. Ob upoštevanju navedenega glasujem za resolucijo, ki nasprotuje sporazumu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljamo dejstvo, da je večina v Parlamentu, vključno z nami, zavrnila tako imenovani sporazum SWIFT med EU in Združenimi državami Amerike.

Obstoj teh podatkovnih zbirk in izmenjava podatkov ali dostop do njih, pa naj bo s strani ameriških organov, agencij EU ali organov držav članic, ustvarja veliko negotovosti, kar vodi do nevarnosti, ki jih ni mogoče nadzorovati zaradi učinkovite kontrole državljanov s strani oblasti. Storilci kaznivih dejanj in nedolžni, osumljeni in tisti, ki niso osumljeni, bodo ujeti v postopek, ki glede učinkovitosti ne daje nobenih zagotovil, kot je bilo dokazano.

Izvajanje tega sporazuma bi pomenilo ohranjanje pomanjkljivih ukrepov, ki so sprejeti kot del tako imenovanega boja proti terorizmu in namernega postavljanja tega vprašanja v medije z namenom zatiranja pravic. Podpiramo potrebo po boju proti vsem oblikam kriminalitete, toda to je potrebno narediti predvsem z osredotočenjem na izvor in preprečevanje tega fenomena in ne s poudarjanjem ohlapnih varnostnih ukrepov, ki kršijo javne svoboščine in temeljne državljanske pravice in jamstva ter nadalje slabijo demokracijo, ki jo imamo.

Ne sprejemamo nobene izmenjave svobode za več varnosti, ker bomo na koncu izgubili vse. Raje podpremo varnejšo družbo z večjimi demokratičnimi pravicami in svoboščinami.

Christofer Fjellner in Alf Svensson (PPE), v pisni obliki. – (SV) Glasovali smo za sporazum med EU in ZDA o prenosu podatkov iz SWIFT-a. Predlagali smo, da Parlament preloži odločitev, da se nadalje okrepi varstvo in zasebnost. Na žalost Parlament tega ni odobril. Začasni sporazum, za katerega smo glasovali, je uravnotežen ukrep med dvema ciljema: učinkovitim nadzorom nad terorizmom in varovanjem človekove zasebnosti naših državljanov. Učinkoviti instrumenti so potrebni za boj proti terorizmu, toda predvsem moramo zagotoviti, da so vse demokratične pravice zaščitene. Menimo, da je to sedaj bilo narejeno, toda raje bi videli močnejšo zaščito. Ker je SWIFT sedaj umaknil dele svojega poslovanja iz ZDA, se je bistveno okrepila zasebnost, ker se uporabljajo evropski standardi o varstvu osebnih podatkov. V oktobru bodo zaključena nadaljnja pogajanja med EU in ZDA o dolgoročnem sporazumu, ki združuje močna jamstva glede varstva podatkov za naše državljane z učinkovitimi možnostmi sledenja gospodarskih priprav na teroristična dejanja. Čeprav je mogoče narediti še več za krepitev varstva posameznika, menimo, da so izboljšave v primerjavi s situacijo ob koncu leta, ko sporazuma ni bilo, dovolj varne, da nam omogočajo glasovati za začasni sporazum, da se izognemo bistvenemu poslabšanju boja proti terorizmu v devetih mesecih. Preden bo dosežen končni sporazum, bomo zahtevali nadaljnjo krepitev varstva posameznikov kot predpogoj za odobritev.

Robert Goebbels (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za zavrnitev tako imenovanega sporazuma SWIFT med EU in Združenimi državami Amerike o prenosu podatkov o finančnih transakcijah za namen financiranja terorizma. Sporazum SWIFT je v tej obliki daleč od tega, da bi bil pravo ravnovesje med potrebo po boju proti mednarodnemu terorizmu in potrebo po zaščiti temeljnih pravic. Nesprejemljiv je zaradi milijona nefiltriranih osebnih podatkov o nedolžnih ljudeh, ki se pošljejo ameriškim organom. Nesprejemljiv je, ker se lahko ti podatki v skladu z ameriško zakonodajo in v nasprotju z zakonodajo EU hranijo do 90 let. Primerno varstvo osebnih podatkov in zasebnosti, kar sem že podprl med dvema glasovanjema o izmenjavi davčnih podatkov, bi se moralo uporabiti tudi za sporazum SWIFT.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Trdno sem podprla to poročilo, tako da lahko Evropski parlament izrazi svojo očitno zavrnitev sporazuma SWIFT, ki je bil sklenjen skrivoma, brez upoštevanja dvomov Evropskega parlamenta, ki sta jih Svet in Evropski parlament izpustila iz pogajanj. Bistveno je, da se z upoštevanjem načela varstva zasebnosti in učinkovitostjo prenosov podatkov v boju proti terorizmu razprave odvijajo na način, da se sklene jasen sporazum. Sporočilo tega glasovanja je znova potrditi vlogo Evropskega parlamenta, ki je na voljo evropskim državljanom, in bo kot tak trdno in učinkovito branil njihove pravice in temeljne svoboščine, tako za zaščito zasebnosti kot za boj proti terorizmu.

Monika Hohlmeier (PPE), v pisni obliki. – (DE) Moja odločitev, da glasujem proti začasnemu sporazumu SWIFT, ni odločitev proti sodelovanju z ZDA o boju proti terorizmu. Odločno zagovarjam, da mora biti čim prej uveden nov, združljiv sporazum, ki bo omogočal evropskim in ameriškim varnostnim organom tesno sodelovanje in jim omogočil odkrivanje denarnih transferjev s sumljivimi povezavami s terorizmom. Vendar v začasnem sporazumu obstajajo bistvene pomanjkljivosti, vključno z neustreznimi določbami glede brisanja podatkov, pravice do pritožbe in dostopa do informacij ter prepošiljanja podatkov tretjim stranem. Poleg tega pričakujem od izvirnega partnerstva med Evropsko unijo in ZDA, da ne bo prepustilo odgovornosti zagotavljanja varnosti državljanov v okviru programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti (TFTP) v ameriške roke, ampak tudi zagotavilo jasno določen časovni okvir za razvoj evropskega TFTP v partnerstvu z ZDA.

Iz tega razloga upam, da bo čim prej sklenjen sporazum, ki še vedno zagotavlja dolgoročno podlago za skupen boj proti svetovnemu terorizmu v smislu odkrivanja terorističnih mrež in njihovih finančnih transakcij, toda ki tudi spoštuje zasebnost podatkov državljanov.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Zavrnitev začasnega sporazuma o prenosu bančnih podatkov Združenim državam prek mreže SWIFT zaradi dejavnikov, ki so povezani z varovanjem osebnih podatkov, sorazmernostjo in vzajemnostjo, ne sme biti obravnavana kot vaja Parlamenta za uporabo novih pooblastil, ki so bile določene z Lizbonsko pogodbo, pač pa kot politično sporočilo iz Evrope. Z zavrnitvijo tega sporazuma in glasovanjem za priporočilo Evropskega parlamenta smo pokazali, da pomembna politična odločitev ne more biti sprejeta ob kršitvi določb Lizbonske pogodbe in zlasti Listine o temeljnih pravicah. Ko bo podpisan nov sporazum, tokrat na dolgoročni podlagi, in ko bo zagotavljal varstvo podatkov evropskih državljanov, bo dal Evropski parlament svojo pozitivno privolitev. Boj proti terorizmu ostaja eden izmed glavnih izzivov, s katerim se trenutno soočamo. V tej situaciji je potreben nov sporazum, toda potreben je boljši, ki bo zagotavljal pravilno zaščito evropskih državljanov. Zato mora pri pripravi novega sporazuma Parlament odigrati ključno vlogo v postopku, ki spoštuje sporočilo Pogodbe.

Eija-Riitta Korhola (PPE), v pisni obliki. – Danes sem glasovala proti sporazumu SWIFT, v skladu s katerim bi delili bančne podatke z ZDA za namene boja proti terorizmu. Ta sporazum ni šel dovolj daleč glede zaščite ljudi Evrope; potrebuje boljša varovanja za varstvo podatkov. S tem sporazumom se na primer ne zahteva predhodna sodna odločba za pridobitev podatkov. Varstvo podatkov je ena izmed temeljnih pravic. Spoštovanje človekovih pravic je bistvenega pomena in braniti človekove pravice je sestavni del mojega dela v Parlamentu. Istočasno menim, da moramo imeti vzpostavljene ukrepe za boj proti terorizmu v tandemu z ZDA; to pa ne sme biti doseženo na račun naše Listine o temeljnih pravicah. Zavrnitev sporazuma SWIFT je pomemben dogodek v zgodovini Evropskega parlamenta. Jasno sporoča: Evropski parlament bo uporabljal svoja nova podeljena pooblastila iz Lizbonske pogodbe v interesu demokracije tako, da se bo zavzel za pravice državljanov in jih zaščetil. Komisija mora v morebitnih prihodnjih sporazumih o izmenjavi podatkov z ZDA pokazati, da je doseženo pravilno ravnanje med bojem proti terorizmu in spoštovanjem zasebnosti naših državljanov.

Elisabeth Köstinger (PPE), v pisni obliki. – (DE) Zame sploh ni vprašanje, da je tesno in konstruktivno partnerstvo med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike potrebno, zlasti kadar gre za boj proti terorizmu. Kljub temu sem glasovala proti začasnemu sporazumu SWIFT, ker ne pojasnjuje temeljnih vprašanj varstva podatkov. Izogibanje Evropskemu parlamentu pri razpravah o sporazumu je bilo prav tako nesprejemljivo in zelo problematično. Čeprav verjamem, da je mednarodni sporazum o ureditvi izmenjave podatkov potreben, pa je treba vseeno zaščititi državljanske svoboščine in temeljne pravice.

Véronique Mathieu (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za sporazum SWIFT, ker menim, da so izmenjave podatkov koristne. Naše tajne službe so navedle več primerov, ki so potrdili to uporabnost. Teroristična grožnja obstaja, tega ni mogoče zanikati, in poskus napada v Detroitu prejšnji mesec to potrjuje. Zato moramo pokazati, da smo odgovorni. To je vprašanje vzajemne pomoči. Ta sporazum se ne sme tolmačiti kot enostranska zaveza s strani EU. Unija bo dovolila dostop do teh informacij, toda v zameno jih bodo ameriški organi analizirali, česar sedaj v Evropi še ne moremo narediti, saj nimamo evropskega programa

za boj proti financiranju terorizma, ki bi bil enak programu TFTP. Ta sporazum varuje našo varnost, ne le varnost na ameriškem ozemlju. Končno je to pravi mednarodni sporazum, ne tako kot prejšnje enostranske zaveze. Jamstva bodo zavezujoča, uporaba sporazuma bo predmet ocene, in če bo EU menila, da se ta jamstva ne upoštevajo, pa sporazum vsebuje jasne določbe, da ga stranki lahko prekineta.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Predmet glasovanja je bila obnovitev sporazuma, ki je z razkrivanjem bančnih transakcij zelo pomemben za boj proti terorizmu, ki si je v zadnjih letih izbral za tarčo zahodno družbo. Če bi bila resolucija odobrena in sporazum zavržen, bi lahko teroristične organizacije delovale prosto brez učinkovitega nadzora, z resnimi posledicami, ki bi jih to prineslo. Zanimivo je, da so mnogi iz skrajne levice, ki zavračajo sporazum, ker krši zaupnost osebnih podatkov, istočasno tisti, ki se v svojih matičnih državah borijo za konec bančne tajnosti in sprostitve vseh bančnih podatkov. Tem ljudem v resnici ne gre za prenos podatkov, ampak za prenos podatkov v ZDA, državo, proti kateri ne morejo skriti svojega očitnega sovraštva. Zato moj glas proti resoluciji in za sporazum upošteva le določene okoliščine potrebe po boju proti terorizmu z vsemi sredstvi in po priznavanju temeljne vloge ZDA v tem boju.

Willy Meyer (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (ES) Glasoval sem za poročilo Hennis-Plasschaertove, ker želim pokazati svojo neodobravanje sporazuma SWIFT, ki ga je podpisalo 27 držav članic za prenos podatkov Združenim državam Amerike o finančnih transakcijah pod pretvezo boja proti terorizmu. Menim, da je zahteva Združenih držav nesprejemljiva in pomeni grožnjo svoboščinam in pravicam evropskih državljanov. S tem predlogom so nas najbolj konzervativne sile poskušale predati z zvezanimi rokami in nogami interesom ZDA, ne da bi pomislile na varnost ali zasebnost državljanov. Evropski parlament ne more dovoliti, da bi bile državljanske pravice in svoboščine kršene zaradi boja proti terorizmu.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) EU je predolgo dovolila ZDA, da jo je vlekla za nos. Skrajni čas je, da končamo nenehno ameriško kršenje naših državljanskih pravic in svoboščin ter varstva podatkov v imenu boja proti terorizmu. Posredovanje podatkov o finančnih transakcijah tujim silam predstavlja resno poseganje v temeljne pravice naših državljanov, zlasti če so prejemnik podatkov Združene države Amerike. Prenos na milijone bančnih podatkov prav gotovo ni v interesu Evrope.

Nihče ne ve, kaj bodo ameriške tajne službe storile z zbranimi podatki, in to pušča široke možnosti za vse vrste zlorab, celo gospodarsko vohunjenje. Da Washington uporablja bančne podatke za boj proti terorizmu ni nič druga kot ceneno prikrivanje. Če ne druga, bo EU z „ne“ sporazumu SWIFT dokazala svojo neodvisnost od ZDA. Z vsem srcem lahko samo podprem ta „ne“ sporazumu SWIFT Evropskega parlamenta.

Mariya Nedelcheva (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Glasovala sem proti sporazumu SWIFT med Svetom Evropske unije in Združenimi državami Amerike, ker menim, da so jamstva v smislu varstva podatkov neustrezna. Nedvomno je boj proti terorizmu nujno potreben, saj je danes ta grožnja precej resnična, menim pa, da ne moremo jamčiti za varnost evropskih državljanov, ne da bi istočasno jamčili za popolno spoštovanje njihovih osebnih podatkov.

Trenutno so določbe iz sporazuma SWIFT za primere, ko bi lahko Združene države prenašale evropske podatke tretjim državam, preveč ohlapne. Potrebna je jasna določba, ki bo urejala te izmenjave podatkov. Kar zadeva sredstva, ki so na razpolago državljanom ali podjetjem, ki menijo, da njihovi podatki niso bili pravilno obdelani, je člen 11 sporazuma daleč od ustreznega.

Medtem ko sporazum jamči za varstvo podatkov, ko se podatki obdelujejo na ozemlju Evropske unije, kaj pa se zgodi z evropskimi podatki, ki se obdelujejo v Združenih državah? Pogajanja se bodo morala odvijati pregledno in demokratično, s polno in celovito podporo Evropskega parlamenta, kot je določeno v Lizbonski pogodbi za to vrsto mednarodnega sporazuma.

Franz Obermayr (NI), *v pisni obliki*. – (DE) 11. februar 2010 je velik dan za Evropski parlament. Člani, ki zastopajo širok spekter političnih prepričanj in držav članic, so glasovali za zavrnitev, da bi se finančni podatki evropskih državljanov prenašali v ZDA. Ni jasno, kako bi tak prenos podatkov lahko služil namenu boja proti terorizmu, prav tako pa sporazum SWIFT ne zagotavlja evropskih standardov varstva podatkov. S to odločbo je Parlament, telo, ki zastopa evropske državljane, pridobil večji vpliv in samozavest in ni podlegel pritisku ZDA. Njegov odgovor je bil odločni „ne“ krnitvi evropskih državljanskih pravic pod krinko boja proti terorizmu. Ni potrebno povedati, da sem iz tega razloga tudi jaz podprl zavrnitev poročila.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Glasovala sem za zavrnitev sporazuma SWIFT z Združenimi državami Amerike, ker ta bolj predstavlja grožnjo zasebnosti evropskih državljanov kot pa instrument za boj proti terorizmu. Sporazum, ki je bil pred kratkim podpisan med Evropsko unijo in ZDA je dejanje kljubovanja Evropskemu parlamentu, ker je bil podpisan le dan pred začetkom veljavnosti Lizbonske

pogodbe. S Parlamentom posvetovanja o sporazumu niso bila opravljena pravočasno, zdaj pa je prepozno. Zavrnila sem sporazum in upajmo, da bosta tako Združene države kot Svet spoznala, kako pomembna je vpletenost Evropskega parlamenta v postopku odločanja na ravni EU. Trdno verjamem, da je mogoče pod španskim predstvom doseči boljši sporazum.

Renate Sommer (PPE), *v pisni obliki*. – (DE) Glasovala sem za preložitve glasovanja o sporazumu SWIFT. Štiritedenska preložitve bi odprla pot za nadaljnja pogajanja. S to odločitvijo smo pokazali Komisiji, da znamo bolje; uporabili bi lahko priložnost za obravnavo upravičenih skrbí naših državljanov in podjetij glede varstva njihovih podatkov v začasnem sporazumu, ki že velja. Navsezadnje smo odgovorni, da zaščitimo državljanske svoboščine in temeljne pravice. Toda z zavrnitvijo preložitve se je ta parlament odrekel priložnosti, da odgovorno uporabi svoja nova pooblastila in poveča svoj lasten vpliv na pogajanja. Po drugi strani pa nisem nikakor mogla glasovati za sporazum SWIFT. Zloraba zaupanja, ki so jo zagrešile ZDA z neverjetno arogantnim razkazovanjem sebične mentalitete je preveč očitna in se je ujemala s prezirom, ki ga je Svet pokazal Parlamentu.

Toda sedaj moramo hitro in samozavestno skleniti nov, dolgoročni sporazum s sodelovanjem Evropskega parlamenta, ne glede na to, kako močno bi lahko bilo čezatlantsko prijateljstvo. Tak sporazum mora odražati standarde EU, ker je nadzorovana izmenjava podatkov v boju proti mednarodnemu terorizmu tudi v evropskem interesu.

Bart Staes (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – (NL) Glasoval sem za poročilo in sem zadovoljen, da se je večina uprla močnemu političnemu pritisku in uveljavila svoje stališče v zvezi s pravosodno in varnostno politiko. S preprečitvijo prenosa informacij o milijonih evropskih transferjev in bančnih transakcijah Združenim državam preko sistema SWIFT še za daljše obdobje je Parlament pokazal, da jemlje temeljne pravice, ki so zapisane v Lizbonski pogodbi, resno.

Predsedstvo EU in Evropska komisija morata sedaj preklicati začasni sporazum z Združenimi državami Amerike in se vrniti k pogajanjem, opremljena z zahtevami, ki so določene v resoluciji, ki jo je sprejel Evropski parlament leta 2009. Najprej je treba začeti odprto razpravo o vsebini odnosa med, na eni strani, varnostno politiko in bojem proti terorizmu, in na drugi strani, minimalnim jamstvom temeljnih državljanskih pravic in spoštovanjem zasebnosti stotine milijonov državljanov. Zadovoljen sem, da izsiljevanje in politični pritisk niso delovali. Po vsem tem je nesmiselno trditi, da je spoštovanje državljanskih pravic in zasebnosti ovira v boju proti terorizmu. Mi, v Skupini Zelenih/Evropske svobodne zveze, smo pripravljeni sodelovati v učinkoviti, strogi varnostni politiki, toda v taki, ki spoštuje ustavne pravice in posveča pozornost vzrokom za kriminal in terorizem.

Nuno Teixeira (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Boj proti mednarodnemu kriminalu, zlasti s sredstvi čezatlantskega sodelovanja v boju proti terorizmu, je ena izmed glavnih prednostnih nalog Evropske unije. Toda to sodelovanje bi moralo biti vzpostavljeno na podlagi vzajemnosti in vzajemnem zaupanju. Začasni sporazum med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike o obdelavi in prenosu podatkov o finančnih transakcijah ne zagotavlja evropskim državljanom in podjetjem enakih pravic in jamstev v ameriški zakonodaji, kot bi jih uživali na ozemlju EU. Sistem prenosa podatkov ne spoštuje temeljnih načel evropske zakonodaje o varstvu podatkov, zlasti načel sorazmernosti in potrebnosti. Sporazum ne določa izrecno, da je zahteve potrebno sodno odobriti ali jih časovno omejiti, niti ne določa zadostnih pogojev za izmenjavo podatkov s tretjimi državami. Prav tako obžalujem dejstvo, da med pogajanja Svet praktično ni izmenjeval informacij s Parlamentom in jih je že uveljavil. Iz teh razlogov in ker si pravice in jamstva evropskih državljanov zaslužijo spoštovanje, glasujem za predlog resolucije, ki zavrača sklenitev sporazuma SWIFT.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Po mnenju mnogih kolegov poslancev je Svet naredil napako, ker se ni zmenil za Evropski parlament med pogajanja o sporazumu z ZDA. Govor, ki ga je imel predsedujoči moje skupine, Joseph Daul, ni pomagal. Po poglobljeni razpravi je prosil kolege poslance, da preložijo glasovanje. Gospa Malmström je vztrajala na tem, da se novi Komisiji dodeli več časa za preučitev predmeta in nova pogajanja, za Parlament pa, da o zadevi obsežneje razpravlja. Razumem velik pomen varstva osebnih podatkov, ampak moramo vedeti, da so Združene države Amerike naš največji partner. Graditi moramo na vzajemnem zaupanju in boj proti terorizmu in varnost naših državljanov sta naša skupna odgovornost. V skladu s smernicami svoje skupine sem glasovala za preložitve. Na žalost smo izgubili za 15 glasov. Kolikor vem, 35 članov moje skupine ni bilo prisotnih na glasovanju. To je še en dokaz, da vsak glas šteje. Dalje, v skladu s smernicami svoje skupine sem glasovala za sporazum. Parlament je končno zavrnil sporazum s 378 glasovi proti 196 in 31 vzdržanimi. S tem rezultatom nisem zadovoljna, toda nedvomno se bomo kmalu vrnili k tej pomembni zadevi.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE), v pisni obliki. – Čeprav je jasno, da so predlagana pravila namenjena spodbujanju boja proti kibernetickemu kriminalu in kibernetickemu terorizmu, pa izrecno sklicevanje na člen 8 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP) in upoštevanje Sklepa C 317/04 Sodišča Evropskih skupnosti navaja, da je nezakonit vsak pozitiven glas o tej zadevi, ker mora vsak evropski državljani spoštovati splošna pravila Evropske unije in sodbe Sodišča Evropskih skupnosti.

Thomas Ulmer (PPE), v pisni obliki. – (DE) Glasoval sem za zavrnitev sporazuma SWIFT. Ta dogodek je mejnik za nadaljnjo demokratizacijo Evrope in izvrševanje demokratičnih pravic iz Lizbonske pogodbe s strani Parlamenta glede varstva podatkov in posameznih pravic naših državljanov. Rad bi še videl več takih magičnih trenutkov, kot je ta.

Predlog resolucije B7-0063/2010

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Podpiram ta predlog resolucije, ki poziva k nujnemu sprejetju direktive o izvajanju okvirnega sporazuma o preprečevanju ostrih poškodb v bolnišnicah in zdravstvenem sektorju, ki so ga sklenili socialni partnerji v zdravstvenem sektorju. Vsako leto v Evropski uniji beležimo več kot milijon poškodb z injekcijskimi iglami, ki lahko vodijo do prenosa smrtno nevarnih virusov. Klavzula nedavnega sporazuma o minimalnih standardih ne izključuje nadaljnjih nacionalnih določb in določb Skupnosti, ki so za delavce ugodnejše. Moja politična skupina v Evropskem parlamentu že leta vztraja na strožjih evropskih varnostnih standardih v zdravstvenem sektorju in glede okvirnega sporazuma se mora direktiva sprejeti in izvajati kot nujna zadeva.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije, ker je potreben za krepitev zakonodaje na področju zaščite zdravstvenih delavcev. Žal se v Evropski uniji vsako leto zgodi več kot milijon poškodb z injekcijsko iglo, kar vodi do prenosa virusov, kot so hepatitis B, hepatitis C ali HIV/AIDS. Zato obstaja nujna potreba po sprejetju in izvedbi okvirnega sporazuma v državah članicah o preprečevanju ostrih poškodb v bolnišnicah in zdravstvenem sektorju.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Okvirni sporazum je bil sklenjen med HOSPEEM (European Hospital and Healthcare Employers' Association) in EPSU (European Federation of Public Service Unions) o preprečevanju ostrih poškodb v bolnišnicah in zdravstvenem sektorju.

Namen tega sporazuma je oblikovati standarde in predpise za zaščito strokovnjakov v zdravstvu pred ostrimi poškodbami, ki lahko vodijo do prenosa več kot 20 smrtonosnih virusov, pri čemer povzročajo izredno resen problem javnega zdravstva.

Ob upoštevanju pomena tega okvirnega sporazuma za varovanje zdravja strokovnjakov v zdravstvenem sektorju mora Komisija načrtovati njegovo izvedbo in nujno sprejeti direktivo za njegovo izvajanje.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Poškodbe z injekcijsko iglo in druge poškodbe, ki jih povzročajo ostri medicinski instrumenti, so eno izmed najpogostejših in resnih tveganj za zdravstvene delavce po vsej Evropi; pri tem je treba upoštevati, da zdravstveno osebje in strokovnjaki pogosto tvegajo okužbe zaradi poškodb, ki so posledica uporabe igel ali drugih ostrih instrumentov, kot je navedeno v sprejeti resoluciji. Zato je potrebno zagotoviti najvišjo možno raven varnosti v delovnem okolju v bolnišnicah in kjer koli se izvajajo zdravstvene dejavnosti.

Iz teh razlogov smo potrdili resolucijo, ki se sklicuje na okvirni sporazum, ki v zameno vsebuje klavzulo o minimalnih varnostnih standardih, brez poseganja v obstoječe in prihodnje določbe Skupnosti in nacionalne določbe, ki so za delavce ugodnejše. Države članice in/ali njihovi socialni partnerji bi morali biti svobodni in moralo bi se jih spodbujati pri sprejemanju dodatnih ukrepov, ki so na zadevnem področju ugodnejši za delavce.

David Martin (S&D), v pisni obliki. – Močno podpiram okvirni sporazum, ki je bil dosežen med Komisijo in evropskimi socialnimi partnerji, ki zastopajo zdravstveni sektor. Varovanje zdravstvenih delavcev pred poškodbami in možnimi prenosi virusov je bistvenega pomena in zadovoljen sem, da je ta predlog sprejet s toliko podpore, zlasti po tako trdem delu Stephena Hughesa.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Zdravje delavcev na delovnem mestu je, tako kot delavska vprašanja, tema, ki zahteva družbeno odgovornost, kar pomeni, da vključuje vse subjekte, odgovorne na tem področju, vključno z Evropskim parlamentom. Okvirni sporazum, ki je bil danes sklenjen med evropskimi socialnimi partnerji v sklopu bolnišnic in zdravstvenega sistema, je pomemben prispevek k varovanju zdravja in varnosti delavcev v bolnišničnem sektorju.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za ta predlog resolucije za zaščito osebja, ki dela v klinikah in bolnišnicah. V bistvu je še vedno preveč članov bolnišničnega osebja in zdravstvenih delavcev, žrtev okužb zaradi poškodb, ki nastanejo z uporabo brizgalk in ostrih instrumentov. Kot član EP se moram boriti proti temu. Ta predlog resolucije prav tako poziva k izboljšanju usposabljanja in delovnih pogojev zdravstvenih delavcev, ki so izpostavljeni tej nevarnosti: varnejši medicinski instrumenti z vgrajenimi zaščitnimi napravami so potrebni po vsej Evropski uniji. S svojim družbenim prepričanjem in poznavanjem bolnišničnega okolja pozivam k hitremu sprejetju in nujni uporabi ukrepov, opredeljenih v predlogu direktive.

Evelyn Regner (S&D), v pisni obliki. – (DE) Glasovala sem za predlog resolucije Evropskega parlamenta, ker sem zagovornica sporazumov socialnih partnerstev. Uveljavljeni evropski socialni partnerji so dosegli sporazum o sedanji zadevi in pozivam, da se ta okvirni sporazum takoj vključi v veljavno evropsko zakonodajo, tako da Svet sprejme direktivo brez odlašanja.

Derek Vaughan (S&D), v pisni obliki. – To je bilo pomembno glasovanje, ki poziva, da evropska direktiva izboljša zaščito delavcev, ki trpijo za poškodbami z injekcijskimi iglami. Čim prej je potrebno sprejeti ukrep za zaščito tistih, ki delajo v zdravstvenem sektorju, pred okužbo z možnimi smrtonosnimi boleznimi, kot sta HIV/AIDS in hepatitis, zaradi poškodb z uporabljenimi iglami. Poškodbe z injekcijskimi iglami so eno izmed najpogostejših in resnih tveganj zdravstvenih delavcev po vsej Evropi, z ocenjenim enim milijonom poškodb letno. Upam, da bodo sprejeti hitri ukrepi za izboljšano usposabljanje in varnost tistih, ki delajo z iglami in ostrimi instrumenti, tako da se bo število povzročenih poškodb drastično zmanjšalo in tudi omejil čustven pretres vpletenih. Poleg tega upam, da bo uporaba varnejših medicinskih instrumentov pomagala preprečiti poškodbe, ki se jim je mogoče izogniti, tistim, ki dnevno delajo z injekcijskimi iglami.

8. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 12.50 in se je nadaljevala ob 15.00.)

PREDSEDSTVO: GOSPOD WIELAND

podpredsednik

9. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

10. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (razprava)

10.1. Venezuela

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o Venezueli⁽¹⁾.

Tunne Kelam, predlagatelj. – Gospod predsednik, člani parlamenta so izredno zaskrbljeni nad nedavnim omejevanjem svobode tiska v venezuelskem režimu.

Kot veste, je svoboda medijev eden od temeljev demokratične družbe. Prav gotovo vključuje pravico prejemanja informacij iz več pluralističnih virov. Pred kratkim je predsednik Hugo Chávez napadel medijsko svobodo. Avgusta lani je odredil zaprtje 34 radijskih postaj tako, da jim ni odobril podaljšanja licenc. Januarja je predsednik Chávez naročil ukinitve RCTV International in pet drugih kabelskih in satelitskih televizijskih postaj, ker niso prenašale njegovega uradnega govora. Poleg tega je uporabo Twitterja in interneta označil za širjenje protivladnih informacij kot teroristično dejavnost. Protestiramo proti smrti dveh venezuelskih študentov, ki sta protestirala proti zaprtju svobodnih medijev...

(Predsednik je prekinil govornika.)

Renate Weber, predlagateljica. – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, svoboda izražanja ni navidezna pravica, o kateri bi se lahko sporazumeli, ne da bi upoštevali politično in družbeno realnost države. Svoboda tiska za izražanje kritičnih stališč o vladi ali politikih, naj bodo to predsedniki, provlada ali opozicija, je

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

najpomembnejše zagotovilo, ki ga lahko imajo ljudje. Gre za dostop do informacij iz pluralističnih virov, tako da je pravica do glasovanja resnična.

Na žalost je realnost v Venezueli takšna, da po mnogih protidemokratskih ukrepih s strani vlade predsednika Cháveza proti opoziciji izgleda, da tisku grozi konec. Ne mislimo le na nedavni primer RCTV International, ko so venezuelski organi za avdiovizualne storitve uvedli retroaktivni zakon, ampak tudi na dejstvo, da se je od leta 2009 zaprlo 34 najpopularnejših postaj v Venezueli.

Poleg tega je Globovisión, ki še vedno ostaja časnik, neodvisen od vlade, pod pritiskom, da se to spremeni. Ne pozabimo, da je najbolj sprevržen način izbrisa medijev, če začnemo s samocenzuro.

Po zaprtju 34 radijskih postaj je vlada Huga Cháveza uradno razglasila, da obstaja seznam drugih postaj, ki se bodo prav tako zaprle: seznam, za katerega nihče ne ve, ker postopki niso odprti, in to je seznam, nad katerim visi veliko negotovosti, edini namen tega pa je spodbujati samocenzuro. Vse te kršitve se odvijajo mimo pristojnih sodišč, ki bi se odzivala na postopke, začete pri njih.

V državi, kjer se univerzalno načelo, kot je neretroaktivnost, ne upošteva, kjer se sodni organi ne odzovejo na pritožbe, razen če jim tako ne zapove predsednik, ni pravne države in ločitve pooblastil. Demokracije preprosto ni. Na žalost je to Venezuela danes.

Véronique De Keyser, *predlagateljica*. – (FR) Gospod predsednik, žel mi je, toda predlog resolucije o Venezueli, ki ga je v glavnem pripravila Skupina evropske ljudske stranke (Krščanski demokrati) je navadna šala, sestavljena z namenom izkoristiti nujno razpravo za politične namene in poskusom diskreditacije gospoda Cháveza.

Nadaljevala bom, ker nima smisla izgubljati časa. Štiri nacionalne postaje niso izpolnjevale zakonskih zahtev glede registracije. Začasno so jih ukinili in sedaj izpolnjujejo vse te zahteve ter upam, da bodo spet kmalu začele delovati.

V skupnem predlogu resolucije s Skupino Zelenih/Evropsko svobodne zveze in Konfederalno skupino Evropske združene levice/Zelene nordijske levice moja skupina ponovno izraža nedvoumno podporo svobodi izražanja in pluralnosti. Presenečena sem nad zelo spremenjenim stališčem skupine PPE o svobodi izražanja. Ali niste bili vi tisti, ki ste glasovali proti resoluciji o svobodi tiska v Italiji v zagovor Berlusconija? Če se želite danes osmešiti, kar dajte. Ob glasovanju vas bo veliko, čim bolj ga izkoristite.

Raül Romeva i Rueda, *predlagatelj*. – (ES) Gospod predsednik, tudi jaz imam dve težavi glede Venezuele. Ena je po obliki, druga po vsebini. Glede oblike moram reči, da moji kolegi poslanci iz Skupine evropske ljudske stranke (Krščanski demokrati), ki že nekaj časa aktivno zlorabljajo to nujno sejo o kršitvah človekovih pravic za politične razprave stranke, ustvarjajo zapleten položaj.

Za njih je precej legitimno, da želijo izvajati politične dejavnosti stranke. Vendar pa to ni pravi kraj. Če želijo izraziti podporo svojim prijateljem ali kritizirati vlade, ki jih ne marajo, to ni ne pravi čas ne kraj.

Toda vzemimo to nujno sejo, kjer razpravljamo o kršitvah človekovih pravic in demokraciji, veliko resneje, ker če tega ne bomo storili, bomo izgubili verodostojnost, ki jo imamo, in na mednarodni ravni je je težko ponovno pridobiti.

Veliko je zloglasnih primerov kršitev človekovih pravic v Latinski Ameriki. Bodimo bolj dosledni. Ali želimo razpravljati o človekovih pravicah v Latinski Ameriki? Potem spregovorimo o Kolumbiji in Hondurasu. Kako to, da se o teh vprašanjih nikoli ne govori na plenarnem zasedanju? Zakaj imamo vedno to težavo in vendar v primeru, kot je današnji, ki je samo upravno vprašanje, dobimo tako vrsto prisotnosti in podpore? To je nesprejemljivo. Nesprejemljivo je, ker, vztrajam, izgubljam vso verodostojnost in vso legitimnost, da bi lahko izrazili mnenje o teh vrstah primerov.

Naj bom jassen. Nisem Chávezov privrženec. Sem za svobodo izražanja, tudi za tiste, katerih mnenja so popolnoma v nasprotju z mojim, pa naj bo to tukaj, v Italiji ali v Hondurasu. Toda to ni vsebina današnje razprave. Problem, ki ga danes obravnavamo, je v bistvu upravna zadeva, zadeva, ki je povezana z notranjim redom v Venezueli, zadeva, ki se rešuje, in še več, ki je bila v skladu z informacijami, ki jih imamo, že rešena.

Torej to sploh ni vprašanje. Nima smisla. Če želimo nadaljevati s smešenjem te nujne seje, potem nadaljujmo vzdolž teh smernic in končali bomo tako, da ne bomo nikoli razpravljali o ničemer, ker tako ali tako ne bomo verodostojni.

Zato pozivam Skupino PPE, da to nujno sejo vzamemo nekoliko resneje ali pa bo se zaključila popolnoma brez poante.

Joe Higgins, predlagatelj. – Gospod predsednik, naj najprej poudarim skrajno hinavščino desničarskih skupin v tem parlamentu, ki so obsodile venezuelsko vlado zaradi začasnega umika oddajnikov za Radio Caracas Television (RCTV), in se pretvarjajo, da so prvaki svobode tiska. To so iste skupine, ki se zavzemajo za sistem v Evropi, kjer večino medijev nadzorujejo milijarderji in velike zasebne družbe, ki ta nadzor po eni strani uporabljajo za nabiranje množičnih dobičkov zase in po drugi strani za bljuvanje prokapitalistične, protržne in proliberalne propagande; ki v kontekstu sedanje gospodarske krize ponižujejo in zlorablajo delavce iz javnega sektorja, na primer neizprosno forsirajo program, da mora delavski razred plačati za krizo, in brez konca črnijo organizacije delavcev, ki se ne strinjajo.

Vnos vprašanja RCTV v nujno resolucijo glede človekovih pravic je velika zloraba tega postopka. Mimogrede, večina medijskih hiš v Venezueli je v zasebnem lastništvu, vključno z mogočnimi medijskimi korporacijami, ki so se leta 2002 zarotile, da bodo strmoglavile Huga Cháveza, ki so ga ljudje Venezuele izvolili in večkrat tudi ponovno izvolili. Resničnost je taka, da ima EPP v tem parlamentu enak program kot zarotniki državnega udara: želijo strmoglaviti vlado Huga Cháveza, ker ta vlada ni upoštevala očitnih ukazov svetovnega kapitalizma za izvedbo splošne privatizacije in deregulacije, in ne želijo nobenega nasprotovanja neoliberalnemu programu. Da, delavski razred v Latinski Ameriki na splošno nasprotuje. Ne, ne manjka mi nekaj ostre kritike venezuelske vlade.

Kljub množični podpori večine Venezuelčanov pa Hugo Chávez v bistvu ni dokončno prekinil s kapitalizmom in je vodil gibanje k pravemu demokratičnemu socializmu. V določenem smislu obstaja trend proti birokratizaciji. Nazadnje, tamkajšnji somišljeniki, na primer Socialismo Revolucionario Group, se borijo proti tem trendom in se borijo za pravice delavcev in pravi socializem, kar pomeni, da medije ne bi nadzorovali kapitalistični interesi ali birokratskih interesi, ampak bi bili demokratično odprti do vse sektorjev družb.

Tomasz Piotr Poręba, predlagatelj. – (PL) Gospod predsednik, tukaj, v Evropskem parlamentu, bi danes morali govoriti o tem, kaj se dogaja v Venezueli, kjer diktator krši zakone, izloča opozicijo, zapira neodvisne televizijske postaje, razlašča podjetja in zapira razne institucije: to je tak kraj. Gre za očitne kršitve človekovih pravic.

Toda obstajajo še druge zadeve, saj njegova vladavina ne le, da destabilizira položaj v svoji državi, pač pa tudi destabilizira položaj v regiji. Provokativni ukrep proti Kolumbiji, podpora gverilam FARC – to so dejstva, ki bi lahko dejansko vodila k resničnemu konfliktu v regiji.

Kolumbija je naš strateški partner. Podprimo Kolumbijo in bodimo tokrat z njo, ko jo Chávez tako močno napada in jo potuhnjeno ali provokativno napeljuje, da ojača konflikt v regiji. To je naša obveznost in če so bodo ti napadi in provokacije okrepili, bosta Evropska unija in Evropski parlament morala stati Kolumbiji ob strani, biti z njo in jo podpreti v konfliktu z Venezuelo, in bojim se, da se bo to kmalu zgodilo.

Bogusław Sonik, v imenu skupine PPE. – (PL) Gospod predsednik, vedno je enako: za boljši jutri odpraviti neenakosti, osvoboditi ljudi izpod zatiralcev in tiranov, končati revščino in pomanjkanje, uporabiti bogastvo države v dobro naroda – nekdo prevzame oblast. To je cilj vsake revolucije in tudi tistih, ki z uporabo mehanizmov demokracije zavzemajo položaj, o katerem sanjajo, kot je npr. predsednik, in naslednji dan že odvržejo svoj moto o svobodi, demokraciji in družbi. Od tega trenutka naprej jih vodi le en moto: „Ko imamo enkrat oblast, se ji nikoli ne bomo odpovedali“. Diktatorji dosežejo ta cilj z uporabo enakih metod: cenzuro, tajno policijo, zapiranjem drugače mislečih, zlomom in razdvojitvijo opozicijskih sil in popolnim nadzorom nad mediji. Vrsta ustanovitvene listine, simbol natančno take vrste razmišljanja, je bilo v 20. stoletju na primer Leninovo zatiranje vstaje pogumnih mornarjev iz Kronstadta. Ta ugotovitev prav tako velja danes za Venezuelo. Svoboda medijev je bistvenega pomena za demokracijo in spoštovanje temeljnih vrednot. Evropska komisija bi morala sprejeti ustrezne ukrepe.

Zigmantas Balčytis, v imenu skupine S&D. – (LT) Nekaj članov naše skupine je že dejansko podalo svoja stališča in strinjam se, da vprašanje Venezuele ali svobode izražanja ni relevantno le v Latinski Ameriki, pač pa tudi v Evropi in povsod po svetu. Če bi natančno preučili kršitve svobode izražanja, verjamem, da bi ugotovili, da težave obstajajo tudi v nekaterih državah članicah Evropske unije.

Prav gotovo podpiram idejo, da je bila ta zadeva dodana na program malo prehitro in da imamo veliko večje probleme in večja kazniva dejanja, ne le v Latinski Ameriki, ampak v drugih državah, zato verjamem, da se danes o tem vprašanju pretirava.

Izaskun Bilbao Barandica, *v imenu skupine ALDE*. – (ES) Gospod predsednik, strinjam se, da obstajajo veliko bolj resni problemi, toda moja dolžnost je, da zaradi doslednosti obsodim, kar se trenutno dokaj v Venezueli. Glasoval sem za pobudo o Italiji.

Pred nekaj dnevi sem obsodil primer ukinitve edinega časopisa v baskovskem jeziku v Španiji, v Baskiji, in danes obsojam zaprtje radija Carcas leta 2007 in zaprtje 34 radijskih postaj leta 2009.

Želim si, da bi to bili upravni problemi in da bi se pravice teh medijskih teles obnovile. Toda skrbi me, ker slišim, da predsednik Chávez izenačuje nove družbene mrežne strani z državnim terorizmom in da je internet v resni nevarnosti.

Moja dolžnost je zagovarjati človekove pravice, braniti svobodo izražanja, pravico medijev do zagotavljanja svobodnih in pluralističnih informacij, ker to pomeni zagovarjati pravico državljanov do obveščenosti v popolni svobodi.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, vemo, da je Venezuela ena izmed najbogatejših držav z nafto na svetu. Tudi vemo, da ima ta država ogromne možnosti za pridobivanje energije iz hidroelektrarn. Toda kot vsi vemo, prebivalci Venezuele trpijo zaradi posledic večletnega slabega upravljanja. Desetletja ta država ni mogla investirati prihodkov od nafte v trajnostni razvoj ali v razvoj infrastruktur. Vezava nacionalne valute na ameriški dolar je bila verjetno še ena protiproduktivna poteza. Pred kratkim je želel predsednik Chávez rešiti ta problem z devalvacijo valute in s pridobitvijo nadzora nad javnim dolgom. Toda nacionalizacija bank, razlastnjenje in začasno zaprtje trgovin s hrano verjetno ne bo dovolj za dolgotrajno ustavitev nezadržne inflacije.

Predsednik Chávez vodi nadzorovano gospodarsko politiko, centralno načrtovano gospodarstvo, podobno gospodarstvom ostalih avtoritarnih režimov, ki je nedvomno in neizogibno obsojeno na propad. Položaj se bo verjetno še poslabšal, kar se bo zgodilo, če se bodo proizvajalci hrane, ki so že leta prisiljeni pridelovati hrano po fiksnih, netržnih cenah, poskušali na neki točki upreti, takoj ko bo to mogoče. Izražam tudi svojo kritiko glede dejstva, da je v teh negotovih razmerah, ko Venezuela trpi zaradi prekinitve oskrbe z električno energijo, pomanjkanja vode in bednega gospodarstva, predsednik Chávez kupil za več kot 70 milijonov dolarjev vredno orožje za nacionalno stražo. Obiti niso dobri, zlasti v kontekstu nenehnih protestov po zaprtju oddajnika, ki je bil kritičen do vlade; v teh protestih so se študenti in člani opozicije že večkrat nasilno spopadli z varnostnimi silami.

Ker so, kot se vsi strinjamo, človekove pravice posebnega pomena za Evropsko unijo, si moramo prizadevati za pomoč. Ne smemo ukrepati le v primerih, ki vključujejo kršitve človekovih pravic, ampak tudi pri preučevanju možnosti, ki bi lahko izboljšale pogoje, v katerih živi Venezuela, ne da bi se neposredno vmešavali v notranje zadeve države. Za to nalogo je potrebno veliko diplomatske spretnosti in občutka. Upam, da Evropska unija to lahko stori.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nemalo sem presenečen, da se v tem parlamentu Skupino Evropske ljudske stranke (Krščanski demokrati) obtožuje, da je vsilila to temo na dnevni red, ki, čeprav je nujna, ni po godu nobenemu članu večinske levice v tem parlamentu. Dvomim, da predstavljajo večino v tem parlamentu. Preprosto sem moral zastaviti to vprašanje. Tako kot druge skupine, ima tudi naša pravico, da sproži to zadevo. Čeprav je gospod Chávez, ki je trenutno na oblasti, neke vrste vaš kolega ali kolega prejšnjega španskega predsedstva, preprosto moramo vprašati, kateri ukrepi se sprejemajo v tem pogledu.

Precej sem začuden, da lahko nekdo kot je gospod Chávez izjavi, da je Twitter teroristični sistem. Žal mi je, toda kdorkoli, ki lahko danes in v tem času opiše Twitter kot teroristični sistem, živi v drugem svetu, v kameni dobi. Naj vam povem še to: nas, Skupino PPE, take obtožbe ne bodo prestrašile. Obsojamo kršitve človekovih pravic povsod. Osebo obsojam kršitve človekovih pravic, kadar gre za svobodo tiska. Glede tega naj samo povem, da venezuelskim novinarjem vsiljujejo informacije in jim ukazujejo, kaj naj pišejo, in da sodnike zapirajo, če spustijo iz zapore nekoga, ki je bil po krivem zaprt. Kot Evropejci moramo imeti pogum, da izrazimo nestrinjanje s tako prakso.

Ne bom dovolil gospe De Keyser in ostalim v tem parlamentu, da obtožujejo Skupino PPE. Kot vsi ostali, imamo tudi mi pravico določiti kršitve človekovih pravic kot teme vredne razprave, pa naj bo to v Evropi ali kjer drugje na svetu, .

Marietje Schaake (ALDE). – Gospod predsednik, venezuelska vlada je poskusila nepravilno omejiti svobodo izražanja in pluralizem v medijih in na internetu. Ti obupni poskusi cenzuriranja informacij in izražanja me

spominjajo na vedenje Mahmuda Ahmadindžada. V bistvu predsednik Chávez imenuje Mahmuda Ahmadindžada prijatelj – in s prijatelji, kot je on, bi se nekdo vprašal, kdo sploh potrebuje sovražnike.

Vendar dejstvo, da Chávez razume Twitter in besedilna sporočila kot teroristična dejanja, kaže, da jemlje ljudi in prost pretok njihovi misli in opozicijo za sovražnika. Priznati moram, da sam uporabljam Twitter in besedilna sporočila, toda na srečo v Evropi štejemo svobodno izražanje za temeljno in vsesplošno pravico, tudi na internetu. Omejevanje digitalnih poti za izražanje, informacije in izmenjavo idej je dokaz strahu venezuelske vlade pred svojimi državljani in njihovim pozivom h koncu nasilja in tiranije.

Uspešno mobilizacijo državljanov je mogoče videti na primeru Oscarja Moralesa, ki je ustanovil skupino na Facebooku z nazivom „Milijon glasov proti FARC“ z upanjem, da bo na spletu zbral milijon ljudi. Kmalu je zbral 12 milijonov ljudi za proteste na ulicah povsod po svetu, ki so pozivali h koncu nasilja FARC-a. To gibanje so poganjali državljani z uporabo tehnologije kot vozila. Poskus omejevanja tega vozila ni le nepravilen, pač pa se bo tudi izkazal za neučinkovitega.

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, svoboda tiska in svobodna demokratična vlada so temelji EU. Za Huga Cháveza, lažnega diktatorja Venezuele, so le ovire na poti do absolutne oblasti. Je demagog, ne demokrat, in je uničil venezuelsko gospodarstvo.

Toda še vedno ima ta parlament precejšen delež Chávezovih zagovornikov, kot je gospod Higgins: mogoče zato, ker Chávez odraža njihov strupen protiamerikanizem in odpor do uspeha predsednika Uribe v sosednji Kolumbiji. Obžalovanja vredno je, da se nam ostale politične skupine na levi ne želijo pridružiti v političnem toku Parlamenta pri obsojanju vse večjih samovoljnih in resnih žalitev temeljnih svoboščin, ki jih je zakrivil Chávezov režim. Njegov odziv na TV postajo, ki je bila kritična do njegovega vladanja, je bil tak, da jo je preprosto ukinil.

To me spominja na podoben položaj pri PRC – Kitajska – kjer je komunistični režim poskušal zaustaviti evropsko podjetje pred oddajanjem protikomunističnih televizijskih programov. Chávez se je tako brez sramu postavil ob bok kitajskim avtoritarnim in brezkompromisnim vladarjem. Njegovi najtesnejši prijatelji po svetu so Castro, Lukašenko in Ahmadinedžad, kar je dober dokaz.

Moja skupina, ECR, podpira Venezuelčane v svojih prizadevanjih, da prinesejo v državo pravo demokracijo.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Gospod predsednik, demokratične razmere in položaj človekovih pravic v Venezueli so v stalnem upadu in to moramo v celoti priznati. Prav tako se moramo danes spomniti, da so različne organizacije za človekove pravice priznale Venezuelo kot državo z najslabšim položajem svobode tiska v Latinski Ameriki.

Poročnik polkovnik Chávez je bil v Venezueli neuspešen v vladanju v mnogih pogledih, toda ostaja na oblasti le zaradi zatiranja opozicije, pridobivanja nadzora nad mediji in manipulacije volilnega postopka. Rad bi se odzval na besede nekaterih kolegov, ki so že govorili v tej dvorani pred menoj, in jim dejal, da je naša odgovornost, naše poslanstvo, podpreti venezuelsko ljudstvo, ko se sooča s preganjanjem, zlorabo človekovih pravic in aretacijo s strani njihovega predsednika.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Po mojem mnenju je Hugo Chávez privzel vse najslabše možne vidike totalitarnega socializma s prejšnjega stoletja. S tem ne mislim na njegov odnos do tujih naložb, ki so seveda prav tako bistveno vprašanje, dokler bodo popolnoma brezciljne. Mislim na njegov odnos do svobode tiska in na to, kar predstavlja pluralizem, ker Hugo Chávez poskuša kopirati pluralizem tako, da zapre radijske postaje, ki ne želijo prenašati njegovih dolgočasnih govorov, in ustanavlja javne postaje, da hlini pluralizem. Kopiranje pluralizma ni isto kot sprejemanje pluralizma, ker demokracija ne more delovati na podlagi karikature pluralizma.

Ljudje, ki so Chávezu blizu, so že bili imenovani. Ni nič manj kot diktator, ker sovraži pluralizem. Zato menim, da ga socialisti ne bi smeli zagovarjati. Ena izmed žrtev nedavnih demonstracij je bil pravzaprav socialistični študent.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Gospod predsednik, v imenu skupine bi rad potrdil stališče, ki ga je tukaj predstavila gospa De Keyser. Ni dvoma, da se ne sme tolerirati kršitev svobode medijev. Prav gotovo vidimo moteče dogodke v Venezueli. Toda menim, da bi morali biti zelo pazljivi glede oblikovanja nedvoumnih, kategoričnih in končnih sodb. Po mojem mnenju bi morali dobiti odgovor na temeljno vprašanje: postaje, ki so bile zaprte – ali so bile vse zaprte zaradi političnih razlogov ali so bile nekatere izmed njih zaprte, ker niso izpolnjevale zakonskih zahtev? Mislim, da bi odgovor, razumevanje, kaj je čista politika in kaj je pravno dejstvo, imelo velik pomen za stališče našega Parlamenta.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Gospod predsednik, kar begajoče je, da nekateri moji kolegi tukaj menijo, da ni primerno govoriti o eni izmed svetovno najbolj pokvarjenih držav. Nasprotniki predsednika Huga Cháveza še vedno sedijo v zaporu, obsojeni na podlagi očitnih političnih razlogov. Ali ni res, da zagovarjati to stanje pomeni nadležno poniževanje, ob upoštevanju lastne ideologije?

Venezuelčani morajo prenašati v celoti nepotrebne prekinitve električne energije in vode v državi, ki je najbogatejša z energijo v Latinski Ameriki. Ukinitvev radijskih in televizijskih kanalov in nasilno zatiranje študentskih demonstracij govorita o totalitarnem režimu. Zakaj torej ne bi reagirali? Ker morajo mediji delovati v skladu z zakonom, jih ne smejo zapreti, razen če oblasti nimajo druge možnosti in šele takrat, ko so bila izčrpana vsa pravna sredstva. Obtoženim je prav tako potrebno dati priložnost za svojo obrambo in pritožbo na dokaze o krivdi.

Če je venezuelska vlada zavezana pravni državi in človekovim pravicam, mora zaščititi in spoštovati svobodo izražanja in ceniti veselje, ki ga prinašata ustavni državi kritika in odprtost.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Gospod predsednik, čeprav je za nekatere le upravno vprašanje, je za druge veliko več. Govorimo o svobodi.

Vem, da nekateri ljudje menijo, da se je za svobodo potrebno boriti na določene načine in na določenih krajih. Toda vem pa tudi, da je za nekatere ljudi prava svoboda, njihova lastna svoboda, tista, ki jo uvedejo določeni diktatorji, katere branijo, in v nekaterih primerih celo spodbujajo, in ne svoboda ljudi, kot smo mi, ki branimo to besedo najbolj, kar se da, ki verjamemo v svobodo medijev in v to, da ozemlja ni mogoče vzeti z odlokom. Vprašajte na tisoče ljudi s Kanarskih otokov, ki so bili v tem položaju v Venezueli.

Govorimo o pravicah, pluralnosti in svobodi. Na žalost nekateri ljudje še ne verjamejo v to.

Viviane Reding, podpredsednica Komisije. – Gospod predsednik, Komisija posveča pozornost osnutku resolucije, ki jo je predstavil Parlament glede položaja v Venezueli. Lahko ste prepričani, da Komisija pozorno spremlja položaj.

V tem pogledu je EU z zaskrbljenostjo zabeležila neprestano zatiranje medijev, vključno z RCTV International. Menimo, da pri tej zadevi ne gre le za pravne zahteve in jo je treba upoštevati v kontekstu vprašanja svobode izražanja v Venezueli. To je vzrok za zaskrbljenost in v zadnjih mesecih je pridobil na vidnosti na mednarodni ravni.

Novembra 2009 je na primer posebni poročevalec Sveta Združenih narodov za človekove pravice trdil, da bi predlagani posebni zakon proti kaznivim dejanjem v zvezi z mediji v Venezueli – navajam – „vključeval resne kršitve pravice do svobode mnenja in izražanja ter bi omejeval svobodo tiska v državi, če bi bil sprejet v trenutni obliki“. Poročevalec je prav tako pozval Venezuelo, da v celoti spoštuje člena 19 in 20 Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, katerega je Venezuela podpisnica in ki zagotavlja pravico do svobode mnenja in izražanja.

Morda se spomnite, da je leta 2009 Evropska unija izdala deklaracijo glede teh težav, ker sta za nas svoboda izražanja in prost dostop do informacij vprašanji, ki sta del dialoga z venezuelskimi oblastmi. Globoko obžalujemo, da sta dva protestnika umrla in da je več ljudi bilo ranjenih, vključno s člani varnostnih sil in protestniki. Strinjamo se z oceno medameriške komisije za človekove pravice, ki je izrazila globoko zaskrbljenost nad resnimi nasilnimi dogodki med demonstracijami, tako za vlado kot proti vladi predsednika Cháveza, in ki je pozvala venezuelsko vlado, da nadzira demonstracije – navajam – „v okviru spoštovanja človekovih pravic v skladu z medameriškimi standardi“.

Natančno in z zaskrbljenostjo spremljamo nagibe proti politični radikalizaciji. Septembrske volitve so mejnik za prihodnost države. V zvezi s tem EU poudarja pomen teh volitev, da se odvijajo v mirnem, preglednem in v celoti demokratičnem okolju.

V okviru dialoga, ki ga EU vodi z venezuelskimi oblastmi, smo vedno poudarjali pomen popolnega spoštovanja mednarodnih obveznosti in zavez glede človekovih pravic, vključno s svobodo izražanja in svobodo tiska, kot temelja demokracije in pravne države. Kot veste, je to načelo določeno v Listini EU o temeljnih pravicah, ki je sedaj del naših pogodb. To daje poseben poudarek svobodi izražanja in spoštovanju pluralizma medijev v Evropi in tudi pri naših mednarodnih odnosih.

Evropska unija prek evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice podpira dejavnosti organizacij civilne družbe na tem zelo posebnem področju. Poleg tega smo vedno podpirali vse pobude za spodbujanje strpnosti, dialog in medsebojno razumevanje.

V imenu Komisije bi rada zagotovila Parlamentu, da bomo še naprej pozorno spremljali dogajanje v Venezueli. Naša zaveza za podporo in krepitev demokracije ter zaščito in spodbujanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin se bo odražala v naši politiki sodelovanja in odnosih z Venezuelo tako v prihodnosti kot v preteklosti.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Gospod predsednik, če naj bi postopek „catch-the-eye“ deloval učinkovito, potem bi moral predsednik pogledati po dvorani, da bi videl, kdo želi besedo, kar sem storila zelo opazno, da bi govorila v „catch-the-eye“ razpravi o Venezueli. Vi in vaše službe bi morale paziti na tiste, ki želijo besedo.

Predsednik. – Gospa Muñiz De Urquiza, fizično ni mogoče, da bi v vse smeri gledal naenkrat. Obkrožen sem z zelo pozornimi ljudmi. Ko sem dal besedo zadnjemu članu, sem dejal „zadnji član, ki bo dobil besedo, je gospod Mato Androver“. Če ste želeli ugovarjati, bi to morali storiti takrat.

Razprava je zaključena. Glasovanje bo potekalo na koncu razprave.

Pisne izjave (člen 149)

Monica Luisa Macovei (PPE), v pisni obliki. – Podpiram resolucijo, saj me skrbijo nedemokratski ukrepi, ki jih je sprejela vlada v Venezueli, zlasti tisti, ki omejujejo pravico do svobodnega tiska, izražanja in zbiranja, ter visoka raven korupcije, ki jo opaža ljudstvo Venezuele. Nadzorovanje medijev in različnih mnenj je tipično za totalitarne režime. Po poročilu skupin za človekove pravice januarja 2010 je Chávezova vlada grozila, da bo sprejela ukrepe proti ponudnikom kabelskih programov, ki so prenašali postaje, ki niso bili v skladu z vladnimi zahtevami, in sicer da bi prekinili redno oddajanje za prenašanje predsednikovih govorov. Zaradi tega so državni ponudniki kabelskih storitev ustavili oddajanje sedmih postaj. Leta 2009 je Chávez prisilil postaje, da so v živo prenašale 141 njegovih govorov, vključno s tistim, ki je trajal sedem ur in 34 minut. Kar zadeva korupcijo, bi morala vlada v celoti in učinkovito uresničiti Konvencijo Združenih narodov proti korupciji in ostale pomembne instrumente ter vzeti resno zaskrbljenosti Venezuelčanov glede korupcije – kazatelj dobrega vladanja katere koli države.

10.2. Madagaskar

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o Madagaskarju⁽²⁾.

Raül Romeva i Rueda, predlagatelj. – Gospod predsednik, zares gre za temo, o kateri je potrebno odločiti. To je tema, o kateri moramo razpravljati. Na Madagaskarju je politična kriza in to nas pripelje k potrebi, da skladno s tem odgovorimo tudi na potrebe države.

Dogovor o delitvi moči je bil sklenjen pod okriljem Afriške unije med sedanjim predsednikom Rajoelino in njegovim predhodnikom predsednikom Ravalomanano.

Tukaj še je sporazum iz Maputa in dopolnilni akt iz Adis Abebe, ki ostajata edina politična in demokratična rešitev za sedanjo krizo. Tega ne smemo pozabiti. Sporazum iz Maputa predvideva ustanovitev nacionalne enotne vlade za prehodno obdobje 15 mesecev.

Naj tudi opozorim, da poleg tega obstajajo tudi nekatere posebne in lokalne razmere, ki so zaskrbljujoče v smislu tega, da je vlada izdala odlok, ki uzakonja izvoz nepredelanega in ogroženega lesa, s čimer je ogrožena biotska raznovrstnost v državi. To bi lahko povzročilo veliko težav v prihodnosti, ker je biotska raznovrstnost lahko za vedno izgubljena.

V tem kontekstu moramo spomniti Komisijo in države članice, da bi lahko bila misija za opazovanje volitev na Madagaskar napaka. Prosim, da se delegacija v to državo v teh okoliščinah ne pošilja na volitve, ki jih vlada organizira za marec, saj te volitve ne upoštevajo sporazuma iz Maputa. Vztrajam: v tem okviru, v skladu s tem dogovorom in na podlagi sporazuma iz Maputa te misije za opazovanje volitev ne bi smeli poslati.

Volitve mora spremljati popolno spoštovanje človekovih pravic v državi in spoštovanje demokratičnih načel ter pravna država. Če bodo ti pogoji izpolnjeni, potem se lahko pogovarjamo o tem, toda v danih razmerah, v danem kontekstu, menim, da bi to bila napaka.

⁽²⁾ Glej zapisnik.

Renate Weber, *predlagateljica*. – (FR) Gospod predsednik, težave z nestabilnostjo na Madagaskarju ostajajo kljub pobudam Afriške unije in ZN. Gospod Rajoelina ne želi deliti oblasti in izloča vsakogar, ki mu nasprotuje. Pred kratkim je potrdil svoj namen, da bo organiziral splošne volitve, ne da bi upošteval urnik, predviden v sporazumih iz Maputa in Adis Abebe.

Ne pretiravamo, če rečemo, da je protiustavni režim Andrya Rajoeline prevzel tri veje oblasti in dela vse, da bi prevzel še medije.

Na žalost Madagaskarja so se kršitve človekovih pravic s prejšnjega predsedniškega režima nadaljevale, potem ko se je Andry Rajoelina razglasil za visoko prehodno oblast. Varnostne sile, ki jim poveljuje, so pogosto nasilno posredovale, da bi razgnale demonstracije opozicije, in prišlo je do smrtnih primerov in poškodb.

V poročilu z dne 4. februarja 2010 Amnesty International navaja, da so bili člani parlamenta, senatorji, pravniki, vodje opozicije in novinarji predmet aretacij in samovoljnih zadržanj in da so z nekaterimi med aretacijo grdo ravnali, medtem ko oblasti niso opravile nobenih preiskav.

Na žalost se je še enkrat izkazalo, da tisti, ki si vzamejo oblast s silo, tudi vladajo s silo.

Véronique De Keyser, *predlagateljica*. – (FR) Gospod predsednik, o tem predlogu resolucije obstaja soglasje. Nezakonit prehodni režim, ki ga vodi Andry Rajoelina, je na tem, da bo potisnil Madagaskar v kaos. Pripravlja se, da bo izkoristil prihajajoče volitve, ki jih je napovedal za marec 2010, ob koncu procesa, ki nima veze z demokracijo in ki se odvija izven sporazuma iz Maputa in Adis Abebe.

Nezakonita imenovanja vprašljivih političnih osebnosti, obsežne kršitve človekovih pravic in nadlegovanje ter samovoljne aretacije članov parlamenta, verskih vodij in civilistov so razburile mednarodno skupnost in jo pripravile do tega, da je uvedla sankcije. Članstvo Madagaskarja v Skupnosti za južnoafriški razvoj in Afriški uniji je zamrznjeno. Združene države mu nočejo dodeliti ugodnosti iz zakona o rasti in potencialih Afrike. Donatorji Mednarodnega monetarnega sklada so znižali proračun za 50 %, ZN bodo preučili položaj te države 15. februarja in mislim, da je Evropska unija ukinila razvojno pomoč, obdržala pa je humanitarno pomoč.

Položaj je torej tragičen, katastrofalen, za prebivalstvo, ki živi z manj kot dolarjem na dan. Zelo smo zaskrbljeni zaradi položaja in ta skupni nujni predlog resolucije je dokaz naše zaskrbljenosti. Podpiramo mediacijska prizadevanja Joaquima Chissana, nekdanjega predsednika Republike Mozambik, in pozivamo štiri politične skupine, da se vrnejo k pogajanjem. Druga rešitev ne obstaja. Prav tako pozivamo Afriško unijo in Skupnost za južnoafriški razvoj, da obnovita stike in privedeta tranzicijski proces do pravih zaključkov, ter pozivamo Komisijo, da nam poroča o postopku posvetovanja, ki poteka z Madagaskarjem po členu 96 sporazuma iz Cotonouja.

Bernd Posselt, *predlagatelj*. – (DE) Gospod predsednik, v nekaterih glavnih mestih po svetu obstaja zaskrbljenost, da lahko naš predlog resolucije vodi k poslabšanju razmer na Madagaskarju. Kljub temu je naš cilj prinesiti mir v regijo. Zlasti se sklicujem na člen 14 in člen 15, ki se precej jasno osredotočata na dialog.

Afriška unija, Evropska unija, ZN, sosednje države, kontaktna skupina in, nenazadnje, Francija so bile vse pozvane, da odigrajo svojo vlogo pri zagotavljanju, da (vsaj) štiri različna politična gibanja, ki so na Madagaskarju, pridejo do skupnega stališča, da Madagaskar ne bo postal država, ki tone v prepad, da še ne zapljuje bližje h katastrofi in da namesto tega najde mirno in sporazumno rešitev. Toda to bo mogoče le, dokler ne bo nihče poskušal uvesti diktature, dokler se ne bo nihče umaknil iz mirovnega procesa in se bodo vse stranke vrnile k pogajanjem, ali pa ta čudovita, toda opustošena država ne bo imela prihodnosti.

Marie-Christine Vergiat, *predlagateljica*. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, na Madagaskarju se dogaja enako kot številnim drugim državam po svetu, nasproti katerim je Evropska unija pokazala pomanjkanje politične moči. To je še zlasti res za Afriko.

Leto potem, ko je Andry Rajoelina nezakonito prevzel oblast, se zdi, da velik otok Madagaskar polzi vse globlje v družbeno, gospodarsko in finančno krizo, česar tamkajšnji ljudje ne potrebujejo.

V bistvu je ta država postala ena najrevnejših držav na svetu, z veliko večino ljudi, ki živijo z manj kot dolarjem na dan. Kršitve človekovih pravic se povečujejo. Verski vodje, člani parlamenta, novinarji in voditelji civilne družbe so predmet ustrahovanja in nadlegovanja, aretirajo jih in zapirajo.

Mednarodna skupnost varčuje s prizadevanji in noče priznati, da je to v bistvu državni udar in da je vlada, ki jo je vzpostavil na Madagaskarju Andry Rajoelina, dejansko vojaška vlada.

Madagaskar je bil izločen iz Afriške unije in Skupnosti za južnoafriški razvoj. Od februarja 2009 se je vršilo več poskusov reševanja, vključno s strani ZN in EU, kar je privedlo do sporazumov iz Maputa in Adis Abebe. Toda od novembra 2009 so ti sporazumi zastali zaradi razhajanj med različnimi protagonisti in ker nekateri izmed njih niso želeli sodelovati pri izvajanju teh sporazumov.

Mi, v Konfederalni skupini Evropske združene levice/Zelene nordijske levice, menimo, da je čas, da malgaško ljudstvo spregovori, in da je skrajni čas, da se demokratična pravila začnejo spoštovati.

Andry Rajoelina, mogočnež režima, želi organizirati volitve enostransko, brez posvetovanja malgaškega ljudstva in kljub zgoraj navedenim sporazumom. Enostransko je določil začetni datum tako imenovanih demokratičnih volitev marca 2010, toda sedaj se zdi, da govori o datumu nekje med koncem marca in koncem leta 2010.

Zato želimo okrepiti humanitarno pomoč, da se vzpostavijo sodni postopki in da Evropska unija pritisne z vso težo, da zagotovi, da se v sprejete ukrepe vključi civilna družba.

Charles Tannock, *predlagatelj*. – Gospod predsednik, če si Afriška unija želi, da bi imela pooblastila in spoštovanje, kot jih ima EU v mednarodnih zadevah, potem je Madagaskar vsekakor primer, ko mora Afriška unija odločno ukrepati. Namesto tega smo bili priča kolebanju in mlačni diplomaciji po padcu predsednika Marca Ravalomanana, ki je žal spomin na razmere v Zimbabveju. Čas je, da Afriška unija sprejme odgovornosti v zvezi z Madagaskarjem, kjer so politične napetosti in kaos že nekaj časa stalnica. Če Afriška unija tega nereda ne zmore urediti, potem se je pošteno vprašati, zakaj bi morala to storiti EU.

Toda še naprej se moramo zavzemati za Madagaskar, da omogočimo gladek povratak k demokratičnemu vladanju in spodbujanju sprave. Bistveno je, da se tistim politikom in vojaškim oficirjem, ki so bili pozvani na sodišče in ki so zlorabljali človekove pravice, sodi. Ciljne sankcije proti nezakonitemu režimu Andrya Rajoeline prav tako ponujajo učinkovit način za kaznovanje tistih, ki zakrivljajo nestabilnost, ne da bi pri tem škodovali veliki večini malgaškega ljudstva, ki je sito napetosti in primerov nasilja v njihovi lepi državi.

Cristian Dan Preda, *v imenu skupine PPE*. – (RO) Kot je že bilo poudarjeno, vlada stanje negotovosti in politične nestabilnosti na Madagaskarju že več kot leto. Medtem ko so se med pogajalskim procesom že včasih utrile iskrice upanja, pa ukrepi Andrya Rajoeline služijo le oviranju procesa, kar zapleta ponovno vzpostavitev ustavnega reda.

Tukaj mislim na odstavitev predsedniškega ministra, imenovanega po dogovorih iz Maputa, umik iz pogajalskega procesa s političnimi grupacijami in nedavna odločitev, da se z naglico organizirajo volitve, ne da bi se upoštevali predhodni sporazumi.

Menim, da je to poskus oblikovanja lažne legalnosti in uzakonjenosti režima, ki je prišel do oblasti z državnim udarom, kar Rajoelina ne more zanikati. Očitno je, da je edini način, da se zagotovi obnova ustavnega reda, popolna uveljavitev sporazumov iz Maputa in Adis Abebe.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Gospod predsednik, opozoril bi vas rad, da so vse skupine potrdile ta predlog resolucije. Tako tudi mora biti, saj je tema zelo pomembna. Za razliko od prejšnjih govornikov bi rad rekel, da moramo zagotoviti, da ne bomo zgolj spodbujali svobode izražanja in svobode tiska v tej državi, ampak da ju tudi aktivno zahtevamo, sedaj ko preučujemo načine, kako bi lahko pomagali, da bi stvari, upajmo, napredovale k mirnim volitvam. Kot Evropejci moramo zagotoviti, da uvedemo svobodo tiska na vseh področjih, z vso finančno pomočjo, ki je za to potrebna. Prav tako moramo zagotoviti celovito podporo in si prizadevati, da bomo skupaj ukrepali za zagotovitev finančne pomoči v obsegu sporazumov, ki jih imamo s to državo.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Gospod predsednik, neznosno je spremljati razmere na Madagaskarju, kjer je oblast v rokah osebe, ki je prevzela državo z nasilnimi sredstvi in ji vlada na prav tak brutalen način, in čigar položaj mednarodna skupnost ni priznala. Iz tega razloga uporabljam besedo „oseba“ in ne „predsednik“.

Večina prebivalstva na Madagaskarju živi pod pragom revščine: 7 000 otrok trpi zaradi hude podhranjenosti in položaj se s politično krizo samo še poslabšuje. Iz tega razloga je pomembno, da skupaj z ostalo mednarodno skupnostjo povišamo znesek humanitarne pomoči za Madagaskar.

Nadalje je zelo pomembno, da raziščemo in rešimo politične umore, ki so se zgodili, in to je treba prepustiti neodvisni in nepristranski agenciji. Če se to ne bo zgodilo, bo težko graditi zaupanje in sprejeti korake nasproti demokraciji.

Prednostna naloga mora biti, da štiri politične struje Madagaskarja sedijo za pogajalsko mizo in se sporazumejo, kaj storiti, da se letos omogoči izvedba demokratičnih volitev. Prav tako je bistveno, da Madagaskar ne sklene sporazumov o naravnih virih, preden bo imel vlado, izvoljeno od ljudi.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Gospod predsednik, glede Madagaskarja je dobro, da lahko poročamo, da ni le Evropska unija tista, ki je zaskrbljena nad izvajanjem člena 96 Sporazuma iz Cotonouja s strani te države, ampak da sta Afriška unija in SADC, kot regionalni organizaciji, prav tako zavzeli stališče, da je še en državni udar v Afriki nesprejemljiv. Za Afriško unijo in za regionalne organizacije je relativno nova stvar, da sprejemajo take odločitve in jih celo izvajajo in sprejemajo ukrepe.

Upam, da ko se bo mednarodna kontaktna skupina čez en teden, to je 18. februarja, spet srečala v Adis Abebi, da bodo vse sodelujoče strani izpolnile svoje naloge in pooblastila ter zagotovile, da se sporazum, ki je bil sklenjen v Maputu, tudi izvede. To je moj poziv vsem sodelujočim.

Viviane Reding, *podpredsednica Komisije.* – (FR) Gospod predsednik, dovolite, da najprej poudarim našo veliko zaskrbljenost zaradi ovir, ki preprečujejo izvajanje sporazumov iz Maputa.

Odkar se je začela kriza in so se začela posvetovanja z Madagaskarjem po členu 96 sporazuma iz Cotonouja, Komisija aktivno podpira prizadevanja mednarodne skupnosti za posredovanje, ki so pripeljala do precejšnjega napredka, toda ta žal še ni privedel do učinkovitega procesa prehoda. Zelo smo zaskrbljeni, ker namesto napredka nazadujemo in je očitno prisotno tveganje, da se bomo vrnili tja, kjer smo začeli marca 2009.

Strinjali se boste, da lahko to seveda povzroči poslabšanje političnih razmer na področju človekovih pravic ter spore med Malgaši. Ob številnih priložnostih smo jasno navedli, da zavračamo vse enostranske procese, ki vodijo v hitro organizirane volitve, ki ne bodo privedle do trajne rešitve krize.

Če torej odgovorim na vprašanje, ki ga je zadal poslanec, bi rekla, da nismo pripravljeni podpreti takega procesa ne politično ne finančno.

Pobuda, ki jo je trenutno prevzel predsednik komisije Afriške unije, je naše zadnje upanje. Pripravljeni smo oceniti, skupaj z mednarodno skupnostjo v okviru mednarodne kontaktne skupine, odziv malgaških gibanj in odvisno od razmer predstaviti predloge sklepov Svetu v skladu s členom 96 sporazuma iz Cotonouja.

V primeru negativne odločitve ta ne sme vplivati na projekte, ki imajo neposredno korist za prebivalce, in mi bomo nadaljevali ter, če bo povečali humanitarno pomoč za ranljivo prebivalstvo.

Ob koncu naj vam zagotovim, gospod predsednik, da se je Komisija aktivno, potrpežljivo in vztrajno zavezala, da bo našla sporazumno pot iz krize.

Predsednik. – Razprava je zaključena. Glasovanje bo potekalo na koncu razprave.

10.3. Burma

Predsednik. – – Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o Burmi⁽³⁾.

Véronique De Keyser, *predlagateljica.* – (FR) Gospod predsednik, razmere v Burmi se še naprej slabšajo. Ali se moramo spomniti zlorab burmanskega ljudstva s strani burmanske vlade, neskončnega zapora dobitnice nagrade Saharova, Aung San Suu Kyi, in njenega izгона na podlagi neutemeljenega razloga, da obsoja prihajajoče volitve?

Burmanska vlada je obljubila demokratičen prehod v sedmih stopnjah, ki bodo na koncu pripeljale do volitev. Toda če bodo te volitve potekale tako, da bo vlado sestavljala vojska, kot zdaj kaže, bodo volitve povzročile le uzakonitev petih desetletij vojaškega režima in dodelile vojski 25 % sedežev v parlamentu. Pozivamo mednarodno skupnost, vključno s Kitajsko, Indijo in Rusijo, da še naprej s skupnimi močmi vrši pritisk na burmansko vlado, tako da ustavi hude kršitve človekovih pravic, ki se dogajajo v tej državi, ter da se napovedani demokratičen prehod ne spremeni v politično farso.

⁽³⁾ Glej zapisnik.

Filip Kaczmarek, predlagatelj. – (PL) Gospod predsednik, najava prvih volitev po 20 letih v kateri koli državi nas ponavadi navda z optimizmom. Zbudi upanje za uvedbo sprememb in za demokratizacijo. Na žalost pa redki izmed nas in redki prebivalci Burme verjamejo, da bodo volitve, ki bodo potekale tam konec letošnjega leta, demokratične in poštene ali pa da bodo prinesle dejanske spremembe. Burmanski režim je težava, s katero se ubadamo že leta. V naši resoluciji obsojamo številne kršitve človekovih pravic in državljskih svoboščin, ki so v Burmi vsakdanje. Še vedno ne vemo, kaj naj rečemo burmanskemu ljudstvu o tem, kako naj naredijo konec neusmiljenim dejanjem režima. Po mojem mnenju lahko samo skupno ukrepanje privede do rezultatov. Skupno – koga imam v mislih? Kdo bi moral ukrepati? Sosednje države? Države, ki veliko trgujejo in si izmenjujejo z režimom ter ga posredno financirajo, z drugimi besedami Rusija in Kitajska? Evropska unija, seveda, Združene države in ZN – s to skupino partnerjev lahko dosežemo spremembo.

Marie-Christine Vergiat, predlagateljica. – (FR) Gospod predsednik, od leta 1962 Burma živi pod jarmom vojaške hunte, ki je eden od najbolj zatiralskih režimov na svetu. Zadnji demokratično izvoljeni poslanci so bili izvoljeni leta 1990. Vse so aretirali ali prisilili k odstopu. Tam je 2 000 registriranih političnih zapornikov, med njimi več kot 230 budističnih menihov, ki so sodelovali v mirnih demonstracijah septembra 2008 in so vse od takrat v zaporu.

Več deset tisoč – ali bolje, sto tisoč – burmanskih priseljencev živi na Tajskem, v Indiji, Bangladešu in Maleziji v pogojih, ki so pogosto več kot nevarni in primerni za nezakonito trgovino. Na deset tisoče ljudi je bilo razseljenih proti lastni volji. V takšnih razmerah so novinarji posebej v nevarnosti. Vsaj 14 novinarjev je trenutno v zaporu in ob tej priložnosti bi rada izpostavila primer Hla Hla Win, mlade 25-letne novinarke, ki je bila obsojena na 27 let zavora zaradi nezakonitega uvoza motornega kolesa, ker si je drznila obiskati budistični samostan.

Hunta je res naznanila nove volitve. Kot gospa De Keyser tudi jaz mislim, da je njihov edini namen uzakoniti obstoječo vlado. Ne moremo si kaj, da ne bi dvomili v rezultat.

Danes bomo ponovno odločno obsodili sistematične kršitve človekovih pravic v Burmi ter pozvali burmansko vlado k dialogu in takojšnji zaustavitvi prakse novačenja otrok vojakov. Še enkrat bomo pozvali kitajsko, indijsko in rusko vlado, da uveljavijo svoj vpliv. Toda komisarka, pozivam vas, da ste naša govornica pred Komisijo in Svetom, tako da Evropska unija ohrani omejevalne ukrepe do burmanske vlade, kajti razen besed nimamo niti najmanjšega oprijemljivega dokaza o demokratični razpravi. Pozivamo vas, da ocenite učinkovitost sprejetih ukrepov in storite vse za zagotovitev, da civilno prebivalstvo ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Charles Tannock, predlagatelj. – Gospod predsednik, ne vem več koliko krat smo v preteklih letih v tem parlamentu razpravljali o resnih in slabšajočih se razmerah v zvezi s človekovimi pravicami v Burmi, toda če nas bi kdaj zamikalo, da smo v svojih besedah milejši do brutalne vojaške hunte, se moramo le ozreti po našem parlamentu, da se spomnimo, zakaj moramo ohraniti in povečati pritisk na generale. Seveda govorim o Aung san Suu Kyi, vodji opozicije in Nobelovi nagrajenki, katere slika je izobešena na vidnem mestu v prostorih Parlamenta tako v Bruslju kot v Strasbourgu. Njej sami in njenim podpornikom se dosledno odreka beseda. Zato lahko vsaj spregovorimo zanje in jim obljubimo neomajno podporo v njihovi misiji uveljavljanja stalne demokratične spremembe v Burmi.

Izpostavili smo tudi usodo manjšine Rohingov, ki znova nosi breme izprijene kampanje diskriminacije in preganjanja s strani vojske ter katere številni pripadniki so zbežali v sosednji Bangladeš. Generali lahko preprosto prezrejo naše prošnje, toda zato niso nič manj dragocene, saj imamo kot demokrati pomembno dolžnost, da obsodimo takšno brutalnost, kjer koli na svetu jo srečamo.

Raül Romeva i Rueda, predlagatelj. – (ES) Gospod predsednik, pred nekaj meseci sem imel priložnost obiskati nekatere izmed tisočih beguncev na meji med Tajsko in Burmo, ki trenutno upajo, da se bodo lahko vrnil domov. V nekaterih primerih preprosto upajo, da bodo živeli še en dan.

Tam smo se sestali tudi z nekaterimi opozicijskimi skupinami, med drugim z Nacionalno ligo za demokracijo, katere vodja je že omenjena dobitnica nagrade Saharova, Aung San Suu Kyi.

Ob več priložnostih sem bil pozvan k skrbnemu opazovanju in ne podpori volitev na podlagi ustavne reforme, ki jo je uvedla sama vojaška hunta, v podobnih pogojih kot zdaj, ki nedvomno kršijo temeljne pravice, kar zadeva svobodo izražanja in zbiranja, s tem pa seveda tudi ogrožajo spremembe, preobrazbo in demokratično reformo v tej državi.

Res je, da so se zgodile nekatere spremembe. Res je, da je bilo lansko leto, v 2009, izpuščenih na stotine zapornikov; toda zelo malo jih je bilo dejansko političnih zapornikov.

Resen problem je v tem, da je v Burmi še vedno več kot 2 100 političnih zapornikov. V tem okviru je nemogoče razmišljati o svobodnih, poštenih in demokratičnih volitvah.

Zato je treba najprej upoštevati, da mora obstajati ustrezno okolje za izvedbo volitev. Vsak dialog, ki nam lahko omogoči izboljšanje razmer, bo dobrodošel, toda samo če se te osebe brezpogojno izpustijo in se beguncem zjamči, da se bodo lahko vrnili. V tem smislu moram na Komisijo nasloviti izrecen poziv. Zmanjšanje sredstev, namenjenih za to območje in te begunce, je zelo zaskrbljujoče. Potrebe so nujne. Govorimo o več sto tisoč ljudeh, ki potrebujejo našo pomoč. Zato mislim, da bi se bilo dobro izogniti zmanjšanju teh proračunov.

Thomas Mann, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, razmere na področju človekovih pravic v Burmi so se dramatično poslabšale: politično zatiranje spremlja vojaško in spolno nasilje, otroci se sistematično novačijo za vojsko, tam je 2 000 političnih zapornikov. Domnevno prve svobodne volitve letošnje jesen so popolna farsa. Opozicijske stranke jih bodo upravičeno bojkotirale. Predvsem zaskrbljujoč je položaj Rohingov, od katerih jih več kot 200 000 živi v begunskih taboriščih. Mnogi so zbežali v sosednji Bangladeš in pri tem so bili brutalno preganjani.

Zelo toplo pozdravljam pripravljenost Bangladeša, da dovoli delegaciji Evropskega parlamenta za odnose z državami južne Azije vstop v državo z misijo za ugotavljanje dejstev. Jutri letimo v Dako, da bi zbrali informacije iz prve roke o razmerah v regijah Cox's Bazar in Bandarban. Vendar je že jasno, da preganjani Rohingi za preživetje potrebujejo celovito mednarodno zaščito. Evropska unija mora vztrajati pri svojem obsojanju vedenja burmanske vlade, dokler se končno ne pojavijo znaki napredka v smeri demokracije.

Justas Vincas Paleckis, v imenu skupine S&D. – (LT) Kot moj kolega gospod Charles Tannock bi rad povedal, da v tem parlamentu, ki je ob tej uri žal vedno na pol prazen, ne razpravljamo prvič o grozljivih razmerah na področju človekovih pravic v Burmi. Pred kratkim sem sam govoril o tem.

Rad bi verjel, da bo imel po današnji razpravi glas Evropskega parlamenta in Evropske unije večji učinek. Zakaj? Ker tokrat prvič govorimo o človekovih pravicah v svetu zdaj, ko imamo Lizbonsko pogodbo in položaje, ki sodijo zraven – med drugim visoko predstavnica za zunanje zadeve in varnostno politiko, Catherine Ashton, ki jo je odobril Parlament. Zdaj ima Evropska unija bolj učinkovito priložnost neposrednega vpliva tako na razmere v Burmi kot na razmere v drugih državah, kjer se kršijo pravice.

Tik pred volitvami v Burmi bomo po mojem mnenju lahko kaj dosegli, samo če uskladimo dejanja z večjimi državami: Kitajsko, Indijo, ZDA in Rusijo.

Tomasz Piotr Poręba, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, dejansko do danes pozivi mednarodne skupnosti k spoštovanju pravic v Burmi niso obrodili nobenih rezultatov. V burmanskim zaporih je še vedno na tisoče političnih zapornikov in vojska še naprej vrši umore, uporablja mučenje in izvaja aretacije. Vodja burmanske opozicije, Nobelova nagrajenka za mir Aung San Suu Kyi, je bila dolga leta v hišnem priporu in tudi obsojena na triletno zaporno kazen. Tako ji želi hunta preprečiti sodelovanje na naslednjih volitvah.

Burma je tudi vodilna na sramotnem seznamu držav, kjer se pogosto preganjajo predstavniki verskih manjšin, vključno s kristjani. Hunta je mnenja, da bi morali Karenci, ki so kristjani, povsem izginiti z burmanskega ozemlja. Lani so se karenski begunci, ki so zbežali pred zatiranjem, zatekli na Tajsko. Danes se mednarodnim protestom navkljub tajska vlada pripravlja na prisilno vrnitev in masovno deportacijo več kot 4 000 Karencev, ki bodo zatem izpostavljeni nadaljnjim ponižanjem. V Evropskem parlamentu smo dolžni zahtevati spoštovanje pravic verskih manjšin po vsem svetu, vključno s kristjani.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Gospod predsednik, z vidika človekovih pravic je Burma ena izmed najbolj krhkih držav na svetu. Seznam kršitev človekovih pravic je neskončen in ne kaže, da bi se razmere izboljševale.

V naši resoluciji smo izpostavili samo nekaj vprašanj. Mislim, da je njen glavni namen pojasniti, da smo seznanjeni in še vedno spremljamo dogajanja v Burmi.

Izraziti moramo tudi zahvalo Tajski, ki je umaknila svojo zaskrbljujočo odločitev o vrnitvi beguncev v Burmo. Prejšnji teden sem večkrat stopila v stik s Tajsko, zatem ko je najavila svojo namero o vračanju teh ljudi. Karenskim beguncem grozi prisilno delo, mučenje, morebiti prisilno novačenje za vojsko in postavljanje kopenskih min na območju, iz katerega so zbežali. Oddahnila sem si, ko sem slišala, da se je Tajska po pogovorih z organizacijami za človekove pravice in mednarodno skupnostjo ob koncu tedna odločila opustiti

svojo namero o vračanju beguncev. Upam, da bo EU skupaj s preostalo mednarodno skupnostjo lahko čimprej ponudila pomoč Tajski ter našla drugo rešitev za težavo karenških beguncev.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospod predsednik, komisarka, Burma je ponovno v središču predlogov resolucij Evropskega parlamenta v zvezi s kršitvami človekovih pravic. Ponovno smo spregovorili, da bi obsodili razmere v tej državi, kjer se ne kaže nobeno izboljšanje njenega načina obravnave državljanov in kjer je hudo potrebna veljavna demokracija.

Medtem ko so druge države skozi leta napredovale, Burma še naprej prosto krši temeljne pravice svojih državljanov. Aung San Suu Kyi, voditeljica opozicije in njen simbol, je še vedno v hišnem priporu, razseljene so bile cele populacije, otroci so prisiljeni pridružiti se vojski, ljudi, ki oporekajo veljavnemu režimu, pa aretirajo. Preveč je primerov, da bi jih naštevati tu.

Upamo, da bodo bližajoče se volitve potekale svobodno in da bodo opozicijske stranke in vsi, ki želijo sodelovati na volitvah, lahko uveljavili to temeljno pravico. Upamo tudi, da bodo opazovalci lahko potrdili, da so volitve svobodne in da jih ne zaznamuje nezakonitost, na primer da vojaška hunta ne uporablja volilne skrinjice, da uzakoni samo sebe.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Gospod predsednik, vojaška hunta je vladala državi z zatiranjem ter hudim in sistematičnim kršenjem človekovih pravic. Kot izvoljena predstavnik državljanov pozivam k svobodnim in poštenim parlamentarnim volitvam v letu 2010, da bo v Burmi zakonita vlada. Obstoječa zahteva, tj. vsaj 25 % poslancev mora biti članov vojske, ki jih izbere vodja obrambnih sil, je v nasprotju z vsako zdravo pametjo o tem, kakšna naj bi zakonita vlada bila.

Drugič, vem, da je vlada vojaške hunte leta 2005 podpisala Konvencijo Združenih narodov proti korupciji, vendar je ni ratificirala. Toda ratifikacija bi morala predstavljati šele prvi korak: izvajanje je ključno, ko gre za boj proti korupciji. Korupcija prinaša revščino in nekaznovanje.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Gospod predsednik, če se je Burma prvič v 20 letih odločila izpeljati parlamentarne volitve, lahko to pomeni korak naprej v procesu demokratizacije, če bodo volitve, načrtovane za to jesen, poštene. Z drugimi besedami, najprej morajo biti splošne, tako da lahko vsak odrasel državljan glasuje ali sodeluje na volitvah, vključno z Nobelovo nagrajenko Aung San Suu Kyi in 2 000 drugimi opozicijskimi aktivisti, ki so trenutno v zaporu iz političnih razlogov. Drugič, v volitve mora biti vključenih tudi več milijonov Burmancev, ki so zaradi strahu pred mučenjem in smrtjo zbežali na Tajsko, v Bangladeš ali Indijo. Mora jim biti omogočeno, da glasujejo na svojem prvotnem kraju stalnega prebivališča. Tretjič, članom burmanske vojske ne bi smelo biti zagotovljenih 25 % sedežev v parlamentu, saj je to v nasprotju z osnovnim demokratičnim mehanizmom in izkrivlja rezultate volitev že na samem začetku. Končno pa mora burmanska vlada spoštovati pravilo tajnega glasovanja in omogočiti, da volitve spremljajo mednarodni opazovalci in burmanski mediji.

Če vlada v Burmi teh zahtev ne bo upoštevala, bo po mojem mnenju nujno nadaljevati z omejevalnimi ukrepi proti režimu skladno s točko 16 resolucije.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Vojaška hunta je obljubila svobodne, demokratične volitve za leto 2010. Pomembno je, da mednarodna skupnost in seveda EU še naprej vršita pritisk na hunto, da dejansko pride do demokratičnega prehoda. Na volitvah moramo zagotoviti tudi ustrezno zastopanje številnih etničnih manjšin, ki živijo v Burmi. To lahko naredi konec ponavljajočim se etničnim sporom. Kitajska je najbrž najbolj poklicana, da se postavi za kitajske manjšine, vendar bi morala najprej ceniti lastne manjšine: Tibetance in Ujgure. EU je lahko pri vršenju pritiska verodostojna in učinkovita, le če zagotovi spoštovanje pravic manjšin v vseh svojih državah članicah. Dokler obstajajo zakoni o jeziku na ozemlju Evropske unije, in s tem ne mislim samo Slovaške, dokler se zakon kolektivne krivde oživlja na ozemlju Evropske unije v nasprotju z dejstvi druge svetovne vojne in dokler se manjšinam odreka goli obstoj, njihov materni jezik in pravice na ozemlju Evropske unije, slednja ne more verodostojno vršiti pritiska in tudi ne more biti uspešna.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, dramatično poslabšanje razmer na področju človekovih pravic v Burmi, ki ga je povzročila vojaška hunta, ima za posledico vse bolj brutalno prelivanje krvi. Pregarjanje verskih skupin, etnično čiščenje in izgoni, zaprtje tisočih političnih zapornikov ter mučenje, ugrabitve in zaprtje političnih nasprotnikov režima so na dnevnem redu. Nova ustava in zdaj lažne volitve, ki naj bi potekale, teh razmer seveda ne bodo nikakor izboljšale.

Dejansko tudi delegacije EU in licemerske resolucije Parlamenta ne bodo dosegle nič. Gledano z realnega političnega stališča, bi morali uporabiti vsa pooblastila Unije za vpliv na Kitajsko, Indijo in Rusijo, da bi te

države dodale svojo politično težo pritisku na burmansko vlado z namenom izboljšanja razmer na področju človekovih pravic v tej državi. EU bi morala tudi pozvati sosede Burme, da združijo vpliv za izboljšanje razmer na področju človekovih pravic.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Prej je nekdo rekel, da smo v tem parlamentu že razpravljali o Burmi. Mislim, da moramo še naprej razpravljati o Burmi, saj ostaja med najbolj zatiranimi in zaprtimi družbami sveta. Različne agencije Združenih narodov in organizacije, predane varstvu človekovih pravic, so dokazale, da sistematično kršenje pravic posameznikov tam ostaja del življenja.

Trenutni trend je tak, da se aretirajo ljudi, ker izrazijo svoje politično stališče. Nasilna dejanja zatiranja se beležijo tudi nad opozicijo, bodisi študentskim gibanjem ali skupnostjo budističnih menihov.

Mislim, da zdaj ne bi smeli razmišljati o organizaciji volitev, ker je najprej in predvsem potreben postopek posvetovanja z vsemi političnimi strankami. Sicer bo demokracija v Burmi brez vsakega svobodnega, preglednega in vključujočega postopka le farsa, ki jo ohranja vojska.

Viviane Reding, podpredsednica Komisije. – Gospod predsednik, kot so poslanci jasno poudarili, se v Burmi nadaljujejo resne kršitve človekovih pravic. Vojaška vlada se ni odzvala na mednarodne pozive k ustavitvi teh kršitev človekovih pravic in še ni izpustila političnih zapornikov, vključno z Aung San Suu Kyi. Povečal se je pritisk na manjšino Rohingov, da naj zapustijo državo, in še naprej se slabšajo socialno-ekonomske razmere. Po ocenah 80 % prebivalcev živi na podeželju in prihaja do resnih težav v kmetijstvu in pridelavi hrane.

EU je večkrat izdala deklaracije, ki obsojajo kršitve človekovih pravic. EU je tudi poostrila sankcije, vzporedno s tem pa smo pritiskali na sosede Burme/Mjanmara – ASEAN, Kitajsko, Indijo –, da prav tako uporabijo diplomatski pritisk, kar nekatere tudi počnejo. Poleg tega je EU močno podprla prizadevanja Združenih narodov. Ti ukrepi so povzročili težave za vojaško vlado, vendar niso povzročili spremembe njenega vedenja.

Zdaj je vojaška vlada obljubila volitve leta 2010 kot korak naprej proti postopnemu sestopu z oblasti. Te volitve lahko sodimo šele, ko bo objavljena volilna zakonodaja in ko bomo videli sprejetje jasnih in poštenih ureditev za glasovanje. Medtem je EU pripravljena sodelovati z obstoječo vlado, da jo prepriča, da uporabi volitve kot priložnost za spremembo razmer in začetek pozitivne faze v zgodovini Burme.

S tem želim zelo jasno povedati, da EU ne želi izolirati Burme. Dejansko EU prispeva največ humanitarne in s tem povezane pomoči tej državi. Večina naše pomoči je namenjene podeželju – zlasti delti –, ki še vedno okreva po ciklonu Nargis. Pomoč namenjamo tudi begunskim taboriščem ob tajski meji. Vedeti moramo tudi, da je poročilo posebnega poročevalca Združenih narodov zelo jasno. Podpiramo poročevalca Združenih narodov in smo mu pripravljeni pomagati.

Vemo pa tudi, da so neposredne dejavnosti na področju človekovih pravic v Burmi tako rekoč nemogoče. Na primer, EU ne bo povabljen k opazovanju volitev, zato se moramo zateči k posrednim metodam. Zato so človekove pravice vključene v vse naše programe pomoči. Če želimo spodbujati naše vrednote – razvoj človekovih pravic, dialog –, potrebujemo zelo jasno sporočilo. Danes je imel združen Parlament takšno zelo jasno sporočilo in prepričana sem, da bo slišano. Prepričana sem tudi, da ne smemo naše naloge opominjanja Mjanmara na njegove obveznosti prenesti na sosednje države. Sami moramo ostati predani. Našo agendo za človekove pravice moramo uveljavljati neposredno pri oblasteh in s tem bomo nadaljevali.

Predsednik. – Razprava je zaključena. Glasovanje bo potekalo na koncu razprave.

Pisne izjave (člen 149)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Burma je še naprej v zelo zaskrbljujočem položaju, kar zadeva človekove pravice, saj je burmanskim oblastem pomembneje, da obdržijo moč, kot da poskrbijo za preživetje svojih državljanov. Rada bi izrazila solidarnost z burmanskim ljudstvom, ki trpi pod zatiranjem vojaške hunte, ki nenehno krši človekove pravice ljudi s prisilnim delom, trgovino z ljudmi, delom otrok in spolnim nasiljem. Nujno je, da se takoj izpusti politične zapornike, vključno z vodjo opozicije in Nacionalne lige za demokracijo, Aung San Suu Kyi, ki jo je leta 1990 Evropski parlament počastil z nagrado Saharova, leta 1991 pa je prejela Nobelovo nagrado, kar bi prispevalo k svobodnim, pravičnim in preglednim volitvam v letu 2010. Zato Evropsko unijo pozivam, da sprejme usklajeno strategijo in razvije odnose s sosednjimi državami, zlasti s Kitajsko in Indijo, s ciljem spodbujanja preglednih volitev v Burmi.

11. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka dnevnega reda je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

11.1. Venezuela (B7-0093/2010)

11.2. Madagaskar (B7-0099/2010)

11.3. Burma (B7-0105/2010)

Predsednik. – S tem se je čas glasovanja zaključil.

12. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

13. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

14. Pisne izjave v registru (člen 123 Poslovnika): glej zapisnik

15. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

16. Časovni raspored naslednjih sej: glej zapisnik

17. zasedanja

Predsednik. – Razglašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je končala ob 16.25)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA SVETU (Sedanje predsedstvo Sveta Evropske unije je v celoti odgovorno za te odgovore)

Vprašanje št. 6 predložil Gay Mitchell(H-0016/10)

Zadeva: Podnebna strategija po Københavnu

Kakšna je konkretna strategija Sveta po skoraj popolnoma neuspehlih københavnskih podnebnih pogajanjih, ki niso prinesla nikakršnih jasnih ali zavezujočih obveznosti, da ne bi v Mehiki leta 2010 izgubili priložnosti, kot velja za København 2009? Kako lahko Evropska unija izkoristi svoj vpliv in prevzame vodilno vlogo, ki je Kitajska in ZDA ne kažeta?

Vprašanje št. 7 predložila Kathleen Van Brempt(H-0035/10)

Zadeva: Zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za 30 %

Komisija je predlagala, da bi Evropska unija sprejela cilje za zmanjšanje emisij CO₂, in zahtevala, da industrijske države do leta 2020 zmanjšajo emisije toplogrednih plinov za 30 % v primerjavi z vrednostmi iz leta 1990. Predsednik Odbora za industrijo, raziskave in energetiko v Evropskem parlamentu pravi, da Evropa verjame, da je ta cilj mogoče uresničiti, in upa, da bo o tem doseženo soglasje na svetovni ravni. Vendar pa naj bi sedaj v Svetu prišlo do nestrinjanja o določitvi tega cilja. Ali o cilju 30 % poteka razprava? Kakšne ukrepe bo sprejel Svet, da bo ta pomemben in ambiciozen cilj vendarle mogoče uresničiti?

Vprašanje št. 8 predložil Pat the Cope Gallagher(H-0039/10)

Zadeva: Podnebne spremembe - po konferenci v Københavnu

Katere specifične pobude bo sedaj, ko je vrh o podnebnih spremembah COP-15 v Københavnu mimo, podal Svet skupaj z našimi mednarodnimi partnerji, vključno z Združenimi državami, Indijo, Kitajsko, Brazilijo in Rusijo, da bi zagotovili kontinuiteto v prizadevanjih za sklenitev ambicioznega sporazuma o globalnih podnebnih spremembah?

Skupni odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Evropska unija in njene države članice so zavezane neodvisno količinsko opredeljenemu 20-odstotnemu cilju zmanjšanja emisij do leta 2020, ki se nanaša na celotno gospodarstvo, v primerjavi z ravnmi leta 1990. Evropski svet decembra 2009, ki je ponovno potrdil zavezanost EU pogajalskemu postopku, ki bo privedel do pravno zavezujočega mednarodnega sporazuma za obdobje po letu 2012, je poudaril, da bi lahko ta cilj zvišali na 30 %, če se bodo druge razvite države zavezale k primerljivemu zmanjšanju emisij, države v razvoju pa ustrezno prispevale glede na svoje odgovornosti in zmogljivosti.

Trenutno in ob upoštevanju izida konference Združenih narodov o podnebnih spremembah, ki je potekala decembra 2009 v Københavnu, poznano kot „københavnski dogovor“, pogoji, ki jih je določila Evropska unija za premik k zavezi o 30-odstotnem zmanjšanju, še niso bili izpolnjeni.

V tem okviru in kot je pojasnjeno v pismu z dne 28. januarja 2010 izvršnemu sekretarju Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC), v katerem so izrazili svojo pripravljenost, da se povežejo s københavnskimi dogovori, so EU in države članice ponovno potrdile svojo zavezanost, da dosežejo 20-odstotno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov do leta 2020 v primerjavi z letom 1990, pa tudi pogojno ponudbo, da se storijo premiki k 30-odstotnem zmanjšanju do leta 2020 v primerjavi z letom 1990, če se bodo druge razvite države zavezale k primerljivemu zmanjšanju emisij, države v razvoju pa ustrezno prispevale glede na svoje odgovornosti in zmogljivosti.

EU še naprej igra vodilno vlogo v mednarodnih podnebnih pogajanjih o režimu po letu 2012.

Svet je v procesu ocenjevanja nadaljnjih izidov v Københavnu. Vsi moramo pregledati in oceniti nedavna pogajanja on opredeliti načine za premagovanje ovir, ki so se pokazale med ključnimi akterji. V zvezi s tem bo analiza Komisije predstavljala glavni prispevek k naši presoji.

Nadaljevanje dialoga z našimi mednarodnimi partnerji na vseh ravneh bo igralo ključno vlogo pri ohranjanju zagona v mednarodnih podnebnih pogajanjih.

Evropski parlament bo obveščen o vseh fazah tega postopka.

*
* *

Vprašanje št. 9 predložil Justas Vincas Paleckis(H-0018/10)

Zadeva: O pravni podlagi za odnose med EU in Belorusijo

Na novembrski seji Sveta ministrov ni bilo sprejete nobene odločitve, ali oživiti – in če da, kdaj – postopek ratifikacije sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med EU in Belorusijo, za katerega so pogajanja stekla že leta 1995, vendar je bil postopek ratifikacije leta 1997 „zamrznjen“. Nekatere države članice menijo, da ni smiselno oživljati zastarelega sporazuma, druge pa trdijo, da bi ratifikacija sporazuma zagotovila pravno podlago za sodelovanje med EU in Belorusijo in dala nov zagon krepitvi medsebojnih odnosov.

Ali bi bilo treba po mnenju španske vlade, predsedujoče Svetu, ponovno oživiti proces ratifikacije sporazuma? Če je odgovor pozitiven, kdaj? Če je odgovor negativen, kaj bo predsedujoča država storila, da se za krepitev odnosov med EU in Belorusijo vzpostavi potrebna pravna podlaga?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Novembra 2009 je Svet pregledal razmere v Belorusiji. Ker na področjih, opredeljenih v Sklepih Sveta iz oktobra 2008, ni bilo oprijemljivega napredka, Svet ni mogel odpraviti sprejetih omejevalnih ukrepov proti določenim uradnikom v Belorusiji. Zato se je odločil omejevalne ukrepe, ki jih je zagotovilo Skupno stališče 2006/276/SZVP ter podaljšalo Skupno stališče 2009/314/SZVP, podaljšati do oktobra 2010.

Vendar, da bi spodbudil proces na področjih, ki jih je opredelila EU, se je Svet odločil, da bo istočasno podaljšal odpravo omejitev potovanja za nekatere beloruske uradnike za devet mesecev.

Evropska unija je ponovno potrdila svojo pripravljenost, da poglobi odnose z Belorusijo ob upoštevanju nadaljnjih razvojov v Belorusiji v smeri demokracije, človekovih pravic in pravne države ter da te cilje tudi doseže. Glede na napredek Belorusije na teh področjih je Svet pripravljen ukrepati v smislu nadgrajevanja pogodbenih odnosov z Belorusijo. Medtem je Svet povabil Komisijo, da poda predlog za skupni vmesni načrt, s katerim bo določil prednostne reforme, ki bodo temeljile na akcijskih načrtih, razvitih v okviru evropske sosedске politike in se bodo izvajale z Belorusijo.

*
* *

Vprašanje št. 10 predložila Mairead McGuinness(H-0021/10)

Zadeva: Lastninskopravna razmerja v tujini

Ali je, ne glede na pristojnosti držav članic glede pravil o lastninskopravnem sistemu, Svet seznanjen z znatnim številom težav, s katerimi se soočajo mnogi državljani EU zaradi lastništva nepremičnin v državi članici, ki ni njihova matična država?

Katere ukrepe je sprejel Svet zlasti v zvezi z resolucijo Parlamenta o vplivu obsežne urbanizacije v Španiji na osebne pravice evropskih državljanov, okolje in uporabo prava EU (P6_TA(2009)0192)?

Ali bo Svet pozval države članice, naj izvedejo temeljito revizijo in pregledajo vso zakonodajo, ki zadeva pravice posameznih lastnikov nepremičnin, da bi prekinili zlorabe pravic in obveznosti, ki jih vsebujejo Pogodba ES, Listina o temeljnih pravicah, Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter ustrezne direktive EU, pa tudi druge konvencije, katerih podpisnica je EU?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Naj spoštovano poslanko spomnimo, da Svet EU nima splošne pristojnosti glede lastninskih pravic, razvoja mest ali rabe zemljišč. Seveda po členu 345 Pogodbe o delovanju Evropske unije pogodbe v ničemer ne posegajo v lastninskopravno ureditev v državah članicah.

Zato je sedaj odvisno od pristojnih španskih oblasti, da sprejmejo ustrezne ukrepe izboljšanje razmer, ki jih je omenila poslanka.

*
* *

Vprašanje št. 11 predložila Vilija Blinkevičiūtė(H-0023/10)

Zadeva: Dostop do trga dela in ohranjanje zaposlitve invalidnih oseb

Evropa danes šteje 65 milijonov invalidnih oseb, od katerih jih je 78% izključenih s trga dela in brez vsake možnosti za delovno mesto. Večina med njimi je odvisna od socialne pomoči, njihovi dohodki pa so bistveno nižji od tistih, ki jih prejema zdravi ljudje. V času gospodarske in finančne krize je za invalide trikrat verjetneje, da bodo izgubili službo, kot za zdrave ljudi. Špansko predsedstvo se je v svojem programu obvezalo, da bo ščitilo pravice invalidnih oseb, čeprav ni predvidelo nobenega konkretnega ukrepa ali pobude za dostopanje invalidov na trg dela in ohranjanje njihove zaposlitve.

Kako namerava Svet zagotoviti možnosti za iskanje in ohranjanje delovnega mesta invalidnih oseb, zlasti če upoštevamo, da je bilo leto 2010 razglašeno za evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti? Če bi jim bila dodeljena pomoč, četudi omejena, bi lahko milijoni evropskih invalidov dostopali do trga dela in postali neodvisni državljani, ki ne bi bili več žrtve diskriminacije.

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Politika zaposlovanja je področje, kjer so dolgoročni ukrepi bistvenega pomena. S sprejemanjem ukrepov v skladu s pristojnostmi, določenimi v Pogodbah, poskuša Svet igrati aktivno vlogo pri zagotavljanju, da lahko invalidne osebe sodelujejo na trgu dela na enakopravno z drugimi.

Svet je še zlasti dosledno poudaril pomen spodbujanja dostopa do zaposlitve za invalidne osebe v okviru lizbonske strategije, vključno s trenutnimi smernicami za zaposlovanje.

V resoluciji marca 2008 je Svet države članice in Komisijo povabil, da zagotovijo dostopnost za invalidne osebe, vključno s krepitvijo udeležbe na trgu dela.

Pred kratkim je Svet v svojih sklepih z dne 30. novembra 2009 o „Spodbujanju vključevanja na trg dela“ ponovno potrdil svojo zavezanost vključitvi prikrajšanih skupin na trg dela v okviru gospodarske krize in prihodnje Strategije EU 2020.

Poleti 2008 sta se Svet in Evropski parlament skupaj odločila, da bosta leto 2010 določila za evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti. Prednostne naloge za to evropsko leto vključujejo odpravo pomanjkljivosti v izobraževanju in usposabljanju, vključno z usposabljanjem na področju digitalne pismenosti in spodbujanjem enakega dostopa za vse do informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT), s posebnim poudarkom na potrebah invalidnih oseb in obravnavanju potreb invalidnih oseb in njihovih družin, pa tudi drugih skupin in oseb v ranljivem položaju.

Ob otvoritvi konference, ki je potekala januarja lani v Madridu, je špansko predsedstvo izrazilo svojo zavezanost, da se bo osredotočilo na tiste skupine, ki so v večji nevarnosti, da bodo izključene, vključno z invalidnimi osebami.

Medtem ko je bila nediskriminacija zajeta z Lizbonsko pogodbo med cilji Unije, je Svet že pred desetimi leti igral aktivno vlogo pri zagotavljanju, da so se invalidne osebe lahko udeležile na trgu dela enakopravno z

drugimi, in sicer s sprejetjem Direktive 2000/78/ES o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu. Ta direktiva je prepovedala diskriminacijo na številnih podlagah, vključno z invalidnostjo, na področju zaposlovanja in dela.

*
* *

Vprašanje št. 12 predložil Georgios Papanikolaou(H-0026/10)

Zadeva: Varnost interneta

V svojih nedavnih sporočilih za javnost sta francoska vladna agencija za informacijsko varnost (CERTA) in nemški zvezni urad za varnost in informacijsko tehnologijo(BSI) odsvetovala uporabo Microsoftovega brskalnika „Internet Explorer“ zaradi pomanjkljivosti v varovanju podatkov, ki krožijo po internetu. To je sprožilo veliko zaskrbljenost ne samo med grškimi uporabniki ampak tudi drugod po Evropi. Hkrati prihajajo na dan podatki, po katerih do največjih zlorab osebnih podatkov prihaja na Kitajskem, kjer jih uporabljajo za ukrepanje proti svojim državljanom, ki se borijo za človekove pravice. Poleg tega tudi velika internetna podjetja cenzurirajo vsebine v skladu s pogoji in navodili kitajske vlade.

Ali lahko Svet odgovori na naslednja vprašanja: Ali namerava sprejeti pobude za to, da bi zagotovil hitro obveščanje evropskih državljanov o težavah z varnostjo internetnih vsebin?

Kako si bo prizadeval zagotoviti ne samo zaupnost in varnost osebnih podatkov na internetu, ampak tudi učinkovitejši nadzor varnosti programske opreme, kot je „Internet Explorer“?

Kakšno je stališče Sveta o cenzuri, ki jo kitajske oblasti v politične namene izvajajo nad internetnimi vsebinami, in o prisiljevanju podjetij, ki delujejo v državi, k uporabi tovrstnih metod?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Varstvo potrošnikov pred kršenjem varnosti osebnih podatkov in neželeno elektronsko pošto je ključna prednostna naloga v novih pravilih za telekomunikacije, o katerih sta se dogovorila Evropski parlament in Svet konec lanskega leta. S ciljem pozvati ponudnike k odgovornemu ravnanju pri obdelavi in shranjevanju osebnih informacij njihovih strank, ta nova pravila uvajajo obvezno obveščanje o kršitvah varnosti osebnih podatkov, tj. ponudniki komunikacijskih so zavezani obveščati oblasti in svoje stranke o kršitvi varnosti, kar vpliva na njihove osebne podatke.

Člen 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah zajema temeljno pravico do varstva osebnih podatkov. Evropski pravni okvir o varstvu osebnih podatkov vsebuje zlasti Direktivo o varstvu podatkov 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995, ki v zvezi z obdelavo osebnih podatkov na splošno določa bistvene določbe o uvedbi obveznostih za upravljalce in priznavanja pravic posameznika. Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah 2002/58/ES z dne 12. julija 2002, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES, določa pravila in zaščitne ukrepe, ki jih je treba upoštevati pri obdelavi osebnih podatkov in drugih občutljivih informacij v okviru določbe o elektronskih komunikacijskih storitvah. Poleg tega vsebuje direktiva določbe o izvajanju in izvrševanju, da bi zagotovila skladnost s pravili. Prav tako predpisuje sankcije in pravnih sredstvih v primerih kršitev in vzpostavlja mehanizem za zagotavljanje učinkovitega izvrševanja.

Zagotavljanje varnosti programske opreme, kot denimo Internet explorer, je v prvi vrsti odgovornost komercialnih ponudnikov takšnih programov. V okviru novih pravilih za telekomunikacije so države članice povabljeni, da spodbujajo zagotavljanje informacij končnim uporabnikom o previdnostnih ukrepih, ki so na voljo, in bi jih morale spodbujati pri sprejemanju ukrepov za zaščito svoje terminalske opreme pred virusi in vohunski programski opremi.

Svet je v svojih sklepih z dne 7. decembra 2009 menil svojo prednostno nalogo krepite dejavnosti EU v zvezi z odnosom med svobode izražanja in novimi tehnologijami. Znotraj okvira smernic zagovornikov človekovih pravic je Svet namenil dodatno pozornost spodbujanju dela na področju človekovih pravic v državah, ki podpirajo neprimerne omejitve glede interneta in drugih novih tehnologij.

*
* *

Vprašanje št. 13 predložil Seán Kelly(H-0027/10)**Zadeva: Pravice pacientov v predlogu o čezmejnem zdravstvenem varstvu**

Ali lahko Svet poslanecem poroča o morebitnem napredku pri poganjanjih v Svetu v zvezi s predlogom o izvajanju pravic v čezmejnem zdravstvenem varstvu?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Kljub pomembnemu napredku Svet ni uspel doseči političnega dogovora o tem vprašanju decembra 2009. Razprave v Svetu so bile usmerjene v glavnem v povračilo stroškov za nepogodbene izvajalce storitev zdravstvenega varstva in upokojene, ki živijo v tujini. V iskanju kompromisa je bil namen v celoti spoštovati sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti, medtem pa ohranjati pravice držav članic, da organizirajo svoje lastne sisteme zdravstvenega varstva.

18-mesečni program španskega, belgijskega in madžarskega predsedstva določa, da se bo delo v čezmejnem zdravstvenem varstvu nadaljevalo v Svetu. Poleg tega je špansko predsedstvo Evropskemu parlamentu 26. januarja 2010 že potrdilo, da ostaja zavezano slehernemu trudu, da bo doseglo sporazum v Svetu.

Cilj predsedstva je, da se Direktiva o čezmejnem zdravstvenem varstvu izdela na podlagi skupnih vrednot in načel, ki jih je Svet junija 2006 razglasil kot podporo zdravstvenih sistemov EU. Na podlagi te morajo pacienti, ki iščejo zdravstveno varstvo v tujini, imeti vsa zagotovila o kakovosti in varnosti zdravstvene oskrbe, ki je bodo deležni neodvisno od države članice, ki jih zdravi in vrste izvajalca zdravstvene oskrbe.

Kot pri predhodnih predsedstvih je cilj španskega predsedstva najti rešitve, ki bi vzpostavile pravo ravnotežje med pravicami bolnikov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva in obveznostmi držav članic pri organizaciji in izvajanju zdravstvenih storitev in zdravniške oskrbe. Poleg tega bi morala direktiva dopolniti pravice, ki jih pacienti že imajo na ravni EU preko zakonodaje o usklajevanju sistemov socialne varnosti.

Da bi v tem uspeli, Svet računa na podporo nove Komisije pri doseganju sporazuma med njenim zasedanjem 8. junija 2010. Ta bi morala omogočati drugo obravnavo v EP, da bi to direktivo lahko čim prej sprejeli.

*
* *

Vprašanje št. 14 predložila Catherine Bearder(H-0033/10)**Zadeva: Trgovina z otroki s Haitija v Evropi in njihove posvojitve**

Nedavni potres na Haitiju je že uničil na stotisoče življenj, toda za številne osirotele in pogrešane otroke se najhujša groza morda šele pričinja. Unicef je objavil nekaj poročil o otrocih, ki so jih odpeljali s Haitija brez predpisanega postopka ali dokumentov.

Kako bo Svet ukrepal, da zagotovi, da se z nobenim od njih ne bo trgovalo v Evropi ali čez evropske meje in da bodo za otroke, posvojene v Evropo, uporabljeni običajni varovalni postopki? Katere ukrepe izvajajo evropske službe, ki delujejo na Haitiju, v podporo tamkajšnji vladi in za okrepitev nadzora na izstopnih točkah za preprečevanje, da bi otroke nezakonito odpeljali s Haitija? Številne države članice Evropske unije so že pospešile postopek zakonitega vstopa za sirote s Haitija, ki izpolnjujejo merila. Kaj je storil Svet za oblikovanje skupnega stališča Evropske unije do njihovih posvojitvev po hitrem postopku in da se prepeči, da bi se otroke, ki še niso bili ustrezno obravnavani, odpeljalo v Evropo?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Razmere na Haitiju in še zlasti izredna ranljivost otrok po potresu 12. januarja 2010 je vzrok za resno zaskrbljenost Sveta.

Izziv je ogromen. Še pred potresom je bilo ocenjeno, da je na Haitiju 380 000 otrok brez spremstva ali osirotelo. Po uničujočem potresu je število otrok, ki so ostali brez spremstva, z le enim staršem ali so osiroteli, naraslo na približno milijon.

Razmere sirot in ostalih ranljivih otrok na Haitiju so bile obravnavane na nedavnem zasedanju Sveta za zunanje zadeve 25. januarja 2010. Posebna pozornost je bila usmerjena v potrebo po zagotavljanju ustrezne pomoči otrokom, zlasti tistim, ki so zaradi katastrofe osiroteli.

Moramo upoštevati, da so vse države članice, razen ene, podpisnice Haaške konvencije z dne 29. maja 1993 o varstvu otrok in sodelovanju pri meddržavnih posvojitvah. Cilj Konvencije je vzpostavitev minimalnih standardov na tem področju. Medtem ko postavlja pravice in interese otroka na prvo mesto, tudi spoštuje in ščiti pravice izvornih in posvojitvenih družin. Stvar držav članic je, da zagotovijo ustrezno izvajanje Konvencije v povezavi s haitijskimi otroki.

Vprašanje posvojitve otrok je predvsem vprašanje posameznih držav članic. Vendar so bila združena prizadevanja EU v smeri boja proti trgovini z ljudmi nedavno okrepljena. 30. novembra 2009 se je Svet dogovoril o „Dokumentu za ukrepanje (AOP) za krepitev zunanjih razsežnosti EU pri ukrepanju proti trgovini z ljudmi; Za globalno ukrepanje EU proti trgovini z ljudmi“⁽⁴⁾. Obravnava zunanje razsežnosti trgovine s krepitvijo partnerstev s tretjimi državami, regijami in mednarodnimi organizacijami. Dokument za ukrepanje zagotavlja usklajen okvir za EU in njene države članice za boj proti trgovini z ljudmi, vključno z integrirano zbirko zunanjih dejavnosti, pa tudi ukrepi sodelovanja, ki bodo obravnavali osnovne vzroke za trgovin z ljudmi v državah izvora. Kot takšen se lahko uporablja za razmere na Haitiju.

Svet bo nadaljeval s pozornim spremljanjem razmer na Haitiju v sodelovanju z ZN, državami članicami in službami Komisije, ki bodo delovale na kraju samem.

*
* *

Vprašanje št. 15 predložil Georgios Toussas(H-0036/10)

Zadeva: Državni udar v Hondurasu

V sredo 27. januarja 2010 naj bi zaprisegel Porfirio Lobo Soza, domnevni zmagovalac in kandidat hunte na volilni fars, ki je bila izpeljana v Hondurasu 29. novembra 2009, zaznamovalo pa jo je zatiranje, nasilje, nepravilnosti in predvsem množični bojkot, h kateremu je pozvala Nacionalna ljudska odporiška fronta (Frente Nacional de Resistencia Popular – FNRP) Hondurasa (po uradnih podatkih je bojkot presegal 50%, po podatkih FNRP pa je dosegel od 65 do 70%), zaradi česar so rezultati teh volitev dejansko neveljavni. Od četrtega se na demonstracijah, h katerim je pozvala FNRP, protestira proti tej prevari, ki so jo organizirali storilci državnega udara. Namen demonstracij je obsoditi nadaljevanje diktature oligarhije, ki jo predstavlja Porfirio Lobo. Ljudje opozarjajo, da bodo nadaljevali s svojim bojem, kljub morilskemu zatiranju, ki je v zadnjih dveh mesecih doseglo svoj vrhunec.

Ali Svet priznava rezultate te farse, ki jo je v Hondurasu izpeljala pučistična hunta? Ali priznava pučista Porfirio Lobo in katero koli vlado hunte? Ali obsoja morilsko zatiranje, ki ga nad ljudmi izvaja hunta? Kakšno je stališče Sveta o boju honduraškega ljudstva proti diktaturi in za obnovitev svoboščin?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgju februarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet obžaluje, da se Sporazum iz Tegucigalpe/San Joséja ni v celoti izvedel pred volitvami 29. novembra 2009. To stališče je bilo zelo jasno izraženo v izjavi, ki jo je podalo predsedstvo v imenu EU 3. decembra 2009. Po drugi strani pa Svet meni, da so volitve pomemben korak naprej v reševanju krize in da je treba Honduras spodbujati, da nadaljuje po tej poti.

Vse od volitev v novembru dalje, EU poziva vse akterje, vključno z novoizvoljenim predsednikom Lobo, da skušajo preko dialoga doseči nacionalno spravo in ponovno vzpostavitev ustavnega in demokratičnega reda v državi in od njih pričakuje, da bodo v zvezi s tem prevzeli polno odgovornost.

⁽⁴⁾ 11450/5/09 CRIMORG 103 JAIEX 49 RELEX 618 JAI 432

Sporazum o nacionalni spravi in krepitvi demokracije, ki so ga 20. januarja 2010 podpisali gospod Lobo in ostali kandidati za predsednika, ki upošteva ključne elemente Sporazuma iz Tegucigalpe/San Joséja in predvideva ustrezno in častno rešitev statusa predsednika Zelaye, za kar je prosila EU (gospod Zelaya je sam to tudi sprejel), predstavlja pomemben prvi korak naprej. Zato je 27. januarja, po inavguraciji predsednika Lobe, visoki predstavnik podal izjavo v imenu EU in ga pozval, da pobude, omenjene v tistem sporazumu, takoj prenese v dejanja in da predvsem ustanovi komisijo za resnico. EU upa, da se bodo ti pogoji začeli izvajati takoj, da bi odprli pot za hitro normalizacijo odnosov s Hondurasom.

Ves čas tega procesa je EU izražala svojo globoko zaskrbljenost nad kršitvami človekovih pravic v državi, o katerih se je poročalo (vključno z grožnjami zagovornikom človekovih pravic, samovoljnimi pridržanji in zatiranjem miroljubnih protestnikov), in je dejansko vlado spomnila na njene obveznosti v okviru Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, Listine Organizacije ameriških držav (OAS) in Ameriške konvencije o človekovih pravicah. EU še naprej vztraja, da vsi akterji spodbujajo in spoštujejo pravno državo, dobro upravljanje in človekove pravice.

*
* *

Vprašanje št. 16 predložil Charalampos Angourakis(H-0038/10)

Zadeva: Nasprotovanje imperialističnemu posredovanju na Haitiju

Ljudje na Haitiju po potresu, ki je prizadel državo, preživljajo tragedijo brez primere. Več kot 75 000 trupel je bilo pokopanih v množičnih grobovih, 1,5 milijona ljudi je brez domov, 3 milijone ljudi je ranjenih, število mrtvih pa se ocenjuje na 200 000. V državi ni niti električne energije niti oskrbe z vodo. Osnovna živila se prodajajo na črnem trgu po nedosegljivih cenah. Voditelji držav, funkcionarji Združenih narodov in humanitarne organizacije obtožujejo vlado ZDA, da izrablja to tragedijo za dejansko vojaško zasedbo države. Na Haitiju je pod pretvezo humanitarne pomoči 16 000 ameriških vojakov, zaradi česar prihaja do resnih težav pri razdeljevanju medicinske opreme, hrane itd. EU tja pošilja policijske sile in nehumanitarno pomoč, ki stane več sto milijonov EUR.

Ali namerava EU na Haitiju uresničevati enako politiko kot ZDA? Ali Svet obsoja uporabo „humanitarne pomoči“ kot pretvezo za vsiljevanje politične in vojaške prevlade tretjim državam in njihovem prebivalstvu?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet deli stališče, ki ga je izrazil cenjeni poslanec, in sicer da se Haiti sooča s tragedijo brez primere. Potres 12. januarja je povzročil masovno izgubo življenj in opustošenje ter samo še poslabšal že tako ranljiv položaj države.

EU in njene države članice so sprejele ukrepe proti katastrofi in se hitro ter učinkovito odzivajo vse od prvih dni po potresu dalje. Izredno zasedanje Odbora za zunanje zadeve je visoka predstavnica gospa Ashton sklicala 18. januarja in soglašala z zelo obsežnim začetnim odzivom EU, vključno z obsežno finančno pomočjo.⁽⁵⁾

25. januarja je Svet za zunanje zadeve dogovoril, da se bo pozitivno odzval na posebno zahtevo iz ZN ta dodatno podporo za prevod in dostavo humanitarne pomoči in za misijo MUNUSTAH, da bi zagotovila ustrezno varnost na kraju samem. To predstavlja zagotavljanje strokovnega znanja na področju inženiringa in opreme za odprtje poti za pospeševanje pomoči, pomorskih logističnih zmogljivosti, ki lahko delujejo brez pristanišč in skupni prispevek EU za krepitev policijskih zmogljivosti misije MINUSTAH, vključno s prispevkom tistih držav članic, ki so članice evropske policije.

Vendar svet ni seznanjen s kakršnimi koli poskusi izrabljanja humanitarne pomoči na način, ki ga je opisal poslanec. Že od samega začetka EU pozdravlja svetovni odziv na to krizo in močno podpira osrednjo in

⁽⁵⁾ Dne 1. februarja znaša celotna humanitarna pomoč EU, vključno z načrtovanimi zavezami, skupno 212 milijonov evrov za odziv na potres na (18 držav članic in Komisija). Posodobljeno število bo zagotovljeno pred časom za vprašanja na plenarnem zasedanju.

usklajevalno vlogo Združenih narodov v mednarodnih reševalnih prizadevanjih. EU je tudi poudarila, da bi morali pomoč in nadaljnja prizadevanja za obnovo biti zasnovani s strani haitijskih oblasti.

Udeleženci srečanja „Prijatelji Haitija“ v Montrealu 25. januarja, vključno z EU in ZDA poleg ostalih, so priznali nadaljnjo vodstvo in suverenost haitijske vlade in ponovno poudarili svojo zavezanost usklajenemu, skladnemu in celovitemu pristopu pri izpolnjevanju takojšnjih in dolgoročnih potreb Haitija. Kat zadeva Svet bodo ta načela nedvomno še naprej vodila lastno politiko EU.

*

* *

Vprašanje št. 17 predložil Brian Crowley(H-0041/10)

Zadeva: Odnosi med EU in ZDA

Ali lahko Svet opiše posebne ukrepe, ki jih bo izvajal v naslednjih šestih mesecih za vzpostavitev tesnejših gospodarskih vezi med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike, ob upoštevanju svetovnih gospodarskih težav, s katerimi se skupno soočamo?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgju februarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

EU in ZDA sta druga drugi glavna gospodarska partnerja in predstavljata največje dvostranske trgovinsko razmerje na svetu. To razmerje predstavlja približno 14 milijonov delovnih mest. Ker se tako EU in ZDA skušata vrniti k trajnostni rasti, je bistvenega pomena, da kljubujeta naraščanju potekcionizma in se upirata postavljanju ovir na področju trgovine in naložb, kar je še zlasti pomembno v sedanjih gospodarskih razmerah. Kot del tega pristopa se je Svet zavezal k izvajanju dogovorov, ki so bili doseženi na zadnjem vrhu ZDA-EU.

Da bi pomagal spodbujati gospodarsko rast in ustvarjanje delovnih mest, bo Svet pomagal pri strateških usmeritvah čezatlantskega ekonomskega sveta (TEC) EU-ZDA, še zlasti z razvijanjem združljivih pristopov za regulacijo v ključnih sektorjih, vključno z označevanjem, energetske učinkovitostjo in nanotehnologijo; z ocenjevanjem pristopov k regulativnemu sodelovanju, vključno s sporazumi o vzajemnem priznavanju; s preučevanjem uporabe prostovoljnih standardov v podporo regulaciji; s sodelovanjem za varno trgovino in mednarodne lastninske pravice; in s snovanjem novega dialoga EU-ZDA o inovacijah.

Svet bo tudi nadaljeval s podporo čezatlantskega finančnega regulativnega sodelovanja, zlasti preko dialoga o ureditvi finančnih trgov, ki obravnava regulativne reforme, ki so bistveno združljive. Prav tako bo skušal ohraniti celovitost finančnega sistema, spodbujati svobodno in pošteno konkurenco, zagotavljati okrepljeno varstvo vlagateljev in potrošnikov in zmanjšati ali odpraviti priložnosti za regulatorno arbitražo. Svet bo dejaven tako v dvostranskih razpravah z ZDA in v večstranskih forumih, zlasti v procesu G20.

Poleg tega bo Svet nadaljeval s prizadevanji za sklenitev druge faze letalskega sporazuma EU-ZDA v letu 2010. Že samo ta sporazum bi lahko prinesel prednosti približno osemdeset tisoč delovnih mest.

*

* *

Vprašanje št. 18 predložil Liam Aylward(H-0043/10)

Zadeva: Evropski solidarnostni sklad - zniževanje praga in instrument za predhodna izplačila sredstev

Glede na vedno slabše vremenske razmere v Evropi v zadnjih mesecih in škodo, ki jih povzročajo stanovanjem, podjetjem in kmetijstvu, je Evropskemu solidarnostnemu skladu posvečene veliko pozornosti in vprašanj.

Komisija in Parlament sta Svetu predložila predlog za novo uredbo o solidarnostnem skladu. Eden od pomembnih vidikov tega predloga je znižanje praga za tako imenovane večje naravne nesreče na 0,5% BDP ali 1 milijon EUR pri cenah iz leta 2007, kar je nižje (po današnji ureditvi je prag 0,6% BDP ali 3 milijone EUR pri cenah iz leta 2002).

Pomemben del predloga je tudi zagotovitev možnosti da se na zahtevo države, v kateri je prišlo do naravne nesreče,odobrijo predhodna izplačila sredstev. Ta instrument bi bil na prizadetih območjih takoj po nesreči zelo dobrodošel.

Ali lahko Svet, predvsem glede na vse večji pomen tega sklada, okvirno napove, kdaj namerava predlog obravnavati? Ali lahko napove, ali bo obravnaval instrument za odobritev predhodnih izplačil sredstev?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet ne more napovedati, kdaj namerava obravnavati ta predlog iz dveh razlogov:

A) Predlog, ki ga poslanec omenja, je v državah članicah povzročil veliko zaskrbljenost. Dejansko je veliko število delegacij vse od začetka razprave nasprotovalo vsaki pomembni sestavini predloga – povečanemu obsegu, znižanju pragov in političnim merilom. Težko je doseči kakršen koli napredek na podlagi predloga Komisije.

B) 22. julija 2008 je Svet sprejel sklepe na podlagi Posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 3/2008, ki je preskočil, kako hiter, učinkovit in prožen je bil Solidarnostni sklad Evropske unije med leti 2002 in 2006. V teh sklepih je Svet poudaril, da takrat ni videl nobene potrebe po spremembi uredbe.

Glede na povedano namerava špansko predsedstvo zagotoviti sprejetje sklepa o načinu izvajanja solidarnostne klavzule iz člena 222 Pogodbe o delovanju EU takoj, ko Svet prejme skupni predlog od Komisije in visokega predstavnika v skladu s členom 222 Pogodbe o delovanju EU.

*
* *

Vprašanje št. 19 predložila Laima Liucija Andrikiienė(H-0045/10)

Zadeva: Možnosti za sklenitev pridružitvenega sporazuma s srednjeameriškimi državami

Državni udar v Hondurasu leta 2009 in ustavna kriza, ki mu je sledila, sta bila glavni oviri sklenitvi pridružitvenega sporazuma med EU in šestimi srednjeameriškimi državami (Kostarika, Salvador, Gvatemala, Honduras, Nikaragva in Panama). Kakšno je stališče predsedstva glede političnih in ustavnih razmer v Hondurasu po predsedniških volitvah novembra 2009? Ali so izpolnjeni pogoji za polno priznanje legitimnosti vlade Hondurasa in ali razmere dovoljujejo sklenitev pridružitvenega sporazuma, vključno s prostotrgovinskim sporazumom s srednjeameriškimi državami?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Kot je navedeno v izjavi, ki jo je podalo predsedstvo v imenu EU 3. decembra 2009, EU obžaluje, da se Sporazum iz Tegucigalpe/San Joséja ni v celoti izvedel pred volitvami 29. novembra 2009. Vendar EU meni, da so volitve pomemben korak pri reševanju krize.

Sporazum o nacionalni spravi in krepitvi demokracije, ki so ga 20. januarja 2010 podpisali gospod Lobo in ostali kandidati za predsednika, predstavlja pomemben prvi korak. Sporazum upošteva ključne elemente Sporazuma iz Tegucigalpe/San Joséja in predvideva ustrezno in častno rešitev statusa predsednika Zelaye, za kar je prosila EU (in kar je gospod Zelaya sam tudi sprejel). 27. januarja, po inavguraciji predsednika Lobe, je visoki predstavnik podal izjavo v imenu EU in ga pozval, da takoj udejanji pobude, omenjene v tistem sporazumu, in da predvsem ustanovi komisijo za resnico. EU upa, da se bodo ti pogoji začeli izvajati takoj, da bi omogočili hitro normalizacijo odnosov s Hondurasom in tako tlakovali pot za obnovitev pogajanj o Pridružitvenem sporazumu med EU in Srednjo Ameriko.

EU ostaja zavezana podpori ponovne vzpostavitve ustavnega in demokratičnega reda in procesu nacionalne sprave v Hondurasu.

*
* *

Vprašanje št. 20 predložil Ryszard Czarnecki(H-0047/10)**Zadeva: Poenotenje finančne in davčne politike v državah EU**

Ali je predlog premiera Zapatera o poenotenju finančne in davčne politike stališče celotnega Sveta ali je to le zamisel španskega premiera? Vprašanje postavljam, ker so na Poljskem in v drugih „novih“ državah članicah Unije nad predlogom zaskrbljeni.

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Kar zadeva politiko finančnih storitev, je Evropski svet na svojem srečanju decembra 2009 sklenil, da je obstajala potreba po obsežnih izhodnih strategijah na podlagi usklajenega pristopa. Prav tako je pozdravil namero Komisije, da pozorno spremlja izvajanje razumnih načel nagrajevanja in povabil finančni sektor k takojšnjemu izvajanju razumnih praks v zvezi z odškodninami.

Trenutno potekajo pogajanja o številnih pomembnih zakonodajnih predlogih za izboljšanje predpisov in upravljanja v sektorju finančnih storitev. Ta vključujejo novo strukturo za finančni nadzor v Evropi, spremembe Direktive o kapitalskih zahtevah ter osnutek direktive o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov, ki bi prav tako morala načeti vprašanje ustreznih politik nagrajevanja. Pozdravljamo namero Komisije, da leta 2010 predstavi zakonodajne postopke za izboljšanje stabilnosti in preglednosti na trgih izvedenih finančnih instrumentov.

Kar zadeva davčno politiko je treba omeniti, da se ravni usklajevanja spreminjajo od zelo intenzivnega usklajevanja posredne obdavčitve po direktivah o davku na dodano vrednost, trošarin (na alkohol, tobak in mineralna olja) in obdavčitve energije, pa vse do manj intenzivnega usklajevanja neposrednih davkov, ki je zlasti usmerjena v odpravo dvojnega obdavčevanja dividend znotraj skupine (Direktiva Sveta o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic), obresti in licenčnin (Direktiva Sveta o skupnem sistemu obdavčevanja obresti in licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic) ter v olajšanje čezmejnega združevanja (Direktiva o čezmejnih združitvah).

Poleg tega je zakonodaja EU poskušala izboljšati vzajemno pomoč in sodelovanje med davčnimi upravami z direktivami o obdavčitvi prihrankov in o oceni in izterjavi davčnih terjatev na področju neposredne obdavčitve, davka na dodano vrednost in trošarin. Posebna pozornost je namenjena sodelovanju med državami članicami v boju proti davčni goljufijam.

Na področju neposredne obdavčitve nadaljujemo z delom dobrega upravljanja v davčnih zadevah in še zlasti:

v zadevah znotraj Unije s prizadevanji za doseg sporazuma o spremembah direktive o obdavčitvi prihrankov in direktive o upravnem sodelovanju na področju odmere davkov;

v zunanjih odnosih s pogajanjem o sporazumu za boj proti prevaram z Lihtenštajnom ter z dodelitvijo mandata Komisiji, da se bo pogajala o sporazumih za boj proti prevaram z drugimi tretjimi državami (Andoro, Monakom, San Marinom in Švico).

Na področju neposrednih davkov in kar zadeva boj proti goljufijam na področju DDV, bo moral EUROFISC, predlagano decentralizirano omrežje za izmenjavo informacij o goljufijah na področju DDV v državah članicah, igrati še pomembnejšo vlogo. Na področju DDV Svet že pripravlja predlog Direktive o pravilih za elektronsko izdajanje računov in zaračunavanja DDV, pomembnega elementa upravne poenostavitve in znižanja stroškov za podjetja.

In nazadnje, pomembno je doseči napredek na področju spremembe okvira za obdavčenje energetskih proizvodov na podlagi okoljskih meril in Svet je pripravljen prizadevati si za prihodnje predloge Komisije na tem področju.

Seveda pa mora Komisija podati poredloge Svetu in Evropskemu parlamentu v zvezi s finančno ali davčno politiko na ravni Evropske unije, ki bodo obravnavani v okviru postopkov, ki jih določa Pogodba.

*

* *

Vprašanje št. 21 predložila Marian Harkin(H-0048/10)**Zadeva: Prehranska dopolnila**

Ta teden je špansko predsedstvo napovedalo srečanje visokih uradnikov ter strokovnjakov svetovalnega foruma Evropske agencije za varnost hrane (EFSA) in organov za varnost hrane (11. in 12. februarja). Ali predsedstvo lahko obrazloži, kaj želi s tem srečanjem doseči, in ali meni, da je pri določanju sprejemljive najvišje vrednosti vnosa hranil iz priloge I Direktive 2002/46/ES⁽⁶⁾ poleg znanstvenih študij, ki jih je opravila EFSA, treba upoštevati tudi znanstvene ocene tveganja?

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Srečanje, na katerega se sklicuje cenjena poslanka, zadeva svetovalni forum Evropske agencije za varnost hrane. To je platforma, ki povezuje Evropsko agencijo za varnost hrane z nacionalnimi oblastmi za varnost hrane vseh 27 držav članic, pri čemer vsako državo članico zastopa nacionalni organ, odgovoren za oceno tveganja. Svetovalni forum Evropske agencije za varnost hrane se sestaja redno (štiri- do petkrat letno), vsakokrat v drugi državi članici EU. Naslednje, 35. srečanje bo potekalo v Seville 11.–12. februarja.

Treba je upoštevati, da agendo za srečanje svetovalnega foruma pripravlja Evropska agencija za varnost hrane sama in ne predsedstvo. Kolikor nam je znano, prehranska dopolnila niso na dnevnem redu srečanja v Seville 11. in 12. februarja 2010. Glede na naravo tega srečanja predsedstvo za zdaj ne more komentirati izida.

Kar zadeva znanstvene študije, ki jih izvaja Evropska agencija za varnost hrane za določanje sprejemljive najvišje vrednosti vnosa vitaminov in mineralov iz priloge I Direktive 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. junija 2002 o približevanju zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih, sta Parlament in Svet v členu 5 Direktive 2002/46/ES odločila, da je treba takšne vrednosti ob upoštevanju znanstvenih ocen tveganja določati s komitološkim postopkom s pregledom.

Komisija je leta 2006 za pripravo osnutka predloga izvedla obsežna javna posvetovanja. Stališča držav članic in zainteresiranih strani, ki jih je Komisija prejela v odzivu na njen razpravljalni dokument, je mogoče poiskati na javni spletni strani Komisije⁽⁷⁾.

Svet razume, da Komisija zdaj pripravlja oceno vpliva, da zaključi osnutek predloga, ki bo predložen Stalnemu odboru za prehranjevalno verigo in zdravje živali in kasneje še Evropskemu parlamentu in Svetu za pregled, kot je določeno v členu 5a Sklepa Sveta z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil.

*
* *

Vprašanje št. 22 predložil Hans-Peter Martin(H-0049/10)**Zadeva: Zmanjševanje tveganja na finančnih trgih**

Predsednik ZDA zahteva posebne davke za rešene banke, strožje predpise za izplačilo spodbud, nova pravila za omejitev lastniškega trgovanja, zlasti pa razdrobitev bank - po eni strani za običajno poslovanje s strankami, po drugi strani pa za posebej tvegane dejavnosti na področju investicijskega bančništva. Namen teh ukrepov je finančnim podjetjem preprečiti, da ne bi zopet postala „prevelika, da bi propadla“.

Kako Svet ocenjuje te nove pobude vlade ZDA za ureditev bančnega sektorja? Kakšen predlog namerava predložiti špansko predsedstvo na načrtovanem izrednem srečanju na vrhu 11. februarja 2010?

Kako nujna je po mnenju Sveta gospodarska vlada EU za razvoj in uveljavitev predpisov za bančni sektor, ki bodo veljali na področju celotne Evropske unije?

(6) UL L 183, 12.7.2002, str. 51.

(7) <http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/supplements/>

Odgovor

(EN) Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in kot tak ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Strasbourgu februarja 2010 ni bil predložen v ustni obliki.

Poslanec je z vprašanjem izpostavil zelo pereč problem.

Predsednik Oba, a je pozval k uvedbi davka na finančno odgovornost v ZDA, namenjenega vračilu pomoči, ki jo je ameriška vlada z reševalnimi ukrepi zagotovila v času krize, ter krepitvi javnih financ. Poleg tega je 21. januarja 2010 predsednik Obama najavil pobude za omejevanje obsega dejavnosti, ki jih lahko izvajajo finančne institucije in prepovedal bankam izvajati dejavnosti, ki predstavljajo predvsem špekulativna tveganja.

To predstavlja velik politični premik v zvezi z razpravami na sedanjem vrhu G-20 in v Odboru za finančno stabilnost, ki so usmerjene v regulativne in nadzorne ukrepe.

Z razpravami v povezavi z ameriškimi načrti Svet še ni začel, nenazadnje zato, ker jih mora še vedno opredeliti administracija ZDA, zlasti ameriško ministrstvo za finance, opredeljena pa morajo biti tudi v Kongresu.

Na podlagi tega ne bi bilo primerno vnaprej določati stališč Sveta o tem vprašanju ali ugibati o možnem izidu izrednega zasedanja Evropskega sveta 11. februarja. Vendar Svet posveča pozornost nedavnim ameriškim pobudam, ki so še vedno na zgodnji stopnji razvoja, kot znak krepitve zavezanosti administracije ZDA, da se spopade s tveganji, ki se kopičijo v finančnem sistemu in z moralnim tveganjem. Vendar je treba omeniti, da bodo te pobude uvrščene na vrh širšega sklopa regulativnih instrumentov, ki jih trenutno pregledujejo mednarodni organi kot so Baselski odbor za bančni nadzor, Odbor za finančno stabilnost ali MDS. EU se aktivno vključuje v to mednarodno razpravo, namenjeno skupni in usklajeni obravnavi svetovnih zadev. V tej smeri so prizadevamo za rešitve, ki zagotavljajo, da se predvsem preventivno izognemo pretirano tveganim politikam, da bi s med drugim obravnavali problem „prevelik, da bi lahko propadel“ ali sistemska tveganja, ki se kopičijo na določenih finančnih trgih ali pri posrednikih. Razvoj okrepljenih kapitalskih zahtev ali ureditev likvidnosti predstavlja nekatere izmed rešitev, ki jih EU v celoti podpira. Po drugi strani pa je EU tudi zavezana spodbujanju rešitev, ki zagotavljajo, da finančni sektor prevzame del stroškov finančnih ukrepov v primeru krize, npr. preko sredstev zasebnega sektorja za krizno upravljanje ali mehanizmov zavarovanja.

Poleg tega, kakor je poslancu znano, je pristop Sveta za omejevanje tveganja na finančnih trgih osredotočeno na krepitev okvira finančnega nadzora. 20. marca 2009 in izvedeno ob upoštevanju poročila „skupine na visoki ravni o finančnem nadzoru v EU“ z dne 25. februarja 2009 (poročilo de Larosičra) se je Komisija stinjala glede potrebe po izboljšanju ureditve in nadzora finančnih institucij v EU in sklenila, da je poročilo skupine na visoki ravni o finančnem nadzoru v EU, ki ji predseduje Jacques de Larosičre predstavljalo podlago za ukrepanje.

Komisija je naknadno predstavila pet predlogov, ki so zadevali vzpostavitev novega finančnega nadzornega mehanizma v EU, zlasti preko makro- in mikrofinančnega nadzora, v zvezi s katerim delo nadaljujeta tako Svet kot Evropski parlament. Svet se veseli sprejetja svežnja reform o finančnem nadzoru v začetku letošnjega leta, o katerem trenutno še potekajo pogajanja med našima dvema institucijama z namenom doseči sporazum v prvi obravnavi.

Noba zakonodaja bo pred kratkim ustanovljenemu Evropskemu odboru za sistemska tveganja in evropskim nadzornim organom dovolila povečanje spremljanja tveganj in pravočasno ublažitev le-teh preko boljše obveščenosti in usklajenosti nadzornih ukrepov.

Poleg tega se obravnavajo drugi vidiki načrta, določenega v poročilu de Larosičra. Ta vključuje tudi vprašanje prejemkov v predlogu za spremembo Direktive o kapitalskih zahtevah, ki je bil Komisiji podan 13. julija 2009. Cilj te Direktive je med drugim, da se ureditev prejemkov bank in investicijskih podjetij izvede znotraj okvira skrbnega nadzora, da bi kreditne institucije in investicijska podjetja zavezali k oblikovanju politik prejemkov, ki bodo skladne z učinkovitim kriznim upravljanjem. Svet je zavzel splošen pristop do besedila v decembru in sedaj namerava storiti vse, kar je v njegovi moči, da bo deloval v smeri sporazuma z evropskim parlamentom, tako da bo ta riktiva sprejeta čim prej.

*
* *

VPRAŠANJA KOMISIJI

Vprašanje št. 23 predložila Silvia-Adriana Țicău(H-0010/10)

Zadeva: Ukrepi, ki urejajo postopke in pogoje za vložitev zakonodajnih pobud evropskih državljanov

Lizbonska pogodba določa, da lahko najmanj milijon državljanov EU iz večjega števila držav članic pozove Komisijo, „da v okviru svojih pristojnosti predloži ustrezen predlog v zadevah, za katere državljani menijo, da je za izvajanje Pogodb treba sprejeti pravni akt Unije.“ „Evropski parlament in Svet z uredbami, sprejetimi po rednem zakonodajnem postopku, določita postopke in pogoje za vložitev državljanske pobude,“ vključno z najmanjšim številom držav članic, iz katerih so državljani, ki vlagajo te pobude.

Kakšne ukrepe in kakšen časovni okvir namerava Komisija uporabiti za urejanje postopkov in pogojev za vložitev tovrstnih zakonodajnih pobud?

Odgovor

(EN) Komisija pozdravlja uvedbo evropske državljanske pobude, ki bo državljanom Evropske unije dala več besede, dodala evropski demokraciji novo razsežnost in dopolnila sklop pravic, povezanih z državljanstvom Unije.

Glede na pravna, upravna in praktična vprašanja, omenjena v evropski državljanski pobudi, ki je predstavljena v členu 11 Pogodbe o Evropski uniji ter na njen pomen za državljane, zainteresirane strani in javne organe v državah članicah, je Komisija 11. novembra 2009 objavila zeleno knjigo, da bi poiskala stališča vseh zainteresiranih strani o ključnih vprašanjih, ki bodo oblikovala prihodnjo Uredbo. Zainteresirane strani so se morale do 31. januarja 2010 posvetovati. Odgovori na to zeleno knjigo, pa tudi na resolucijo Parlamenta o državčjanski pobudi, sprejeti maja 2009 bodo služili kot podlaga za pripravo predloga Komisije za Uredbo.

Komisija je prepircana, da bodo evropski državljani čim prej imeli koristi od evropske državljanske pobude. V ta namen bo v kratkem podala predlog za Uredbo na podlagi člena 24 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Komisija bi si prizadevala omogočiti, da bi bila Uredba sprejeta pred koncem prvega leta po začetku veljavnosti Pogodbe in verjame, da bosta Evropski parlament in Svet v celoti delila ta cilj.

*
* *

Vprašanje št. 24 predložil Proinsias De Rossa(H-0013/10)

Zadeva: Diskriminacija zaradi spola v sistemih socialnega in zdravstvenega zavarovanja v državah članicah

Treba je upoštevati člen 153, naslov X konsolidirane različice pogodbe o delovanju Evropske unije, sodbo z dne 13. novembra 2008, s katero je Sodišče Evropskih skupnosti kaznovalo Italijo, sporazume, ki so bili v teh mesecih in letih sklenjeni v državah članicah med ustanovami socialnega varstva in zasebniki glede meril za zaposlovanje za nedoločen čas.

Katere ukrepe namerava sprejeti Evropska unija za preprečitev možnosti, da se v nekaterih državah članicah neskladnosti med moškimi in ženskami pri pogojih za upokojevanje odrazijo tudi v diskriminaciji na delovnem mestu zaradi spola?

Odgovor

(EN) Sodba Sodišča Evropskih skupnosti, ki jo poslanec omenja⁽⁸⁾, poleg člena 153 Pogodbe o delovanju Evropske unije glede kakršne koli diskriminacije na podlagi spola, ki lahko izhaja iz razlik v pokojninskih pravicah med moškimi in ženskami, zadeva pokojninske sheme, ki jih upravlja INPDAP (Istituto nazionale della previdenza per i dipendenti dell'amministrazione pubblica) in pokriva pokojnine uradnikov in ostalega osebja, zaposlenega v državni upravi. V skladu s spornimi določbami je bila upokojitvena starost za ženske določena na 60 in za moške na 65 let. V svoji sodbi je Sodišče potrdilo, da pokojnina, ki jo plača delodajalec

(8) Zadeva C-46/07 Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki [2008] ECR I-151.

(ki je lahko tudi država) nekdanjemu osebu na podlagi „delovnega razmerja“, predstavlja plačilo v smislu člena 153 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Vendar je Sodišče potrdilo, da se javni uslužbenci štejejo za „delavce“ v tem kontekstu. Posledično morajo pokojninska shema INPDAP in zlasti predpisi o upokojitveni starosti upoštevati načela enakega obravnavanja. To sodno prakso je Sodišče pred kratkim potrdilo v zadevi glede razlik upokojitvene starosti za grške uradnike⁽⁹⁾.

Vendar Sodišče v svoji sodbi v zadevi C-46/07 ni načelo vprašanja, kako so bile razlike v pokojninskih pravicah zaradi razlike v upokojitveni starosti odpravljene v preteklosti.

V zadevah C-408/92 in C-28/93⁽¹⁰⁾ je Sodišče navedlo, da [je], kadar obstaja diskriminacija v povezavi s plačilom in „dokler ukrepi za doseganje enakega obravnavanja niso sprejeti v shemi, edini ustrezen način spoštovanja člena [141 ES], osebam v prikrajšanem položaju zagotavljati enake ugodnosti, kot jih uživajo osebe v ugodnejšem položaju.“

Nato je povedalo, da „uporaba tega načela [...] pomeni, da je treba za obdobje med 17. majem 1990 (datumom sodbe Barber) in 1. julijem 1991 (datumom, ko se je diskriminacija nehala) pokojninske pravice za moške izračunati na podlagi enake upokojitvene starosti kot za ženske.“ Stalna sodna praksa potrjuje stališče Sodišča v zvezi s tem.

Posledično Komisija podrobno spremlja razvoj v italijanski zakonodaji glede spoštovanja sodbe Sodišča in bo ukrepala tam, kjer Italija ali katera koli druga država članica s podobnimi težavami ne bo ravnala v skladu s sodbo.

Kar zadeva katere koli diskriminatorne sporazume, ki so jih sklenile določene organizacije in sindikati v državah članicah, ki jih omenja poslanec, so načeloma nacionalna sodišča tista, ki določijo, ali so takšni sporazumi v skladu z evropskim pravom. Vendar pa so v skladu s členom 288 Pogodbe o delovanju Evropske unije za pravilen prenos in uporabo zakonodaje EU še naprej kočno odgovorne države članice.

*
* *

Vprašanje št. 25 predložil Rolandas Paksas(H-0014/10)

Zadeva: Človekove pravice

Poslanci litovskega parlamenta so izvedli parlamentarno preiskavo, ki je ugotovila, da so bili v Litvi na pobudo tajne službe tuje države opremljeni prostori za zadržanje zapornikov in da so letala, povezana s Centralno obveščevalno agencijo ZDA in omenjena tudi v preiskavi Evropskega parlamenta o tajnih zaporih Cie v Evropi, večkrat vzletela z litovskih letališč in pristala na njih. Parlamentarna komisija litovskega parlamenta je ugotovila tudi, da je v Litvi pristalo več letal, povezanih s to službo, kot je omenjeno v preiskavi Evropskega parlamenta.

Ali na podlagi novih dejstev, ki so se pojavila, Evropska komisija meni, da zdaj obstaja dovoljšna pravna podlaga za uvedbo posebne preiskave na temo morebitne kršitve zadevnih členov Listine Evropske unije o človekovih pravicah, Mednarodne listine o človekovih pravicah in Ženevske konvencije ter vmešavanja posebnih služb tuje države v zadeve suverene članice Evropske unije Litve?

Odgovor

(EN) Kot je Komisija že večkrat poudarila, meni, da prakse, ki so bile omenjene kot „izročitev“, pa tudi tajno pridržanje, kršijo temeljne pravice, kot jih zagotavlja Evropska konvencija o človekovih pravicah.

Komisija je prav tako vedno poudarjala, da morajo zadevne države članice začeti ali nadaljevati s poglobljenimi neodvisnimi in nepristranskimi preiskavami, da bi ugotovile resnico. Samo orodja in sredstva preiskave, ki so na voljo državam članicam, lahko osvetlijo vsa dejstva. Komisija ni niti pristojna niti nima na voljo sredstev za izvajanje nalog v zvezi z ugotavljanjem resnice namesto držav članic.

Komisija zato pozdravlja preiskavo, ki jo je vodil litovski preiskovalni odbor, ki ga je omenil poslanec.

⁽⁹⁾ Sodba z dne 26. marca 2009 v zadevi C-559/07 Komisija Evropskih skupnosti proti Grčiji.

⁽¹⁰⁾ Zadevi C-408/92 Smith [1994] ECR I-4435, točke 17 in naslednjih, in C-28/93 van den Akker [1994] ECR I-4527, točke 16 in naslednjih.

Oktobra 2009 je komisar, odgovoren za pravosodje, svobodo in varnost napisal pismo litovskemu ministru za pravosodje, v katerem je izrazil zaskrbljenost Komisije nad obtožbami in pozdravil napoved o uvedbi preiskave s strani predsednice Grybauskaitė v okviru njenega obiska predsednika Komisije.

Komisija ugotavlja zlasti, da je litovski preiskovalni odbor predložil številna priporočila, da bi zagotovil strožji nadzor nad dejavnostmi svojih tajnih služb in da je predlagal uvedbo kazenske preiskave, namenjene razkrivanju okoliščin in morebitnega dokazovanja kazenske odgovornosti. Komisija pozdravlja prizadevanja preiskovalnega odbora, da bi podal konkretna priporočila, namenjena preprečevanju verjetnosti, da bi do takšnih dogodkov prihajalo v prihodnosti.

*
* *

Vprašanje št. 26 predložil Frank Vanhecke(H-0017/10)

Zadeva: Evropska podpora jedrskemu raziskovalnemu centru in projektu Myrrha

Kaj meni Komisija o jedrskem raziskovalnem centru v Molu (Belgija) in njegovem znamenitem projektu Myrrha? Ali Komisija namerava to ustanovo in/ali projekt finančno podpreti? Kakšni so razlogi, da tega ne bo storila, oziroma kdaj bo to storila in koliko bo znašala finančna podpora?

Odgovor

(EN) Projekt MYRRHA („večnamenski hibridni raziskovalni reaktor za visokotehnološke aplikacije“) je trenutno predlog za financiranje, ki ga je Belgijski jedrski raziskovalni center SCK/CEN (Studiecentrum voor Kernenergie – Centre d'Etude de l'Energie nucléaire) podal belgijski vladi.

Zato ni načrtov, da bi podprli razvoj tega projekta v okviru sedanjega okvirnega programa Euratom za jedrske raziskave in izobraževalne dejavnosti (Euratom 7. okvirni program, 2007–2011), čeprav omejeno podporo za oblikovanje zagotavlja stalen projekt, izbran kot del konkurenčnega razpisa za zbiranje predlogov in ocenjen s strani neodvisnih strokovnjakov. Projekt MYRRHA bi predstavljal podoro infrastrukturi znotraj evropske industrijske pobude za trajnostno jedrsko energijo evropskega strateškega načrta za energetske tehnologije (Načrt SET). Projekt MYRRHA trenutno pregleduje Evropski strateški forum za raziskovalne infrastrukture (ESFRI) in bo morda vključen v posodobljen načrt ESFRI za leto 2010.

*
* *

Vprašanje št. 27 predložila Vilija Blinkievičiūtė(H-0019/10)

Zadeva: Zagotavljanje minimalnih socialnih standardov v boju proti socialni izključenosti v EU

V skladu s sklepom Evropskega parlamenta in Sveta št. 1098/2008/ES⁽¹¹⁾ z dne 22. oktobra 2008 je bilo leto 2010 proglašeno za evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti, da se tako podpre boj Evropske unije proti socialni izključenosti. Na podlagi tega sklepa je Evropska komisija 1. decembra 2008 izdelala strateški dokument, v katerem se je zavezala, da si bo prizadevala za izvedbo najpomembnejših prednostnih nalog Evropske unije v boju proti revščini in socialni izključenosti.

Trenutno približno 80 milijonov Evropejcev živi pod pragom revščine in skuša preživeti gospodarsko in socialno krizo. Katere ukrepe misli sprejeti Komisija za zagotovitev minimalnih socialnih standardov v celotni Evropski uniji kot poglobitveni ukrep socialne politike, ki naj vsakemu državljanu Evropske unije zagotovi minimalno raven socialnih storitev? Minimalna raven socialnih storitev bi morala biti enotna za celotno Evropsko unijo, kar bi prispevalo k izboljšanju ravni socialne varnosti.

Odgovor

(EN) Člen 153 Pogodbe o delovanju Evropske unije zagotavlja pravno podlago za predložitev minimalnih standardov na številnih področjih, a ne na področju zakonodaje za doseganje posebnih ciljev v boju proti socialni izključenosti.

⁽¹¹⁾ UL L 298, 7.11.2008, str. 20.

V zvezi s tem želimo cenjeno poslanko opozoriti na Priporočilo Komisije 2008/867/ES z dne 3. oktobra 2008 o dejavnem vključevanju oseb, izključenih s trga dela⁽¹²⁾, ki ga je potrdil Svet dne 17. decembra 2008 in Parlament v svoji resoluciji z dne 6. maja 2009. Priporočilo določa skupna načela in praktične smernice za združevanje ustrezne dohodkovne podpore, vključno s trgi dela in dostopom do kakovostnih storitev. Njegov cilj je doseči učinkovit celovit pristop k boju proti revščini in socialni izključenosti.

Komisija trenutno vlaga ogromno truda v razvoj okvira za spremljanje za strategijo za dejavno vključevanje. Ta vključuje delo v povezavi s predstavniki držav članic v Odboru za socialno zaščito, da opredelijo ustrezen sklop kazalnikov za spremljanje izvajanja strategije. Prav tako se zbirajo informacije o načinu delovanja mrež socialnega varstva v državah članicah. Skupno poročilo o socialni zaščiti in socialni vključenosti za leto 2010⁽¹³⁾ in njegov spremljevalni dodatni dokument⁽¹⁴⁾ vključujeta oddelek o shemah minimalnega dohodka za revne delovno sposobne ljudi, opredeljujeta kritične točke v oblikovanju nacionalnih mrež socialnega varstva pretežno v smislu kritja najrevnejšega prebivalstva in nesprijemanje prejemkov socialne pomoči s strani posameznikov, upravičenih do prejemanja. Vzajemno učenje in izmenjave najboljših praks, ki vključujejo projekte in strokovne preglede, povezane z dejavno vključenostjo, so v teku in se bodo nadaljevale v okviru odprte metode usklajevanja na področju socialne zaščite in socialne vključenosti.

Komisija pričakuje, da bo evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti 2010 povečalo ozaveščenost in zagon za krepitev dejavnosti za boj proti revščini v vsej Evropski uniji.

*
* *

Vprašanje št. 28 predložil Cristian Dan Preda(H-0020/10)

Zadeva: Odnos med zakonom Icesave in obveznostmi Islandije kot članice evropskega gospodarskega prostora

Evropska komisija je v izjavi za medije reagirala na odločitev islandskega predsednika ter izjavila, da bo „zadeva Icesave“ obravnavana v okviru mnenja, ki ga Komisija mora predstaviti o gospodarskih merilih, ki jih je Evropski svet določil v Københavnu (1993). V kakšni meri lahko odločitev o razpisu referendumu o zakonu „Icesave“ vpliva na zmožnost Islandije, da zadosti gospodarskim merilom, ki jih je Svet izoblikoval v Københavnu?

Odgovor

(EN) Napoved referendumu predsednika Islandije o referendumu o zakonskem osnutku Icesave priča o občutljivosti tega vprašanja za državo. O tej zadevi morajo odločati prebivalci Islandije. Komisija razmere pozorno spremlja. Ne želi se vmešavati v tako nacionalno razpravo.

Komisija šteje sporazum Icesave, tj. posojilne pogodbe med Združenim kraljestvom, Nizozemsko in Islandijo, ter pogoje in določila za odplačilo teh posojil za dvostransko vprašanje med temi državami. Kot take pa te pogodbe niso povezane z mandatom Komisije, da pripravi mnenje o prošnji Islandije za pridružitve in tudi ne smejo biti neposredno povezane s pristopnim procesom Islandije.

Komisija trenutno pripravlja mnenje o prošnji Islandije za članstvo, ki ga je zahteval Svet, in skuša zagotoviti, da bo uravnoteženo, objektivno in celovito.

Mnenje ocenjuje stopnjo izpolnjevanja københavnskih pristopnih meril. V tem okviru bodo vprašanja kot Icesave in nadzor kapitala obravnavana skozi prizmo sposobnosti Islandije, da uporabi ta pravi red. Če bo primerno, se bo sklicevalo na skladnost Islandije z Evropskim gospodarskim prostorom (EGP), kot bo ocenil nadzorni organ EFTA (ESA). V primeru neskladnosti bo treba opredeljene vrzeli zapolniti tako, da bo Islandija v celoti izpolnjevala pravni red do datuma pristopa.

Komisija bi v tem okviru rada poudarila, da bo mnenje podalo le začetno podobo o ravni izvajanja pravnega reda s strani Islandije. Komisija bo zagotovila bolj podrobno oceno kasneje v pristopnem postopku, npr. preko tako imenovanega „pregledovanja“ pravnega reda EU, ko se bo Svet odločil za začetek pristopnih pogajanj.

⁽¹²⁾ ULL 307, 18.11.2008, str. 11

⁽¹³⁾ COM(2010) 25 z dne 5.2.2010

⁽¹⁴⁾ SEC(2010) 98 z dne 5.2.2010

*
* *

Vprašanje št. 29 predložila Mairead McGuinness(H-0022/10)**Zadeva: Varnost na letališčih v EU**

Ali lahko Komisija, glede na nedavno spodleteli bombni napad na letalo družbe Northwest na poti iz Amsterdama v Detroit in šokantno razkritje, da je potnik zaradi napake pri preverjanju varnostnih postopkov na slovaškem letališču nevede prinesel eksploziv na letalo za Dublin, zagotovi, da bo temo varnosti na letališčih uvrstila med prednostne naloge?

Ali lahko potrdi, da z državami članicami sodeluje pri pregledovanju trenutnih varnostnih ukrepov?

Ali obstajajo vseevropske smernice za tako imenovane „teste za iskanje eksploziva“ in ali Komisija meni, da so ti dovolj dobri? Ali meni, da so predpisi EU nujni za vse oblike varnosti na letališčih?

Kakšno je mnenje Komisije glede potrebe po strožjih varnostnih ukrepih za potnike?

Kakšno je mnenje Komisije o uporabi tehnologije slikanja oz. naprav za skeniranje celega telesa kot načina pregledovanja potnikov?

Odgovor

(EN) Komisija je v stalnem dialogu z državami članicami, mednarodnimi partnerji in mednarodnimi organizacijami, da bi izmenjala in razvila varnostne ukrepe v letalstvu. Predseduje stalnemu regulativnemu odboru, ustanovljenem na podlagi zakonodaje EU o varnosti v letalstvu, ki redno zaseda večkrat letno⁽¹⁵⁾, in če je potrebno tudi ad-hoc, da bi se odzval na nerešeno vprašanje. Dalje, Komisija izmenjuje stališča z zainteresiranimi stranmi v rednih časovnih presledkih. Posodabljanje obstoječe zakonodaje, da se bo odzvala na nove razvoje, je skupno in se je izvedlo večkrat v preteklih letih.

Letališča v EU lahko uporabljajo samo takšno opremo za pregledovanje, ki je navedena in podrobneje opisana v zakonodaji EU o varnosti v letalstvu. Načeloma mora oprema za pregledovanje, denimo za zaznavanje sledi eksplozivov („sledenje bomb“), upoštevati podrobnim načelom za učinkovitost in delovanje, kjer je to mogoče. Da bi znotraj EU dosegli varnost na enem mestu, morajo letališča uporabljati skupne osnovne standarde za varnost letalstva.

Načrtovan teroristični napad na letu NW 253 v 25. decembra je ponovno potrdil resničnost grožnje civilnemu letalstvu. Komisija na različnih ravneh sodeluje pri ocenjevanju incidenta in morebitnem nadaljnjem ukrepanju.

Strožja pravila, ki jih uporabljajo nekatere države članice enostransko, so po pravu EU dovoljena. Vendar Komisija meni, da je potrebna bolj trajnostna pot naprej, s skupnimi standardi na ravni EU. Dodajanje novih tehnologij za odkrivanje, kot denimo tehnologija za napredno obdelavo slik, na seznam dovoljene opreme je lahko eden od elementov, če se lahko zadeve v zvezi z zdravjem, zasebnostjo in varstvom podatkov obravnavajo na zadovoljiv način. Vendar so prav tako potrebni ostali ukrepi, kot denimo bolj poglobljeno sodelovanje organov pregona in učinkovitejša izmenjava razpoložljivih podatkov.

Za več podrobnosti v zvezi z možnostjo uvedbe naprav za skeniranje telesa na seznam dovoljenih tehnologij za pregledovanje se Komisija sklicuje na svoj odgovor na vprašanje za ustni odgovor H-0001/10⁽¹⁶⁾.

*
* *

Vprašanje št. 30 predložila Anneli Jäätteenmäki(H-0024/10)**Zadeva: Ponovna obravnava opustitve Strasbourga glede na Lizbonsko pogodbo**

V skladu s členom 8b Lizbonske pogodbe je mogoče Komisiji predložiti tako imenovano državljansko pobudo. Če jo podpiše vsaj milijon državljanov Unije iz „večjega števila držav članic“, mora Komisija ukrepati.

⁽¹⁵⁾ Regulativni odbor za varnost v letalstvu na podlagi člena 19 Uredbe (ES) št. 300/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o skupnih pravilih na področju varovanja civilnega letalstva in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2320/2002.

⁽¹⁶⁾ Na voljo na <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

Špansko predsedstvo Sveta je z drugimi državami članicami EU v La Granji 13. januarja 2010 obravnavalo vprašanje državljanske pobude. Države članice so soglašale, da „večje število držav članic“ pomeni tretjino držav članic EU, sedaj torej devet držav.

Tako imenovana pobuda za en sedež, naj bo sedež Evropskega parlamenta samo v Bruslju, jasno izpolnjuje ta merila (vsaj milijon podpisov iz vsaj devetih držav članic). Pobudo je podpisalo že več kot 1,2 milijona evropskih državljanov. Ni smiselno, da evropski davkoplačevalci letno plačujejo 200 milijonov evrov za potovanja med Brusljem in Strasbourgom.

Pobuda za en sedež je še vedno v Odboru za peticije Evropskega parlamenta. Peticija je že bila predložena institucijam EU, vendar takrat še ni veljala Lizbonska pogodba niti se institucije EU zanjo niso zmenile. Žalostno in smešno je, da je Evropski parlament od mesta Strasbourg kupil parlamentarno stavbo v istem tednu, ko je sprejel pobudo.

Ali namerava Komisija po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe obravnavati pobudo za en sedež?

Kaj namerava Komisija storiti glede pobude?

Odgovor

(EN) Komisija pozdravlja uvedbo evropske državljanske pobude, ki bo državljanom Evropske unije dala več besede, dodala evropski demokraciji novo razsežnost in dopolnila sklop pravic, povezanih z državljanstvom Unije.

Komisija je prepričana, da bodo evropski državljani čim prej imeli koristi od evropske državljanske pobude. V ta namen bo v kratkem podala predlog za Uredbo na podlagi člena 24 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Predlog bo upošteval izid javnega posvetovanja, ki ga je Komisija sprožila novembra 2009, da bi poiskala stališča državljanov, zainteresiranih strani in javnih organov v državah članicah. Komisija bi si prizadevala omogočiti, da bi bila Uredba sprejeta pred koncem prvega leta po začetku veljavnosti Pogodbe in verjame, da bosta Evropski parlament in Svet v celoti delila ta cilj.

Evropska državljanska pobuda lahko znotraj pomena člena 11(4) Pogodbe o Evropski uniji (TUE) povabi Komisijo, da poda predlog zgolj znotraj okvira njenih pooblastil in o zadevi, kjer je potreben pravni akt Unije za namen izvajanja Pogodbe.

Sedež institucij Unije je določen v medsebojnem soglasju vlad držav članic v skladu s členom 341 Pogodbe o delovanju Evropske unije (TFUE). Sedež Evropskega parlamenta je določen v protokolu št. 6, priloženem novi Pogodbi.

Zato Komisija nima pristojnosti glede izvajanja člena 341 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

*
* *

Vprašanje št. 31 predložil Zigmantas Balčytis(H-0025/10)

Zadeva: Izvajanje del v sklopu projekta Rail Baltica

Rail Baltica je prednostni projekt Evropske unije, ki bo prebivalcem Baltskih držav izboljšal možnosti za potovanja in za udeležbo na skupnem železniškem trgu EU za prevoz blaga. Zmanjšal bo izoliranost Baltske regije, ki je ločena od drugih predelov Evrope. Zaradi gospodarske in finančne krize, ki je hudo prizadela Baltske države, bi se dela v sklopu projekta Rail Baltica lahko upočasnila, mogoče celo ustavila, če bi zmanjkala finančna sredstva. Litva je s privolitvijo Komisije že predvidela, da se bodo dela upočasnila. Ali Komisija ob upoštevanju težkih finančnih razmer v teh državah predvideva, da bo s črpanjem iz prihrankov EU povečala delež sredstev, ki jih je Evropska unija odobrila za financiranje tega projekta?

Odgovor

(EN) Spoštovani poslanec ima prav, ko pravi, da trenutna finančna in gospodarska kriza vpliva na projekt „Rail Baltica“, kot vpliva tudi na mnoge glavne infrastrukturne projekte po državah članicah EU. Baltske države morajo izpolnjevati zahteve za primerno financiranje projektov, financiranih v okviru vseevropskega prometnega omrežja (TEN-T) in teh ni preprosto pridobivati v obdobju nacionalnih proračunskih omejitev. V Litvi je Komisija predlagala alternativni načrt za izvajanje projekta, ki, poleg tega, da bi bil cenejši in da bi ga bilo mogoče preprosteje in hitreje izvajati, ne bi spodbudil koristi, ki bi jih prinesel zaključen projekt

„Rail Baltica“ partnerskih državam. Litovske oblasti so o predlogu spremembe projekta dosegle dogovor decembra 2009.

Kar zadeva povečanje sredstev, ki so že bila dodeljena projektu v okviru finančne perspektive 2007–2013, bo Komisija leta 2010 izvedla celovit pregled vseh prednostnih projektov, financiranih v okviru TEN-T, da bi ocenila napredek in težave. Takrat se bo videlo, ali bi bilo primerno prilagoditi sedanje parametre porabe, vključno s tistimi za „Rail Baltica“.

*
* *

Vprašanje št. 32 predložil Seán Kelly(H-0028/10)

Zadeva: Turizem - trg najema vozil v EU

Trg najema vozil v EU je trenutno razdrobljen, saj v 27 državah članicah veljajo različni predpisi in cene. To lahko ovira gibanje turistov v donosnem čezmejnem turizmu, kar ima za posledico manjše prihodke za širšo turistično panogo.

Zaradi razdrobljenega trga prihaja do naslednjih težav:

Pretirani stroški oddaje, če je avtomobil vrnjen v drugi državi, kot je bil prevzet.

Velike razlike v cenah najema za isto kategorijo vozila v sosednjih državah članicah, celo če upoštevamo različne življenjske stroške.

Omejevalne zavarovalne police ter različni pogoji in določila v najemnih pogodbah.

Ali ima Komisija kake načrte za spodbujanje večje tržne integracije v tem sektorju, s čimer bi odpravila vse ali nekatere omenjene težave?

Odgovor

(EN) Komisija je seznanjena s številnimi težavami potrošnikov, ki jih je omenil poslanec v zvezi z najemom vozil.

Komisija trenutno preučuje težavo zemljepisne delitve trga v maloprodaji blaga in storitev, da bi določila njene razsežnosti v praksi. Nedavno poročilo Komisije o čezmejni e-trgovini v EU⁽¹⁷⁾, pa tudi sporočilo o isti zadevi, ki ga je Komisija sprejela oktobra 2009⁽¹⁸⁾ podajata prvo analizo teh težav, pa tudi dejanj, ki jih namerava Komisija izvesti v zvezi z njihovo obravnavo. Komisija je prepričana, da bodo usklajena pravila o varstvu potrošnikov v EU trgovcem (vključno s podjetji za najemanje vozil) omogočila sklepanje pogodb s potrošniki v različnih državah članicah z uporabo enega sklopa tipskih pogojev in pogojev. Potrošniki bodo v zameno imeli koristi od več konkurenčnih čezmejnih ponudb. Na trgu najema vozil bo nadaljnje usklajevanje pravic potrošnikov morda privedlo do znižanja stroškov oddaje.

Iz teh razlogov je Komisija podala Predlog direktive o pravicah potrošnikov, o katerem trenutno razpravljata Svet in Parlament. Predlog izboljšuje glavne elemente zakonodaje o varstvu potrošnikov EU. Temelji na načelu celostne uskladitve, ki racionalizira trenutni kolaž različnega potrošniškega prava v en sam preprost sklop pravil.

Istočasno pa tudi že zakonodaja EU obravnava nekatere težave potrošnikov, ki jih omenja poslanec. Poslanec opozarja na številne prakse, ki bi lahko privedle do različnega obravnavanja s strani istega ponudnika storitev najema vozil na podlagi kraja prebivanja njegovih strank.

Te razlike še zlasti obravnava člen 20, odstavek 2 Direktive o storitvah⁽¹⁹⁾. V skladu s to določbo „Države članice zagotovijo, da splošni pogoji za dostop do storitev, ki jih ponudnik da na voljo širši javnosti, ne vsebujejo diskriminatornih določb zaradi državljanstva ali prebivališča prejemnika“. Ta določba prav tako

(17) COM(2009)283

http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/document.cfm?action=display&doc_id=2277&userservice_id=1&request.id=0

(18) Sporočilo Komisije Parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o čezmejnem e-trgovanju med podjetji in potrošniki v EU, COM 2009 557 (konč.) z dne 22.10.2009

(19) Direktiva 123/2006/ES o storitvah na notranjem trgu, UL L 376/36, 27.12.2006

določa, da niso prepovedane vse razlike v obravnavanju, saj bodo razlike v pogojih dostopa dovoljene, „kjer so te razlike upravičene na osnovi objektivnih meril.“ Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi št. 95 Direktive o storitvah, bi objektivne utemeljitve lahko predstavljali denimo dodatni stroški, nastali zaradi razdalje ali tehničnih značilnosti opravljanja storitve ali dodatna tveganja v zvezi z različnimi predpisi v različnih državah.

Direktivo o storitvah so morale države članice začeti izvajati najkasneje 28. decembra 2009. Dalje, za izvajanje Direktive o storitvah je treba vedenje ponudnikov storitev najema vozil, ki bi lahko privedli do različnega obravnavanja glede na nacionalnost ali kraj prebivanja potrošnikov, analizirati v okviru nacionalnih določb, ki jih izvaja člen 20, odstavek 2 Direktive o storitvah. Razlike v obravnavanju so zakonite le, če trgovci dokažejo, da te razlike „temeljijo na objektivnih merilih“.

Poleg tega je lahko tudi Direktiva o nepoštenih pogojih v pogodbah⁽²⁰⁾ pomembna v nekaterih razmerah, ki jih omenja poslanec. Direktiva o nepoštenih pogojih v pogodbah uporablja tipske pogoje in pogoje, ki so ponavadi priloženi pogodbi, sklenjeni med podjetjem za najem vozil in potrošnikom. V okviru Direktive je treba pogodbene pogoje upoštevati kot nepoštena takrat, ko povzročajo pomembna neravnovesja v pravicah in obveznostih potrošnikov na eni strani ter prodajalcev in dobaviteljev na drugi strani. Trdi se lahko, da so omejevalni pogodbeni pogoji zavarovalnih polic nepošteni. Nepošteni pogoji, uporabljeni v pogodbi, potrošnika ne smejo zavezovati.

Poleg tega ta Direktiva trgovca zavezuje, da pripravi in predstavi svoje tipske pogoje in pogoje (npr. tiste v zavarovalnih policah) v preprostem in razumljivem jeziku. Pogodbeni pogoji, ki ne izpolnjujejo teh zahtev, se prav tako lahko štejejo za nepoštena in so zato za potrošnika nezavezujoči.

*
* *

Vprašanje št. 33 predložil Charalampos Angourakis(H-0029/10)

Zadeva: Tveganja zaradi komercializacije zdravstvenega varstva

S prizadevanji za odpravo nove gripe so se izpostavila tveganja, povezana s politikami za komercializacijo zdravstva in socialnega varstva. Prišlo je do selektivne predstavitve podatkov in problemov pri epidemioloških študijah, zaradi katerih so nastali zmeda pri uporabi novega cepiva in dvomi o tem, ali je treba razglasiti epidemijo. Zlasti se je pokazalo pomanjkanje zdravstvenega osebja in infrastrukture za opravljanje storitev javnega zdravstva, še posebej pri zagotavljanju osnovnega zdravstvenega varstva.

Kakšno je mnenje Komisije o vedenju farmacevtskih multinacionalk, ki zaradi želje po zaslužku ogrožajo javno zdravje?

Odgovor

(EN) Komisija bi se rada zahvalila cenjenemu poslancu za to vprašanje, ki načena vprašanja v zvezi s pritiskom na zdravstvene sisteme in vpliv farmacevtskih podjetij na javnozdravstvene politike, zlasti znotraj okvira pandemije gripe H1N1.

Zagotavljanje kontinuitete na vseh področjih zdravstvenega varstva, pa tudi naročila medicinskih protiukrepov, kot denimo cepiv in protivirusnih zdravil, so sestavni deli načrtovanja pripravljenosti na pandemijo. Potreba po pripravi na kakršno koli pandemijo, ki pa se potem prilagodi potrebam določene pandemije, je bila težka vaja tako za države članice, pa tudi za EU. Jasno, potrebujemo prožnost in pripraviti se moramo na razumen najhujši primer. Komisija in Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC) sta v svojih smernicah za pripravljenost na pandemijo poudarila potrebo po pripravi primarnih in sekundarnih storitev zdravstvene oskrbe (ali javnih ali zasebnih) na naval pacientov.

Podatki o nadzoru, o katerih so poročale države članice preko Evropske mreže za nadzor gripe, kažejo, da pritisk zaradi gripe, kot denimo bolezen ali akutne okužbe dihal, s katerim so se soočili v primarni oskrbi na nacionalni ravni, v času pandemije ni bil tako skrajšen, če ga primerjamo na primer s sezonsko gripo zadnje sezone, čeprav se je pojavila na začetku sezone, saj so bile države članice opozorjene, da jo lahko pričakujejo. Delno gre to pripisati dobrim pripravam s strani držav članic. Vendar, kot je poudaril ECDC v svoji oceni tveganja, ni bilo pričakovati, da bo prišlo do tako selektivnega pritiska na storitve intenzivne nege (predvsem za dihanje).

⁽²⁰⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v pogodbah s potrošniki, UL L 95, 21.4.1993.

Zadnje dni je slišati kritike glede denarja, ki je bil porabljen za cepiva za pandemijo gripe in glede domnevnih vplivov farmacevtske industrije na oblikovanje politike javnega zdravja. Odločitve držav članic glede nakupa cepiv za pandemijo gripe in količine cepiva so v pristojnosti posamezne države članice. Komisija v te odločitve ni bila vključena, niti Komisija ni seznanjena s pogodbenimi dogovori med državami članicami in izdelovalci cepiv za pandemijo gripe. Razglasitev pandemije s strani Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) je sprožila izvajanje obstoječih pogodb, ki jih je farmacevtska industrija sklenila z državami članicami za dobavo cepiv za pandemijo gripe. WHO je večkrat potrdila, da razglasitev pandemije ni izkrivil vpliv, ki ga žene dobiček. Podobno pa Komisija nima nobene osnove, da bi verjela, da so odločitve držav članic bile pristranske zaradi takšnega vpliva. Nasprotno, številne države članice so Komisijo prosile, da določi mehanizem, ki bo s skupnim javnim naročilom cepiv pripomogel k znižanju stroškov. Komisija in dve neodvisni evropski agenciji ECDC ter Evropska agencija za zdravila so državam članicam pomagale z zakonodajnim in znanstvenim strokovnim znanjem.

Države članice so imele zelo težko nalogo, ko so se morale odločiti, koliko odmerkov cepiva naj kupijo, ne da bi vedele, kakšna bodo končne značilnosti pandemije. V času, ko so države članice sprejele te odločitve, je bila njihova glavna skrb zaščititi svoje državljane pred potencialno nevarno pandemijo na kar najboljši način. Zato je Komisija prepričana, da je z današnjega zornega kota nepošteno imeti pomisleke glede modrosti teh odločitev. In za konec, ne smemo pozabiti, da je zaradi gripe H1N1 umrlo okoli 2 500 evropskih državljanov in mnogi drugi so resno zboleli.

*
* *

Vprašanje št. 34 predložil Saïd El Khadraoui(H-0030/10)

Zadeva: Vračilo sredstev Belgocontrola belgijski državi

Komisijo sem 3. novembra 2009 v pisnem vprašanju (E-5405/09) vprašal, ali je izplačilo 31,8 milijonov evrov samostojnega javnega podjetja Belgocontrol belgijski državi v skladu s pravnim redom Skupnosti. V svojem odgovoru z dne 9. decembra 2009 je Komisija sporočila, da je konec oktobra 2009 Belgijo pisno prosila za dodatne informacije, da bi lahko presodila o legitimnosti tega ukrepa. Je v tem času od Belgije dobila zadovoljiv odgovor? Če ga je, ali lahko na podlagi tega odgovora odloči o legitimnosti vračila? Če ga ni, kaj bo sedaj naredila, da bo hitro dobila odgovor?

Odgovor

(FR) Do danes Komisija ni prejela odgovora od belgijskih oblasti na svoje pismo z dne 27. oktobra 2009. Zato je na tem mestu nemogoče sprejeti odločitev v zvezi z okvirom in zakonitosti izplačila v višini 31,8 milijonov EUR iz proračuna podjetja Belgocontrol.

Komisija to zadevo pozorno spremlja. Spričo pomanjkanja hitrega odziva bo Komisija sprejela pobudo za izvedbo preiskave pod pogoji točke 2 člena 16 Uredbe (ES) št. 550/2004 o izvajanju navigacijskih služb. Uredba zagotavlja možnost zaslišanja belgijskih oblasti in posvetovanaj z Odborom za enotno evropsko nebo, v katerem so predstavniki držav članic, preden se sprejme odločitev⁽²¹⁾, ki bo uporabljena za zadevno državo članico.

*
* *

Vprašanje št. 35 predložila Kathleen Van Brempt(H-0031/10)

Zadeva: Prestrukturiranje Opla in zaprtje tovarne v Antwerpnu

21. januarja 2010 je uprava Opla napovedala, da namerava dokončno zapreti tovarno v Antwerpnu. To je v skladu z načrtom Opla za prestrukturiranje v Evropi. Tudi v drugih državah se načrtujejo odpuščanja, nikjer drugje pa načrti ne predvidevajo zapiranja tovarn. Zadovoljna sem, da je Komisija jeseni 2009 stalno pojasnjevala, da mora biti pomoč, ki jo zagotovijo države članice, vedno v skladu z njihovimi pravili o pomoči in da morajo zanjo veljati jasna gospodarska merila. To med drugim pomeni, da tovrstna pomoč ne sme biti povezana z nezapiranjem določenih obratov, prestrukturiranje pa mora biti skladno s poslovnim načrtom, ki ga predloži General Motors (GM). Ali je GM Komisiji predložil takšen poslovni načrt? Kaj lahko Komisija stori, da bi GM prisilila v predložitev takšnega načrta? Kdaj bo Komisija zahtevala, da dobi možnost pregledati

⁽²¹⁾ UL L 96 z dne 31.3.2004

ta načrt? Kako bo Komisija preučila načrt, da bi preverila zakonitost morebitne pomoči držav članic za prestrukturiranje?

Odgovor

(EN) GM je Komisiji konec novembra 2009 predložil osnutek načrta za prestrukturiranje za Opel/Vauxhall. Na podlagi dosedanjih informacij se zdi, da nič ne nakazuje na to, da bi bil načrt GM zasnovan na negospodarskih vidikih

Komisija od držav članic še ni prejela nobenih informacij v zvezi z njihovimi načrti za dodelitev državne pomoči za načrt GM za prestrukturiranje Opla/Vauxhall. Vendar mora Komisija ostati pozorna, da bo zagotovila, da bo prestrukturiranje Opla/Vauxhalla, če je vključena državna pomoč, še naprej temeljilo na gospodarskih vidikih in nanj ne bodo vplivali nekomercialni pogoji, povezani z državnim financiranjem, in zasti, da geografske porazdelitve prizadevanj za prestrukturiranje ne bodo spreminjale politične zahteve.

*
* *

Vprašanje št. 36 predložil Olle Schmidt(H-0032/10)

Zadeva: Pomanjkanje svobode izražanja in zapiranje novinarjev v Eritreji

V Eritreji je v zaporu več novinarjev kot na Kitajskem, čeprav je ta država sorazmerno majhna z vsega 5,6 milijona prebivalcev. Med zaprtimi je tudi švedski novinar in torej državljan EU Dawit Isaak, ki mu je bila prostost brez sojenja odvzeta že leta 2001 zgolj zato, ker je uveljavil svojo pravico do svobodnega izražanja.

Stanju v Eritreji in možnosti vpliva na to stanje z uporabo kanala evropske pomoči Eritreji je bila posvečena pozornost tudi na zaslišanju baronice Catherine Ashton. V odgovoru je bilo poudarjeno, da je treba evropsko pomoč uporabiti za zagotavljanje spoštovanja človekovih pravic.

Kako konkretno namerava Komisija uporabiti evropsko pomoč, da bo zagotovila spoštovanje človekovih pravic v Eritreji?

Dawit Isaak je zaprt izključno zato, ker je uveljavljal svojo pravico do svobodnega izražanja, kar je temeljna pravica vseh državljanov EU.

Kaj namerava Komisija storiti v tem primeru, da bo državljan EU Dawit Isaak izpuščen na prostost?

Odgovor

(EN) Komisija deli vašo zaskrbljenost nad usodo Dawita Isaaka in ostalih zapornikov vesti v Eritreji in zato redno ter z uporabo različnih kanalov obravnava zadevo z eritrejskimi oblastmi. Predsedstvo je lani septembra v imenu Unije prav tako podalo javno izjavo o političnih zapornikih, vključno z novinarji.

V svojem odgovoru na vprašanje o Eritreji med zaslišanji v Evropskem parlamentu je podpredsenik, odgovoren za zunanje odnose poudaril, da je pomembno združiti instrumente za spodbujanje ciljev in interesov EU. Zato Komisija poleg dialoga in zagotovil, vključenih v razvojne programe, preučuje in izkorišča vsako priložnost za obravnavanje vprašanj v zvezi s človekovimi pravicami s pomočjo razvojnih programov, ki jih izvaja v Eritreji. Glavno odgovornost za varstvo človekovih pravic nosi država Eritreja in konkretno sodeluje Komisija z eritrejskimi oblastmi na področjih, kjer se trenutno lahko doseže napredek, kot denimo na področju pravic delavcev in izboljšanja pravosodnega sistema, pa tudi, bolj splošno, na področju spodbujanja in razširjanja informacij v zvezi z osnovnimi človekovimi pravicami in temeljnimi svoboščinami celotnemu prebivalstvu Eritreje. V eritrejskem okviru lahko takšne dejavnosti obrodijo rezultate le, če se jih izvaja postopno.

Komisija nadaljuje s preučevanjem vseh načinov, da načne vprašanja upravljanja in človekovih pravic v Eritreji. Da bi lahko to storila, je pomembno, da ohranja dialog o skrb zbujajočih vprašanjih.

*
* *

Vprašanje št. 37 predložila Catherine Bearder(H-0034/10)**Zadeva: Trgovina z otroki s Haitija v Evropi in njihove posvojitve**

Nedavni potres na Haitiju je že uničil na stotisoče življenj, toda za številne osirotele in pogrešane otroke se najhujša groza morda šele pričenja. Unicef je objavil nekaj poročil o otrocih, ki so jih odpeljali s Haitija brez predpisanega postopka ali dokumentov.

Kako bo Komisija ukrepala, da zagotovi, da se z nobenim od teh otrok ne bo trgovalo v Evropi ali čez evropske meje in da bodo za otroke, posvojene v Evropo, uporabljeni običajni varovalni postopki?

Katere ukrepe izvajajo evropske službe, ki delujejo na Haitiju, v podporo tamkajšnji vladi in za okrepitev nadzora na izstopnih točkah za preprečevanje, da bi otroke nezakonito odpeljali s Haitija?

Številne države članice Evropske unije so že pospešile postopek zakonitega vstopa za sirote s Haitija, ki izpolnjujejo merila. Kaj je storila Komisija za oblikovanje skupnega stališča Evropske unije do posvojitve teh otrok po hitrem postopku in da se prepeči, da bi se otroke, ki še niso bili ustrezno obravnavani, odpeljalo v Evropo?

Odgovor

(EN) Komisija je zaskrbljena zaradi razmer v zvezi z otroki, ki so bili ločeni od svojih staršev ali v alternativni oskrbi (sirote) pred potresom. Preprečevanje prodaje ali trgovine z otroki mora biti ključna prednostna naloga v okviru odzivnih prizadevanj.

Seveda je res, kot je opozoril UNICEF, da je vprašanje meddržavne posvojitve še posebno občutljivo v primerih otrok, ki so bili ločeni od svojih staršev in skupnosti. V teh katastrofalnih razmerah morajo biti prizadevanja za združitve razseljenega otroka z njenimi ali njegovimi starši ali družinskimi člani še naprej prednostna naloga. Treba se je izogniti preuranjenim in neurejenim poskusom organiziranja posvojitve takšnega otroka v tujini.

Dalje, premestitev otrok brez ustreznih postopkov bi lahko dalo prostor najhujšim oblikam trgovine za namene spolnega izkoriščanja in izkoriščanja delovne sile, in za to jo je treba povsem prepovedati.

Komisija ni pristojna v posameznih odločitvah glede posvojitve znotraj države. Vendar pa se po njenih informacijah zdi, da so otroke, ki jim je bil dovoljen vstop v Evropo preko meddržavne posvojitve v dneh po katastrofi, že posvojile evropske družine s sodbo sodišča na Haitiju.

To se zdi skladno s stališčem Unicefa, kot je povedala izvršna direktorica Unicefa, gospa Veneman, da, če je bil pregled za mednarodno posvojitve za nekatere haitijske otroke končan pred potresom, obstajajo jasne koristi za pospešitev njihovega potovanja v nove domove.

Šestindvajset od 27 držav članic EU je podpisalo Haaško konvencijo z dne 29. maja 1993 o varstvu otrok in sodelovanju pri meddržavnih posvojitvah (vse razen Irske). To vzpostavlja zaščitne ukrepe za otroke in predvideva sistem sodelovanja med pogodbenimi partnericami za preprečevanje nezakonitih posvojitvev in trgovine z otroki.

Haiti ni podpisnica Haaške konvencije iz let 1993. Vendar, je leta 2000 haaška konferenca sprejela priporočilo, da morajo države pogodbenice, če je to izvedljivo, uporabiti standarde in zaščitne ukrepe Konvencije za ureditev meddržavne posvojitve, ki jih izvajajo z državami, ki se še niso pridružile Konvenciji. Več kot 80 držav, vključno s skoraj vsemi državami sprejema, je podpisnic te Konvencije. Zato morajo, tudi če Haiti ni podpisnica Haaške konvencije iz leta 1993, vse države sprejema uporabiti te standarde in zaščitne ukrepe (vključno z vsemi državami članicami razen Irske).

Kot del humanitarnega odziva na krizne razmere je generalni direktorat Komisije za humanitarne pomoči opredelil vprašanja glede zaščite kot svojo osrednjo strategijo financiranja in skuša zagotoviti finančno podporo nevladnim organizacijam, mednarodnim agencijam in organizacijam in skupini Rdečega križa/Rdečega polmeseca, ki se ukvarja z zaščito otrok na Haitiju. Čeprav ne morejo podpirati vlade neposredno, bodo vse financirane dejavnosti v celoti usklajene preko zbirnega mehanizma, ki ga usklajuje Urad Združenih narodov za usklajevanje humanitarnih aktivnosti (OCHA).

*

* *

Vprašanje št. 38 predložil Georgios Toussas(H-0037/10)**Zadeva: Reševanje potniške križarke „Sea Diamond“**

Razbitine potniške križarke „Sea Diamond“ – skoraj tri leta po tem, ko je potonila 13. aprila 2007 – še vedno ležijo na morskem dnu zaliva (kaldere) ob otoku Santorini, onesnažujejo morsko okolje in vplivajo na ekološko ravnovesje ter zdravje prebivalcev otoka in okoliške regije. Razbitine so „strupena bomba“. Kot navajajo znanstvene študije, povzročajo razširjeno onesnaženje na območju, in sicer v obliki mikroskopskih plastičnih vlaken in visoke koncentracije strupenih snovi, ki so zelo nagnjene k bioakumulaciji. Prebivalci Santorinija zahtevajo takojšnjo odstranitev te „strupene bombe“ iz voda ob njihovem otoku, oblasti pa to odklanjajo – tako sedanja vlada, ki jo vodi PASOK, kot prejšnja pod vodstvom Nove demokracije. Obljube vlade o reševanju ladje se izkazujejo za neresnične, medtem ko ni bila niti še ugotovljena odgovornost ladijskega prevoznika „Hellenic Louis Cruises“, čeprav je ta dobil 55 milijonov dolarjev odškodnine.

Ali je bila Komisija obveščena o razvoju dogodkov in napredku v zvezi z reševanjem ladje „Sea Diamond“? Kakšno je njeno stališče do prošelj in upravičenih zahtev prebivalcev Santorinija?

Odgovor

(FR) Komisija se sklicuje na njene predhodne odgovore na vprašanja H-748/08, E-1944/08 in E-6685/08⁽²²⁾ ter potrjuje, da je pozorno spremljala razmere v zvezi s Sea Diamond pred obalo otoka Santorini, da bi zagotovila ustrezno uporabo prava Skupnosti. Po preučitvi ustreznih določb veljavne zakonodaje (to je Direktiva 2004/35/ES⁽²³⁾ o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode, Direktiva 2000/60/ES⁽²⁴⁾ o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike in Direktiva 2006/12/ES⁽²⁵⁾ o odpadkih) je Komisija sklenila, da zaradi posebnih okoliščin ni bilo mogoče ugotoviti kršenja teh določb.

Kar zadeva Direktivo 2004/35/ES, se v tem primeru ne uporablja, saj se je nesreča pripetila še pred uporabo direktive.

V zvezi z morebitnim kršenjem člena 4 Direktive 2006/12/ES je treba opozoriti, da ta določba države članice zavezuje k zagotavljanju, da so odpadki odstranjeni na način, ki ne ogroža zdravja ljudi ali okolja; dalje, države članice morajo sprejeti potrebne ukrepe za prepoved puščanja, odmetavanja ali nenadzorovanega odstranjevanja odpadkov.

Člen 4 državam članicam omogoča prosto presojo glede ukrepov, ki jih bodo sprejele. V skladu s sodno prakso Sodišča⁽²⁶⁾, lahko trajanje dejanskih razmer, zlasti ko ta vključujejo pomembno škodo v okolju v dolgotrajnem obdobju brez poseganja pristojnih oblasti, razkrije, da so države članice presegle prosto presojo, ki jim jo daje ta določba.

Ni bilo mogoče povzročiti tako pomembne okoljske škode v dolgotrajnem obdobju brez poseganja pristojnih oblasti. Po eni strani so grške oblasti sprejele potrebne ukrepe za preprečitev onesnaženja (študija vpliva onesnaženja, stalno spremljanje prizadetega območja). Po drugi strani pa je študija, ki jo je izvedel grški center za raziskave morja, pokazala, da so učinki, ki jih je povzročila razbitina, zaenkrat zanemarljivi.

Posledično ni mogoče ugotoviti kršenje okoljske zakonodaje Skupnosti. Vendar če bo cenjeni poslanec imel nove informacije, na podlagi katerih bo mogoče ugotoviti primer kršitve (na primer, če nedavne zanesljive študije pokažejo, da obstaja onesnaževanje), ga vabimo, da jih posreduje Komisiji.

⁽²²⁾ Na voljo na <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>.

⁽²³⁾ Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode, UL L 143, 30.4.2004.

⁽²⁴⁾ Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike, UL L 327, 22.12.2000.

⁽²⁵⁾ Direktiva 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih, UL L 114, 27.4.2006.

⁽²⁶⁾ V zvezi s tem glej sodbe z dne 9. novembra 1999, Komisija proti Italijanski republiki, C-365/97, prip. str. 7773, točke 66–68 in z dne 4. julija 2000, Komisija proti Grčiji, C-387/97, prip. str. 5047, točke 55–57.

Poleg tega, v prihodnje, Direktiva 2009/20/ES⁽²⁷⁾ o zavarovanju lastnikov ladij za pomorske zahteve, ki je začela veljati 29. maja 2009 in ki jo morajo države članice prenesti v zakonodajo do 1. januarja 2012, lastnike ladij, ki plujejo pod zastavo države članice ali vstopajo v pristanišče države članice, zavezuje, da imajo urejeno zavarovanje, ki krije pomorske zahteve, ki so predmet omejevanja po Konvenciji iz leta 1976 o omejevanju odgovornosti za pomorske zahteve, ki jo je sprejela Mednarodna pomorska organizacija (IMO), kakor je bila spremenjena s Protokolom iz leta 1996; ti zahtevki vključujejo tiste, ki se nanašajo na odstranitev razbitin.

Komisija bo nadaljevala s spremljanjem stanja razbitine Sea Diamond.

*
* *

Vprašanje št. 39 predložil Pat the Cope Gallagher(H-0040/10)

Zadeva: Pomoč v hrani - predelani ribji izdelki v pločevinkah

Predelani ribji izdelki v pločevinkah so bogati z beljakovinami in imajo dolg rok uporabnosti. Takšne izdelke je mogoče dobiti v kratkem času in so že bili učinkovito uporabljeni v podobnih kriznih razmerah s pomanjkanjem hrane, kot vladajo po potresu na Haitiju.

Ali Komisija vključuje predelane ribje izdelke v pločevinkah kot pomoč v hrani v kriznih razmerah? Če jih ne, ali bi Komisija preučila možnost vključitve predelanih ribjih izdelkov v pločevinkah kot del nujne pomoči EU ljudem na Haitiju?

Odgovor

(EN) V vsaki humanitarni krizi, ki zahteva odziv s pomočjo v hrani, EU zagotavlja sredstva za specializirane izvajalske partnerje, vključno s Svetovnim programom za hrano Združenih narodov (ZN). To pomeni, da prepuščamo odločitve o tem, kateri prehranski izdelki so najustreznejši v danem odzivu.

Glede te odločitve je treba soglasje poiskati znotraj medagencijskega okvira za usklajevanje dejavnosti v prehranbenem sektorju.

Vendar pa EU pričakuje, da bo takšna odločitev temeljila na preudarkih, med drugim glede: prehranske vrednosti, skladnosti z lokalnimi posebnimi željami glede prehrane, skladiščenja in ravnanja in priprave; stroškov; razpoložljivosti ustreznih zalog; in bližini zalog kriznemu območju.

Drži, da so lahko predelani ribji izdelki pomembno in hranljivo blago v svežnju pomoči v hrani.

V nekatere dejavnosti, ki jih financira EU, so bile ribe vključene s strani izvajalskega partnerja v hrani, ki jo razdeljujejo, potem, ko so bili upoštevani zgornji preudarki.

Vendar velja omeniti, da v okvirih, kjer ni lokalne ali regionalne proizvodnje predelanih ribjih izdelkov, zaradi stroškov in npora v zvezi s prevozom ti izdelki postanejo pogosto neugodni v primerjavi z drugim hranilnim prehranbenim blagom (npr. fižol in stročnice).

V primeru odziva na potres na Haitiju EU financira Svetovni program za hrano Združenih narodov (ZN) za njihov takojšnji odziv in za njihove predvidene dejavnosti v naslednjih petih mesecih.

Ta odziv temelji na razdeljevanju hrane, ki je pripravljena za uživanje, ki jo zagotavljajo v takšni obliki različni donatorji, nekatera vključuje predelane ribe.

Za naslednjo fazo dejavnosti, ko bodo upravičenci lahko bolje pripravljali svojo lastno hrano, in ko bo mogoče organizirati skupinsko razdeljevanje surovih proizvodov za kuhanje, se pričakuje, da se bo za obroke zopet uporabljalo cenejše lokalne proizvode (fižol, riž in dodana mešana hrana), ki bodo še vedno izpolnjevali zahteve polnovredne hrane in mikrohranil za prebivalstvo.

*
* *

⁽²⁷⁾ Direktiva 2009/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2004 o zavarovanju lastnikov ladij za pomorske zahteve, UL L 131, 28.5.2009.

Vprašanje št. 40 predložil Brian Crowley(H-0042/10)**Zadeva: Strategija EU 2020**

Kako namerava Komisija zagotoviti, da bo strategija EU 2020 orodje politike za spoprijemanje z naraščajočo stopnjo brezposelnosti po vsej Evropi, zlasti med mladimi?

Odgovor

(EN) Naslednja strategija Evropa 2020 bo določila vizijo za konkurenčno, inovativno, trajnostno in vseobsegajočo / vključujočo gospodarstvo do leta 2020, ki jo bodo spremljali predlogi o tem, kako uspešno to vizijo doseči in kako povečati zaposlovanje.

Strategija bo odgovorila na vprašanja visoke in naraščajoče brezposlenosti, zlasti med mladimi, medtem ko bo prav tako položila temelje za izkoriščanje novih virov rasti in EU omogočila, da se sooči z dolgoročnimi izzivi, kot denimo z demografskimi spremembami, pritiskom na naravne vire in energijo ter grožnjo, ki jo predstavljajo podnebne spremembe. Komisija se strinja s poslancem, da se mora nova strategija zlasti osredotočiti na spopadanje z naraščajočimi stopnjami brezposlenosti po Evropi, še posebno med mladimi ljudmi.

*
* *

Vprašanje št. 41 predložil Liam Aylward(H-0044/10)**Zadeva: Omejitve glede tekočin na letalih**

Omejitve, v skladu s katerimi morajo potniki potovati z embalažo za tekočine, gele, paste, losjone in kozmetiko, katere vsebnost je 100 ml ali manj, še vedno zelo otežujejo potovanja ter povzročajo težave potnikom in upravljavcem letališč.

Pogosto povzročajo dolge čakalne vrste, izgubo lastnine ter v nekaterih primerih izgubo kupljenih predmetov. Potniki so po opravljeni varnostni kontroli pogosto prisiljeni plačati visoke cene za vodo in druge pijače.

Nedvomno so učinkoviti varnostni ukrepi potrebni, potniki in varnost v letalstvu pa ostajajo prednostna naloga. Vendar je potreben pregled sedanjih omejitev v zvezi s tekočinami, saj so v veljavi že več let.

Ali namerava Komisija to ureditev pregledati in ali obstaja časovni načrt za sprostitev teh omejitev? Ali lahko Komisija zagotovi dodatne informacije o tehnološkem razvoju, predvsem v zvezi z varnostnim pregledom tekočin?

Odgovor

(EN) Od avgusta 2006 dalje je EU uvedla prepoved tekočin, razpršil in gelov na krovu letala⁽²⁸⁾, da bi preprečili vnos tekočin eksploziv na letalo. Ta prepoved je bila potrjena na svetovni ravni s priporočili, ki jih je izdala Mednarodna organizacija civilnega letalstva (ICAO) in jo uporablja večina pomembnih letalskih partnerjev EU.

Nedavni dogodek na letu NW 253 iz Amsterdama v Detroit je potrdil, da ostaja stopnja ogroženosti civilnega letalstva visoka. Tako ni možnosti, da bi dovolili, da prepoved tekočin poteče brez nadomestitve. Komisija je zato podala predlog, da se dovoli vnos tekočin na letalo pod pogojem, da se jih varnostno pregleda. Ta predlog trenutno preverja Parlament z namenom, da bi uresničil rešitev vnosa tekočin na letalo tako, ko bo na voljo primerna tehnologija za varnostni pregled tekočin.

Kot takšen se predlog zavzema, da bodo do 29. aprila 2011 tekočine, ki jih imajo potniki, ki prihajajo iz držav izven EU, in jih prenašajo na letališčih EU, dovoljene na podlagi varnostnega pregleda. Dalje, najkasneje 29. aprila 2013 bodo vse tekočine, ki jih nosijo s seboj potniki, ki odhajajo z letlišč EU, ponovno dovoljene na podlagi varnostnega pregleda. Standardi nadurnega delovanja za opremo za odkrivanje eksploziva se bodo morali povečati, da bi še naprej bili v skladu z zakonodajo EU.

*
* *

(28) Uredba (ES) št. 820/2008 z dne 8. avgusta 2008, UL L 221, 19.8.2008 o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 622/2003 z dne 4. aprila 2003, UL L 89 5.4.2003.

Vprašanje št. 42 predložila Laima Liucija Andrikienė(H-0046/10)**Zadeva: Vpliv sporazuma o pridelavi banan na domače pridelovalce banan iz EU**

EU je pred kratkim v okviru Svetovne trgovinske organizacije sklenila zgodovinski sporazum z latinskoameriškimi državami o zniževanju tarif za uvoz banan iz te regije, vendar bo ta sporazum negativno vplival na pridelovalce banan iz EU, saj se bodo morali spoprijemati z močnejšo konkurenco latinskoameriških pridelovalcev banan. Ali Komisija namerava pripraviti mehanizme politike za zaščito evropskih pridelovalcev banan z območij, kot so Kanarski otoki ali Madeira?

Odgovor

(EN) Komisija se dobro zaveda pomembne gospodarske in družbene vloge, ki jo igra pridelovanje banan na Kanarskih otokih, Guadeloupe, Martiniku in Madeiri, ki jih Pogodba vključuje kot najbolj oddaljene regije in katerim priznava posebno neugoden položaj. Zaradi tega Komisija še naprej podpira to proizvodnjo in pomaga pridelovalcem, da bi bili konkurenčni.

Leta 2006 je EU izvedla reformo svoje skupne tržne ureditve na področju banan. Dodelila je obilen proračun za pomoč pridelovalcem banan v najbolj oddaljenih regijah, ki jih je 1. januarja 2007 prenesla v programe POSEI.

Ta reforma je vnesla visoko stopnjo prožnosti v upravljanje podpore za pridelovanje banan. Države članice so prevzele odgovornost zanj kot del programov POSEI. Ta reforma državam članicam omogoča, da opredelijo nespremenljiv letni znesek, namesto predhodne kompenzacijske pomoči. To pomeni, da so pridelovalci lahko sedaj gotovi glede zneskov, ki jih bodo prejeli.

Od reforme dalje, se je EU zavezala vsakoletni podpori v višini 280 milijonov EUR za pridelovalce banan na Kanarskih otokih, francoskih Antilih in na Madeiri ter v manjšem obsegu na Azorih. To predstavlja 47-odstotno povečanje predhodnega letnega proračuna, ki je v povprečju znašal 190 milijonov EUR v letih 2002 in 2006.

Reforma na področju banan je upoštevala morebiten vpliv na evropske pridelovalce:

- vključene v sporazume o gospodarskem partnerstvu, ki so jih sklenile nekatere afriške, karibske in pacifiške države (ACP) in EU, ki jih bo šele treba izvajati, saj so pričeli veljati šele leta 2008 in sprožili dostop do banan brez carin/kvot;

- zmanjšanje uvoznih dajatev na banane iz tretjih držav (latinskoameriških in držav Andske skupnosti), ki je bilo sklenjeno z: Ženevskim sporazumom o trgovini z bananami (GATB) z dne 15. decembra 2009. Čeprav ta predstavlja hiter rezultat kroga pogajanj v Dohi, je to znižanje tarif končno: ne bo nadaljnjih znižanj.

Reforma na področju banan je tako upoštevala verjeten vpliv teh mednarodnih sporazumov na evropske pridelovalce in je bila sklenjena s povečanjem proračuna za pridelovalce banan najbolj oddaljenih regij, omenjenih prej.

Zato je Komisija prepričana, da pomoč, ki jo pridelovalci banan v najbolj oddaljenih regijah trenutno prejemajo, zadostuje za njihovo zaščito pred povečano konkurenco s strani tretjih držav, ki izvažajo banane v EU in da jim bodo postopna znižanja uvoznih tarif prinesla koristi v naslednjih sedmih do devetih letih.

*

* *

Vprašanje št. 43 predložil Hans-Peter Martin(H-0050/10)**Zadeva: Svetovni gospodarski forum v Davosu**

V Davosu bo od 26. do 31.1. 2010 potekal vsakoletni Svetovni gospodarski forum. Uprave številnih bank že napovedujejo, da bodo lobirale proti novim načrtom ameriške administracije za regulacijo bančnega sektorja.

Kakšno stališče bodo v zvezi s tem zavzeli predstavniki Komisije na Svetovnem gospodarskem forumu?

Koliko predstavnikov bo Komisija poslala na ta gospodarski vrh, iz katerih resorjev bodo prišli in katerih dogodkov se bodo udeležili?

Kako visoki so stroški Komisije za udeležbo na tej prireditvi?

Odgovor

(EN) (1) Komisija deli temeljne cilje zamisli, ki jih je podal predsednik Obama, namreč, da se obravnava tveganja, ki so posledica sistemsko pomembnih finančnih institucij. Da bi se s tem vprašanjem spopadli, Komisija razmišlja o svežnju ukrepov, ki bodo obravnavala medsebojno povezanost institucij in boljši okvir kriznega upravljanja, vključno z uvedbo zgodnjega posredovanja in reševalnih instrumentov za nadzornike, pa tudi za ustvarjanje prožnejšega trga izvedenih finančnih instrumentov. Ta temelji na sprejetih ukrepih in v okviru razprave na izboljšanje kakovosti zahtev glede kapitala bank, zlasti kar zadeva operacije tržnih knjig in produkte za listinjenje tveganja. Novi nazorni sistem, ki ga je predlagala Komisija in o katerem trenutno poteka razprava v Parlamentu, določa standarde za opredeljevanje makroekonomskih tveganj in zagotavljanje, da se bo vključen v učinkovit in skupen / združen vsakodnevni nadzor nad bankami, ki delujejo v Evropi.

Komisija trenutno čaka na nadaljnje podrobnosti v zvezi s predlogi predsednika Obame. Razprava o vprašanju sistemsko pomembnih finančnih institucij se bo predvidoma začela na naslednjem srečanju sveta ECOFIN. Komisija bo prav tako razpravljala o predlogih predsednika Obame z drugimi mednarodnimi partnerji na vrhu G20, z Odborom za finančno stabilnost ter Baselskim odborom. Komisija je še naprej zavezana reformi procesa, ki vključuje mednarodne partnerje in zagotavlja skladen izid na svetovnih finančnih trgih.

(2) Na Svetovnem gospodarskem forumu so Komisijo zastopali trije komisarji, kandidat za komisarja in osem uradnikov iz različnih zadevnih služb. Skupni znesek za te misije znaša 20.590,22 EUR.

*
* *

Vprašanje št. 44 predložil Ryszard Czarnecki(H-0051/10)

Zadeva: Kršenje pravic poljske manjšine v Belorusiji

Ali se namerava Komisija odzvati na kršenje pravic poljske manjšine v Belorusiji v luči vsiljevanja novega vodstva tamkajšnjemu Združenju Poljakov in poskusov prisvojitve imetja tega združenja?

Odgovor

(EN) Hvala za vaše vprašanje za ustni odgovor v zvezi s kršenjem pravic poljske manjšine v Belorusiji.

Evropska komisija je na splošno zaskrbljena glede stalnega omejevanja svobode združenja v Belorusiji in še zlasti v povezavi z domokratsko organizacijo Združenja Poljakov v Belorusiji.

Kakovost demokracije v državi se med drugim meri tudi z načinom, kako oblasti ravnaajo z manjšinami.

Dejavnosti beloruskih oblasti, ki so poskušale vsiliti novo vodstvo Združenju Poljakov in si prisvojiti njihovo imetje, so v nasprotju z izjavo, ki jo je Belorusija podpisala na vrhu vzhodnega partnerstva 7. maja 2009 v Pragi.

Belorusijo pozovamo, da se vzdrži takšnega početja. Prav tako opozarjamo na našo ponudbo Belorusiji, da ukrepa v smeri nadgrajevanja naših pogodbenih razmerij, ki zadevajo napredek na petih ključnih področjih:

zagotavljanja, da ni nikakršnih politično motiviranih aretacij

reformiranja volilne zakonodaje v skladu s priporočili Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE)/Urada za demokratične ustanove in človekove pravice (ODIHR)

liberalizacije medijskega okolja za zagotavljanje svobode zbiranja in združevanja

izboljšanja delovnih pogojev, pa tudi pravnega in regulativnega okvira za nevladne organizacije in borce za človekove pravice

razglasitve moratorija in odprave smrtnih kazni.

*
* *